

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034377 6

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

107
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

3
ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ

1889

4593

Μ Η Ν

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμακόν, εἰπέ τὴν ἀ. στάσιν τοῦ Μακαρίου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, Θεσαυρόν ἀσύλητον, ἐαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἴαματα· χρυσόν ἢ ἀργυρόν, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολίται δέ, ἐν σαρκὶ ἰσχυροὶ ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκητος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς κἀρνοῦσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χηρῶσι. Οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῆσωμεν ἀδίας ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοκίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰοιδίμος, Κοσμοῖς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς, νάματα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήρια τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀγίων ἡ χάρις, ἣν παρα Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυναμείας, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίαν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸ ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνῇ Παμμακαρίστει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσαόδος· τὸ Φῶς ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώ-

σματα; ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ. τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἔθε-
ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σικηνὴ τῶν Ἀναρ-
γύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούν-
των· ἀνευδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος
ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις
Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόθω θείω, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρα-
κτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίου ὁ-
δοὺς διηγύσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς ἀ-
κηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέ-
στητε. Πνεύματι δὲ θείω χρυσωθέντες, ἀχρῦσας
τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυαὶς ἱερά,
φωταυγῆς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θείον ζεῦγος
Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτό-
μενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους,
ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,
ἐν ταπεινότητι βίον ἐν τῇ γῆ ἐπολιτευ-
σασθε· καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεᾶν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὠφθητε Ἀγγέλων
συνόμιλοι, Κοσμά σὺν Δαμιανῶ, τῷ σοφῷ ἀδελ-
φοῖ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐ-
χαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Α γάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας·
βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν.
Γῆ τὰ Λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέ-
πνευσε. Δοῦλοι Χριστῆ γεγονάσι, κατασκηνώ-
σαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμά-
των, σωτήριοι τῶν πιζῶν, Ἀνάργυροι πανευ-
κλεεῖς, τὴν ἐν ἀνάγκαις κραζόντας, καὶ ὀδυνω-
μένους ἰάσασθε, ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν,
λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρά καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον ἡ
μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς
κντάλαμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων.
Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν·
δεῦτε, τῇ σοφῷ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες
προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀ-
φθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ
παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκε-
τεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδρά-
μωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνώ συν-
ειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις δυαὶς,
τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφα-
τε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες,
φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως,
ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβασον
κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί.
Ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ως παρρησίαν λαθόντες παρὰ τῆ μόνῃ Θεῷ,
τῆ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων,
λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς θεο-
φόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων
καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑ-
μῖν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε
ἐν κόσμῳ, ἀσθενούντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ
τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγή ὑπάρχει ἀνεξάντλητος·
ἀντλουμένη δὲ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρο-
μένη περισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη καὶ
πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομέ-
νη· καὶ οἱ ἀρνούμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ
αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέ-
σωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σω-
μάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιατῶν, δωρεᾶν ἰωμέ-
νους ἅπαντας, εἰληφότα χαρίσματα, παρὰ
τοῦ Σωτῆρός Χριστοῦ τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε.
Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγ-
γίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ
Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Α γιοὶ Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπι-
στέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεᾶν
ἐλάβετε, δωρεᾶν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν Δαυμάτων τὴν δωρεὰν παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεννάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμις· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτοὺς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι παντοίων νόσων, ψυχῆς καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεποθητότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν Δέμις.

Ἰωσήφ (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θείῃ, φωταυγεῖς, Ἀνάργυροι, καταυγάσατε ἡμῶν, τὰς

ψυχὰς, σκεδαίζοντες παθῶν, τὴν ἀχλὺν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραιρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα Σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουφίζετε.

Εκ τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη τοῦ τῶν δωρεᾶς, εἰληφότες Ἄγιοι, τῶν Δαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκὸς πάθη δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Νάμου τῆς φύσεως διχα τίκεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ.

Ο κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, Ἄγιοι καθ' ἑκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ Δαυμάτων τὴν πληθύν, Δαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Υμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζετε.

Ιδοὺ συνήθροισται λαὸς, Ἄγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνήσαι, τὰς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς πληρώσατε. Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἄγνη, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γαμάτων δότηρες Δαυματουργοί, καὶ Δαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημά θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κερτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν

(*) Τὰ τετυπωμένα Μηναῖα ἔχουσιν ἕτερον Κανόνα τὴν σήμερον, τοῦ Ἰωσήφ μὲν ὄντα κακείνου, ἀλλ' εἰς Εἰρήμους οὐ τοσοῦτον συνήθεις. Διὰ τοῦτο τυποῦται ἐνταῦθα ὁ παρῶν, ὡς γλαφυρώτερος, καὶ μᾶλλον ἀρμόδιος εἰς ἐορτάσιμον ἡμέραν, σωζόμενος μὲν ἐν ταῖς Χειρογράφοις, ἀνικδότης δι' εἰσέτι, καὶ ἕδη πρῶτον προκύπτων εἰς φῶς.

ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀἰχράντες.

Ῥδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ρομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀναργυροί.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθούς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἄγιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναί με. Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνή ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἀγίαν, πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυματῶν θαλασσιῶν οἱ μεγαλώνυμοι.

Οραῖον ζεῦγος ὄντες σοφοί, αὐλακὰς ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημείαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε· οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀναργυροί.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γενένη κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μή με κατασχύνῃς ὑμνολογοῦντά σε.

Ῥδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θαλασσαν.

Οικοῦντες Ἀναργυροί, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανούς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσατε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἄγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως ῥολίσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας γυμνώσατε.

Ος κόσμου τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός σωτήρες κόσμου ὤφθητε· τῆς κοσμι-

κῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἄγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· τοῦτον Ἄγνη δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τὴς πίσει ἀνυμνεντάς σε. Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθούς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἄγιοι Ἀναργυροί· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰωνίου λυτρωθῆναί με. Θεοτοκίον.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γνωστὸν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνήσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θαλάσσιων ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀληθῶν γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰουλίος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι΄. Τῆς Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφούς οὐ διέσπων οἱ λίθοι,
Ὡς εἰς ἐν ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ἰουλίος λίθοισιν Ἀναργυροὶ ἤθλου.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἱατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ἀμελοῦσαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικὴ τέχνη τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δὲ αὐτοὺς ἀγορεύοντων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτούς. Ἄλλ' οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἀπέισθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρίνον τῆς δυσσεβείας ἀπῆλλαξαν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἁγίων τυχόντα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾶν αὐτούς, καὶ τὰ δεινότερα ἀπειλεῖν, ἢ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θεοῖς ἐκτραχηλισθεῖσα, καὶ διαστραφῆσα ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἐθεραπεύθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων· καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ περιστώτες ἐπίστυσαν εἰς Χριστόν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστόν ὠμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίῳ ἐξέπεμψεν. Ἐπειτα δὲ ὁ ἐπιστάτων τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης φθονήσας αὐτοῖς, ἐπὶ τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν· ὅθεν ἱατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιβίμενος, λίθοις ἀνείλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος ρύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ε'πτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες αἰετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργῶντες αἰεί.

Λαμπρυνθέντες ὡσπερ ὄμβρυζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θεία χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἰαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένου χαλεπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰεί· ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ρύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ε'κοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὑπνον σοφοί Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεί, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον.

Γ'κετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόνηρον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν ἔρανοις, ἠτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νιοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμάχια τοῦ θείου Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὀδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ε'κ πηγῆς Παραδείσου ἐμπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ἰαμάτων τοῖς νόμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαθόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Γατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραῦνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη. Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα ἅγιον μίαν

ἐν τρισὶ, χαρακτῆρσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γ'δοῦ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ω'ς φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτίσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηναὶς ταῖς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνου ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαριζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Η' γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάζεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελούοντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότος ἀρρώστημάτων, πάσης στενώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σφοδρῆς κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαί με, καὶ τῆς τῶν ὠζομένων στάσεως μέτοχον, ποίησον ὑμνοῦντα, σὲ πιστῶς, θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας τοὺς πιστῶς προσρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ἡμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ε'κύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις καὶ τοῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυ-

χοφθόρα πάθη ξηραίνετε, και νόσθ θεραπεύετε, και φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις και κήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρά Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν, και φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς και οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, και ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θαῖαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θαράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ταῖς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς θεομένοισι ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρά τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, καταπνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, και θαραπεύειν πᾶσαν νόσον, και πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσταγμάσιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, και τῶν σωμάτων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ πανταίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε θαξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, και Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, αἱ Μακαρισμοὶ, και ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ' και ε'. Ὡδὴ. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, και τὸ Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' και ψάλλομεν Στιχηρά, Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας φιλόνηρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, ταῖς σαῖς δούλοισι ὡς εὐσπλαγγνος, δι ἧς τὴν ἀπόρρητον, και φρικτὴν εἰργάσω,

σὴν οἰκονομίαν, και τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θαῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτης τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, και κατά χρέος θαξάζουσιν, περιέπεισ πανύμνητε, Ἐσθῆτε τιμία σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε θαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε και σεισμοῦ, και ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· και διὰ τοῦτο θαξάζει σε, Παναγία θαόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπνητε και κλέος, και ἀρρήκτον τεῖχος, και ἰαμάτων θασαυρὸν, και τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀένναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοισι ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα, και νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα θαθάραντες και νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις και ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, θαυτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ και ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, και κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι και σκέπειν, ἐκ πολεμίων θαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἐμφυχον Θεοῦ, μόνη ἐχηρημάτισας, και τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, οἶκῳ ἀγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, ταῖς πιστοῖς ἀγίασμα, και τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρρητον, δι ἧς ἡ πόλις σου, Θεομήτορ θασωζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἐνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον και ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, δόξης θασαύρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, και πηγὴν πηγάζουσιν, τῆς χάριτος ἀείζωα ναμάτα· ἧς ἐορταζόμεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντέσ σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασιν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ο οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερόν μαφόριον (*), ὡς θασαυρὸν ἀγιάσματος, φέρων

(*) Τὸ Μαφόριον, ὅπερ ἀπαντᾶται προσέτι και εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον τῆς ἡ. και εἰς τὸ πέμπτον τῆς ε'. Ὡδὴ

ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προσρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἀγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιεθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διαῖδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμῆν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνη τοῦ ἀχράντου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησώ, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ ἀκουμένη δωρησασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ

τοῦ ἐφεξῆς Κανόνος τοῦ Ἰωσήφ, λέξις οὖσα τῆς παρακμῆς τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, κατὰ τινὰς μὲν σημαίνει κάλυμα κεφαλῆς· ὡς «Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς» (Βαρῖνος) καὶ «κρηδεῖνον δὲ τὸ μαφόριον» (Εὐστάθ. Ἰλ. χ.). Κατ' ἄλλους δὲ δηλοῖ ἐνδυμα, τὸ παρά τισιν ἴσως λεγόμενον Ζώστικόν· ὡς «Καὶ ζώννυται τὸ μαφόριον αὐτοῦ» (Δωρόθ. Διδασκ. 1. περὶ Μοναχῶν)· καὶ «Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κελλίον περιζωτάμενος τὸ μαφόριον» (Ἀποφθίγμ. Πατέρων). Ὁ δὲ Ἄγιος Ἀθανάσιος, σχηματίζων κτὶ ῥῆμα ἐξ αὐτῆς, λέγει· «Παρθένοι ἀπομαφορίζεμεναι ἀπήγοντο εἰς τὸ βῆμα τοῦ ἡγεμόνος, καὶ εἰς φυλακὴν ἐβάλλοντο» (Ἐπιστ. πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους).

Ἔστι δὲ ἡ λέξις, ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν τραγελαφικῶν ἐκείνων τῆς λατινομέκτου διλέκτου τῶν Βυζαντινῶν, συντιθεμένη πιθανῶς ἐκ τοῦ λατινικοῦ μᾶνος (manus, χεῖρ) καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ φορῶ· ὡς εἰάν ἐλεγέ τις μανοφόριον, καὶ κατὰ συγκοπὴν μαφόριον· ἦγευσ, φόρεμα μὲ μανίκια, ὁμοίον ἴσως τὸ ἔως τῶν ἀστραγάλων μακρὸν ἐπανωφόριον, ὅπερ ἐφόρουσιν αἱ παρθένοι τοπάλαι διὰ σεμνότητα, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάμαρ, θυγατρὸς τοῦ Δαυὶδ· «Καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν κάρπωτός· ὅτι ἔτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν (Β'. Βασ. ιγ'. 18)· ὡς ὁ Ἰωσήπος λέγει σαφέστερον περὶ αὐτοῦ· «Ἐφόρουσιν γὰρ αἱ τῶν ἀρχαίων παρθένοι χεῖριθω τοὺς ἄχρι τῶν σφυρῶν, πρὸς τὸ μὴ βλέπεσθαι τοὺς χιτῶνας» (τὰ ὑποκόμιστα δηλαδὴ). Τοιοῦτον λοιπὸν ὑπῆρχεν ἀναμφιδόλως τῆς σεμνοτάτης ἀειπαρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας τὸ μαφόριον, ὅπερ ἑλληνικώτερον καὶ Ἐσθῆς καλεῖται, ἐν ᾧ καὶ τὸν Ἰησοῦν πάντως ἐτύλιξε βρέφος, κατὰ τοὺς ἱεροὺς Ἱμνωδοὺς.

ἐκτενωῶς ἀνακραίξει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνῆ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δίς.

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὧν ὁ παρῶν φέρει Ἀκροστιχίδα τὴν δε·

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς πανάγνης Παρθένου. Ἰωσήφ. Ὡδὴ ἀ'. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Εσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι αἰεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πάσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῆ καθηγίασας, σώματός σου τε προσψαύσει· δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Θησαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδώρησώ ἀγαθῆ, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς θείου Πνεύματος, καὶ θαυμασιῶν πολλαῖς ἐπιδείξῃσιν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνοῦντων Πανάμωμε (*).

Ἄλλος Κανὼν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Αμπαδά, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Πανάγνου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαῖδρός, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν ἀκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριαίζει αὐγαῖς.

Πσχύντε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Τῆς παλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σὸς πρὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννητορ ὡφθη ταῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ λέγεται οὕτω . . . δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτα σου ἀσπίλον (γρ. σὴν Ἐσθῆτα τὴν ἀσπίλον), σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδος, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τοὺς αὐτὴν προσκυνοῦντας πανάμωμε — Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸν ἐφεξῆς ἀνώνυμον κανόνα οὐκ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ἔχει ὁμως ἀντ' αὐτοῦ πλήρη τὸν ἀνωτέρω, καθ' ὅλον τῆς Ἀκροστιχίδος τὸν ἀριθμὸν.

ᾠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπθράκιον πύλην, τὴν τῆ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Αφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῆ φθορᾶ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ πάντας ἐνέδουσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Τὸν νεφέλαις Ἀχραντε, προσεπενδύοντα ὄλον, τὸν Οὐρανὸν Ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῇ ἣν προσκυνοῦντες, πίστευσε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πατρεῖον ἀμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ θεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κενηταί Πανάμωμε.

Ἔτερος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβούμενοι.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ὁ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἐσθῆς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Ὁς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἀγνή ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεὶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

ᾠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, προσπτυξώμεθα πίσει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τῆ Πνεύματος.

Ὁς πολυτίμον θησαύρισμα κεντημένη, ἡ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίστει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Τὴν Ἐσθῆτά σου, ὡς βρύουσαν ἀφθαρσίαν, καταστολήν τε δόξης, χρηματίζουσαν πασι τοῖς ὑμνολογοῦσί σε, τιμῶμεν Πανάμωμε.

Ἡ Πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώ-

σον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστευ τιμώντων σε. Ἔτερος. Ἐπαρθέντων σε ἰδοῦσα.

Ὁς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητῆς καὶ Κτίστης σὲ πηξάμενος, ὡσπερ, ἀστροῖς κατεκόσμησε, ταῖς θεαῖς ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεῖα, Ἐσθῆς σου τῷ πόθῳ σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς· διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος· δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε θεῖα, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου Μητρός.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ θεῖον περιτείχισμα.

Παραδείσος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δεδεικται.

Αγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν πίστευ σου τὴν ἀγίαν, Παναγία Ἐσθῆτα, τιμώντων ὡς ὑπέρτιμον.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ θεῷ ναῶ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ἔτερος. Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὑψωσας ὑπὲρ πάσας, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυται· σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα πόλις, Ἐσθῆτί σου σεμνύεται.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανέδειξας, τῆ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλέα τῶν ἔλων καὶ Κύριον, ἀρράγες ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν Ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα τιμήσωμεν, ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ναμάτων σε, ζωηρόντων πηγὴν ἐπιστάμεθα, Θεοτόκε, καὶ τιμῶμεν τὴν θεῖαν Ἐσθῆτά σου, ἐξ ἧς τὰς ἰάσεις, καθ' ἐκάστην πιστοὶ ἀρροῦμεθα.

Ο Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γινόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ὠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἔτερος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ο λην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὄλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὄλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ Δεῖα Σορῶ.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένη καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ιδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν Δεῖως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὠφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σοῦ ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, Δεοχάριτωτε Ἄγνη ἐδώρησω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη Δεῖα ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμφυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἥπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μεταρσίον ζῶην καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγία σορῶ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Στίχοι.

Χιτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίσις.
Ἐσθῆς δὲ Μητρός χριστοφρουρήτω πόλει.

Δευτερὴ κατέθεντο σορῶ Ἐσθῆτα Παναγνε.

Πατρίκιος δύο, Γάβριος καὶ Κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γινόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παρά τινι γυναικὶ Ἐβραῖα εὐρόντες τιμωμένην, σπουδῆν ἔβητο ταύτην ἐφελίσθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπισδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανείναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔβητο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ Δεῖου ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἰπουμεμαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληρῆται ἐν τῷ κατασπάξασθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτῆριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νύσων καὶ πολεμίων ἐλατῆριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοῖντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Υψηλοτάτῳ νοῖ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάζομεν, τὴν παναγίαν Κόρην, καὶ κεχαριτωμένην.

Παστὰς Θεοῦ ἐκλεκτῆ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ πασταδι πίστει τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἀγίαν, καὶ εὐσεβοῦντων σκέπην.

Ανακανίζεται πᾶς, ὁ προσίων ἐν πίστει, καὶ τὴν ἀγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν ἀγνή Παρθένε, φωτοειδῆ Ἐσθῆτα.

Ρύπου παντὸς ψυχικοῦ, καθαρτικὴ ὑπάρχει, ἡ σὴ Παρθένε παναμώμητε, σορὸς ἡ καλύπτουσα, τὴν τὸ σεπτὸν σου σῶμα, καλύψασαν Ἐσθῆτα.

Θεογεννητορ ἀγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, ἑλμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης περισώζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἔτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἀγαθῆ, Δεῖως τὸν ναὸν ἐφαιδρυνας τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασι· ἐν ἣ ἀνίσχουσα, ταῖς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Υπερβλύζῃσιν, οἱ τῶν θαυματῶν Δεῖοι Παναγνε, χάριν ἀληθῶς κρατηρῆς σου, τοῖς πι-

στοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ὡδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίσοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σε, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νιοητόν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζῃ προκείμενον, τὸ ἱερόν μαφόριον, τῆς πανάγνου Παρθένου, τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱεράς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γὰρ σου τοῦ ζωφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Υμνωδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκηνώμα, τὴν ἐν μητράσι Παναγνον, τὴν οὐράνιον πύλην, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἔτερος. Χεῖρα ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Αγγελοι πανάχραντε Ἄγνη, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σε ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, Ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ προσκυνοῦντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· ἡ πολυτίμητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος· ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀρωμάτων πηγὴ, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορὸς.

Υμνοῖσι πανάχραντε Ἄγνη, τὰ μεγαλεῖά σε, καὶ νοεραὶ βρατιαί· ἀνκηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, καὶ Ἀποστόλων ὁ χορὸς, Μαρτύρων πλήρωμα, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλῆθος· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναντα ἐσβέσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ σὲ τὴν κλίνην Σολομῶν, γεραίρομεν, χαρμωσύνῳις μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν σου Ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἀγιασματος, κυ-

κλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτηρίους Ἀειπάρθενε.

Ὡφθη νῦν ἡ θεία σε σορὸς, κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὡσπερ πηγὴ ἡ φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προσκυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πᾶσαι οὐράνιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ἡγίασται ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Δεσπότη καταγώγιον, τῇ καταθέσει τῆς Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγάλλεται, τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ καταπαύσει Ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφόριον, ἔδωκ ἡμεῖς καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμῶσῃ Βασιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσα, ἀπάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννητορ ἡ σορὸς σου, ὡφθη τὴν τιμίαν σου Ζώνην, καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν ὡς στολὴν, καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσαν ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμήμενον πᾶσαν, τῶν ἕρανῶν τὴν εὐχοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατεληφάτες τὰς τῶν θαυμαμάτων αὐγαῖς, ὡσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Εχει τὴν ἁγίαν σου Ζώνην, Θεογεννητορ ἡ σὴ πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθόδοξον καύχημα, καὶ βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἀχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου ἄσπερ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συναΐψας τὰς διαστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομῆτορ· ἀφθωρὸς γὰρ σε ὁ τόκος, ἀφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθῆς, δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις, ἡ καὶ ταύσκηπτρα, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντές τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η'σσορός ἢ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου Ἀχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερώς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ιδε τόπος περιδοξός, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριστα τῆς Θεόπαιδος, Ἐσθῆς τιμία τῇ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ. Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἐορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σε σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζωμεν, παιδρῶς ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεπλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σε Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἑυπικά, οἱ Μακαρίσμαί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ζ'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Οφθῆς διαυγείᾳ τῆς Πνεύματος, ὡσπερ λίθος διαυγῆς, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐνα-

θλῆσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς, καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νικῆν κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διὸ σε πῖσει δοξάζομεν, ὡς στρατιωτὴν ἀήτητον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ δόξης μὴ ρεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς Θεόφρον Ἰακίνθε, διαπαντὸς εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφῆ, δεικνύει καὶ δοξάζει σε Ἰακίνθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἐκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ ἀγιάσματος, ἢ σὴσσορός πᾶσι πρόκειται. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωσ, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἄγνη μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με τῶν παγίδων τοῦ αἰλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα! ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν διαυγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.

Θεοφάνους.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰγρὰν διοδοῦσας.

Σὲ τῶν διαυγείᾳ μαρτυρικῇ, πολυτίμον λίθον, γεγονότα θείου ναῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν ἐγκωμίων σου γενέσθαι μοι.

Επίγειον δόξαν καταλιπὼν, οὐράνιον κλέος ἐκλήρωσσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, στεφάνηφόρος Μάρτυς ἐνδοξε.

Τὸν τῆς ἡλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.
Θεοτοκίον.

Οὐ πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῆ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκούται Θεομητορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργέμενος. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθισάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὡφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμῶν ἐφθασας μαρτυρικῶν ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν. Θεοτοκίον.

Γυβὸν πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἀνοδὸν, τοὺς εὐσεβῶς, Κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονούντας σε. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανόις ὑπάρχων Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διηλεξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἐπίες· Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναμάσι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμαίμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρωπον.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αθλητὴς ἐννομώτατος, πόνους εὐσεβείας ἐγυμνασάμενος, ἀναδειξαί Πανόλβιε, τῶν τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Υακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ Θεόφρον δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανόις ὡς οὐράνιος.

Γνηθότι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν τύραννον διηλεξας, ἀπτοήτῃ γνώμῃ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριστε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν τύραννον ἠλεξας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

Αθάνατον ἐκτήσω τὴν εὐκλειαν, Στεφηφόρε, θάνατον ἐκούσιον, διὰ Χριστὸν προσηκάμενος.
Θεοτοκίον.

Ρυσθειήμεν πρεσβείαις σὺ Πάναγνε, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάστων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς τὸν νοῦν κραταιούμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνενδότης ἐπειγόμενος.

Υακίνθος ὡς φαιδρός, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαιδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτόν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας Παναοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Σωθειήμεν διὰ σὲ, κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης ταῦ ὄφεις ἀφανίσας, παρρησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Υπὲρ πολλῆς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προῖστάμενον· ὅς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὀπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. Ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνον Χριστέ πολυέλεε (*).

(* Κακόζηλα καὶ ἀμουσα ἀμάρτερα, τὰ τε Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται· ἀπίσταν ἔμως κατὰ χώραν, ὡς ἦσαν, μὴ ἐπίδεχόμενα διάρθρωσιν ἄλλῃ, εἰ μὴ τὴν ἐξυπαρχῆς μεταποίησιν.

Συναξάριον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου (Σαλαμηπόλου).

Στίχοι.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ἰακίνθος ὡς λίθος,
 Λαμπρὸς πλεόν δὲ ἐκ ροῆς τῶν αἱμάτων.

Οὐλομένῳ τριτάτῃ Ἰακίνθος αἰτθανε λιμῷ.
 Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγγάνων, τῆ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ἱππερῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλον τὸ σῶματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ἐνθα παθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγγάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρήτετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Δύνας Ἀνατόλιε τοῦ βίου τέλει,
 Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάζεις ἠλίω.

Οὗτος, πρεσβύτερος καὶ ἀποκριτὸς τῆς Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακιδόξος, ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον εἶναι, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπέωατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθέλει, καὶ τὸ ἔνομα τῷ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐπέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου, καὶ τῆς κατ' ἐκείνον ληστρικῆς Συνόδου, καθαιρεθέντος, καὶ ἰγκυκλίους ἐπιστολάς πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθηματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἰρέσεων προτριπόμενος. Καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀναιρεῖται, διαδοχὸν αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἀγιώτατον Γεννάδιον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, Θεοδότης, Διομηδούς, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀυτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδῆλως
 τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφήν τῶν παρανόμων,
 κατέπτυσας Παμμακάρι θείῳ λόγῳ
 τρεφόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων βῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰερώτατον θυμῶ, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγιώτατον,
 προσήνεγκας Θεόφρον, ψυχῆς εὐλαμπείας,
 καὶ νὰὸς καθαρότητι. Ὁ τῶν Πατέρων βῶν,
 εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε
 τῆς τῆ θανάτῳ φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας,
 καὶ ζωῆς ἀκηράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας,
 τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ἀγνή εὐλογημένη.

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς
 εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν
 κατήντησας, Ἁγίων ὀφόμενος, φωτοειδεὶς
 λαμπρότητας, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτέω
 των χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βῶσας
 ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς
 αἰῶνας.

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος,
 πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, Ἀθλητὰ μακάριε,
 ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος,
 καὶ νικητικοῖς, κεκοσμημένος στεφάνοις,
 προθύμως ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγῆς ὡς Ἰακίνθος,
 ὡς ὠραιότατη, ἀλουργὶς ἐκόσμησας,
 ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, ταῖς
 μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ὠραῖσας, ἀπαύστως
 ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε
 Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας,
 ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' ἃ
 ἐλύτρωθῆμεν, φθοροποιῶ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιῶν,
 ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα· διὸ σε Θεοτόκον,
 ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
 τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε·
 δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 τούτους ἰδὼν· Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
 ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
 λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 ᾠδὴ θ. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα.

Ἰλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν
 Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου,
 τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν· δι' ἧς τῶν εἰδῶλων τὴν
 ἀπάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας
 διετραίνωσας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων
 στρατηγίαις, οὐρανοβαφῆς Ἰακίνθε, κεχρωσμένος
 ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ
 πίστεως, καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Ὁλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον·
 σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἠγάσεν, ἢ ἀνένδοτος
 ἐνσαῖσις, πρὸς τυραννικὴν παραφορᾶν, καὶ παρράνοιαν
 γενομένη· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτίαν·
 ζῶσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν,

ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστροῦ σε, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

- » Σ ἐ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
- » Υψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
- » διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
- » τῶν ἀχράντων Δυναμῶν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίαις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν, τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα ταῖς ὁρμαῖς· λειτουργόν, ἱεουργοῦντα εὐαγγέλιον Χριστοῦ· κιδάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος· κινύραν, καταθειλγῆσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυῖδ γνωριζόμενος, τῆς κιθαρῆ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινετὴν τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτῃν, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑψηλῆν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων, βλάσημα τερπνόν· τῶν δογματῶν τῶν ἀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαῖς καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωε, ἀνανεύουσα ψυχὴ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον καὶ ἕτεραν Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Ὀσίαν Μάρτυν, τὴν ἀναφερθεῖσαν ἐν τῷ Συναξαριστῇ Ἀντί δὲ τῶν παρόντων Προσομίων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔχει, ἕτερα, εἰς Ἦχον α'. Τῶν οὐρανίων ταχυμάτων ἀριστά καὶ ταῦτα, καὶ λίαν ἀρετικὰ.

καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἄγνη, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῶ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θάμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγὲ εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς

Υἱμοῖς κροτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Ἰππὸν ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἠτοιμάσας, φαιδρὸν καταγώγιον, θεοφάντορ Ὅσιε· ὅθεν ὠφθῆς Θεοῦ ἐνδικαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινήραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμνολογῶν ἐφαιδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνηγούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῆς πειθόμενος, τὰ τῆ σώματος παθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπτέρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἐρωτῇ, ἄδων ἄσματα θεία Πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Ὁλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμός, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Πανάμωμε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Ἰθύνας δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἐνέμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρῶν μελωδήμασι θείων θησαυρῶν ἀρυάμενος.

Σοφίας τῆς οὐρανίου γέγονας ἐμπλεῶς· τῆς ψυχῆς γάρ τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε,

πάσαν εισεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ὡς ἱεουργὸς ἱερώτατος.

Κρατύνας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκὸς κρατήσας ἀσκήσει, γέγονας, ὅλος φαινότατος ἀστήρ, τέρπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθοδόξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι. Θεοτοκίον.

Ρυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με, δυσωπῶ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμε, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαῖς, πάσας ἐξαλειφθῆναι τὴν ἀμαρτίαν ἢ τὸν αἶροντα, κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πήξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως
» βριθούσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτρην τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου
» στερέωσον, μόνε ἀγαθῆ, καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σαφίαν καὶ Λόγον.

Λυμπρυνθεῖς τὴν καρδίαν θείῳ φωτὶ, ἐξηρεῦξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας· γεγωνῶς δὲ θεῖον, τῆ Πνεύματος ὄργανον, ἠδυτάτοις φθόγγοις, ἠδύνεις ἐκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ὡς Ἀνδρέα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπη σου Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖς θρωοῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Μακρόθυμε Κύριε, τῆ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι

οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο λόγος σου τῷ βίῳ κοσμοῦμενος, θεολογίας ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθης Θεσπέσιε, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανότατα.

Τὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφέ, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ως θεῖος ἱεράρχης πανόλβιε, πειμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπῆλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερόνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὐρηκῶς, σπουδῆν ἐδείκνυς κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων σοφέ. Θεοτοκίον.

Εκτὸς μὲν συναφείας συνελabas, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, πρὶν ὠδινῆσαι δὲ τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκί, τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῆν οἱ σεμιγνόμενοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελωδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ἠδόμενοι, Ἀνδρέα παμμακάριε, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Αἴγλη λαμπρυνόμενος, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χαρακτηρισίας, παναγίως ἦνεσας μεθ' ὧν νῦν ἀγαλλῆ, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νῦν ἐδὲ αἰσθήσεων, φθαρτῶν τῆ σώματος, ἐφαντασίαις ὄρας τὰ θεῖα· νοερῶς δὲ Πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἐνούμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

Ὡδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ρήτορεῦν ἠλεγξας, τοὺς ἀθεοὺς στόματι λαμπρῷ· τῶν σεπτῶν εἰκόνων γὰρ ἐτρέψωσας, παναληθῶς, ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ιερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἐνδοξε ζωῆ· τῶν παθῶν γὰρ τάραχην κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἠδόμενοι ἀγαλλονται, αἰρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ολικῶς ἐνοῦται μοι, ὁ ἀνάρχως λάμπας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγενημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

► **Μ**αινομένην κλυδῶνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
► **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν κα-
► τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐ-
► σπλαγγνος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὄσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχοι.

Θανῶν ἐφεῦρε τῶν πόνων στέφος μέγα,
Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὗ πόνος Κανῶν μέγας.

Τῆ δὲ τετάρτῃ ἀρχιθύτῃν μόρος Ἀνδρέαν εἶλεν.

Ος ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὄρμητο, ἐκ θεοφιλῶν γονίων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθὴς μάθησιν· Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχούντος τῆς Ἀγίας πόλεως, Κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται· καὶ συγκροτηθείσης Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθείσι συνευδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν ἐνούσαν αὐτῷ γνώσιν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγον ὀφρανοστράφος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἐν τιμῇ γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἐρεσσῷ, τῇ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Γερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἀγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ Ἀγίου Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Γνα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἀγίων Ὄσιε, θεάσῃ ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὄσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφῶνως ἀναμέλπει· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστήρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐκπέμφαντα, σὲ μακάρ μελωδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οπρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι' οἶκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἀγίας σου, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβώτου, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προσκίρτησας, χοροὺς στησαίμενος· Πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασμία τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁσίων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμων ἀρετῇ θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἀγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε τὴν ἀγνὴν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ἄσμασι· Χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

► **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες
► **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελ-
► πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
► καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἥσαϊα χόρευε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνόν, καὶ εἰλικρινές· Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστὸς ὁ παμβασιλεὺς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Εν ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγέ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν ἱεράν μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφυλάττε.

Ασμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως φανείς κήρυξ πανάριστος, Θεορρήμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην ἔστησας, τοῦ θαλάτῃ ἀσχετον ὄρμην, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νῆν, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἢ προσθαλῶν, στόματι πικρῷ, Ἄδης κατήρηται, Θεοτόκε Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός :

» **Η**σαΐα χάρευε, ἢ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανὴλ, Θεόν τε
» καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ ὃν με-
» γαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργῆ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίον, ἐτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἰορτάζεται ἐν τῇ Μονῇ αὐτοῦ· καὶ ἀλλαγῶ δὲ, ἔπου ὁ Προεστὼς βού-
λεται· ἔτε καὶ ἡ ἀ. στάσις τοῦ, Μακάριος ἀντήρ,
στιχολογεῖται, καὶ Εἰσοδος γίνεται, καὶ Ἀναγνώσματα
λέγονται Ὁσιακά, ἀπερ, εἰ θέλεις, ζήτησον εἰς τὴν Ε΄
τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ
καταλιμπάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἐλλείπει παντελῶς ἡ τούτου Ἀ-
κολουθία.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων
τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀ-
θανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι,
καὶ εὐθνημένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς Θεολαμποῦς
φωτοχυσίας· τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν
τάς ὀρμὰς· τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστρα-
πτοντι τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ
λυχνίᾳ ἀυγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεῶ τὰ προσάγ-
ματα, τοῦ πᾶσι ζῶν παρέχοντος.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς ζέμμασιν, Ἀθανάσιον στέ-
ψωμεν λόγων; τὸν αἰθεροδρόμον ἰέρακα,
τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρ-
ρυξι θείαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν
ἄρρηκτον· τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσει-
στον· τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐ-
πρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐ-
σπλαγγνον.

Ορθρος ἀειφανῆς Ὁσιε, ἀνεδείχθης πυρσῶ
χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλύϊ τυφλώ-
τοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πά-

τερ Ἀθανάσιε θεόφρον· διό περ, ὡς ἐπαυξή-
σαντα, τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, Θεραπευτὴν Χρι-
στὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδό-
νας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν
σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας
πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρ-
κὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ
χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου
Πνεύματος Ὁσιε· ὡς στηριζόμενος, τῶν πνευμα-
τικῶν φαλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέ-
ταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμ-
μένος ἡμῖν, θησαυρὸν πεφανέρωσαι, ἐν
σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν,
εὐωδιαζων, ψυχὰς τῶν πίστει σοι, προσερχομέ-
νων, θεομακάριζε· ὅθεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμεῖς
ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλη-
σεις, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀ-
γῶγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ
ταῖς τούτου λάμπησιν, ἱερώς φωτιζόμενος, λαμ-
πὰς ἐδείχθης, πᾶσιν ἀυγάζουσα, σωτηριῶδεις,
ἀρετάς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
σφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστιν ἐορτάζο-
μεν, θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ως ἐνθεος ἡ ζωή σου, καὶ πανιέρων σου τὸ
τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ
πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρου πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔ-
βλεπον ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀ-
νεβόα· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου
Ἄγιε· διδάξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου
Πάτερ, ἃ ὡκτερας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθῆς
καὶ φιλόστοργος· Ὅμως καὶ ὡδε τῷ τάφῳ κα-
λύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην,
καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν,
ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι
φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέ-
τευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος α΄.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδασκαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ἅς περ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνούς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε· τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρω, βίον καὶ λόγον ὑπέλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε τὴν ποιμνὴν φρούρησον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν κράτυνον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαθὼν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἥρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ εἶφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς πανουργοῦ. Ὡς θαύματος ἐκστατικῶς, καὶ πράγματος θεοπρεπῶς! ὅτι γῆινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεοθεν ἀπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Εξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτούς, τὰ πανθαύματα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γενῶν, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γὰρ σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμνὴ, τὸ λαμπρὸν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνὴν· ἦν οἰκητήριον στίφους Μοναζόντων εὐπρεπῆς κατέστησας· ἡ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίως, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοισ· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε,

καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος ταῖς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θείου πανοπλίᾳ τροπώσαμενον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνου· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρου· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδραστήρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διαπαντός ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τῆς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλοανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμφυχόν τε κιθωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότης θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἁσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χαροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπᾶς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλ-

βιε· ὄθεν καταυγαζόμενος, εώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας φωτοφανείας μουόμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὄρμας, ὑποσταῖς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριαμβεύσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τῷ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἀπαντας, τῆς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωταεῖδης ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, σὺ ὦφθης τῶν ἐν τῷ Ἀθῷ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς τῶν Θεὸν ὀρώντων προηγούμενος (*), Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλῆκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἀνοδὸν, εὔρες Θεομακάριζε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυματίων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὧ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστήρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδευτῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι· Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλητῶρ, καὶ θερμὸς προστατῆς τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιήνης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβασμίον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγελῶν τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀόρατους συμπλοκαῖς ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυματίσας, τῶν δαιμόνων ταῖς φάλαγγας· ὄθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμίψα-

το, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶν, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σωῆσθαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοὶ βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελῶνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σαφὲς Ἀθανάσιε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν, τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου· αὐτῆ Ἀκραστιχίς·

Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω· Ἀμήν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αθανασίας γεγονώς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὦφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μετασῆς τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησθ ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

(*) Βίλιον ἴσως· τοῦ Θεοῦ ἐρώντων.

Από χειλέων ρυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σέ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσει τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν Παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὐδ' ὀκλεινὸς θραύπων σου, Ἀθακάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Αρδευτικάῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπαδα μου, Πάτερ κατάρδυσον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, τῶν σῶν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ δια σέ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπεινώσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον συλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας. ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Από παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὀμηλικὰς τῶν παιδῶν ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθνῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθείς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνῃ Θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφῆ, καὶ μελουργὸς τὰ καιρία, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἰστῶ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκίδα, κυβερνήσας εὐσφαλῶς τε καὶ κέφως, τὴν τῆ βίβη χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείου, ἤχθῃς λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Οπρὸ αἰῶνων γεννηθείς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρὸς σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητραπαρθένε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ησυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαιαῖς κρυπτόμενος, χάριν θεϊκὴν ἐκομίσω, Θεόφρον μακάριε.

Ταπεικώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Εγκρατεία συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δέμεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκούσα, Χριστῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τῆ βίβη ἐπίκηρα, καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλῶντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ἰσχυρῶν ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστεῖαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, αὐλαβοῦσα ἀφλέκτως Μητὴρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήσας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα βαρβαρίζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα παιαύμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνεδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥαδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσας, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐλόμενος.

Υπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ σταχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀγνεύας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὄρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκῶν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν, ἐμάστις διεῖλες, δι-

καισύνη φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει, και ανδρεία, και τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι. Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, ἄρνον ὡσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἀγνή, ὠκησε νηδύν, και σαρκὸς προσλήψει, τὴν Ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὅσιοις, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρῦεις Θεόπνευστε.

Φανερῶσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πατέρ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλούμεν, Λαμπαδὲ ταῖς ῥώσεσι ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωπούμεν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβούσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ωφθης ὡσπερ μαγνήτης, ἔλκων τὴ γλυκῦτητι Πατέρ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, και ἀκρόασιν τῶν παραινήσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὄραν και βλέπειν, τὸ σεπτὸν και χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείκων, και ταῖς προσταγαῖς πεθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὠφθης, μοναστῶν και κανῶν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφράνων, και ὁδηγὸς πεπλανημένων, και φωστήρ τῶν ἐν σκότει Ἀοιδίμε.

Αρετῶν ἐκμαγείον, και τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου πέλων, ἱερὸν και τερπνὸν φροτιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν και πολιτείαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος. Θεοτοκίον.

Ρήτορεῦον ἐ σθένει, ζῶμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὔσαν, Χερουβιμ και ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενας αἰεὶ ἡστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει καταλληλον, πράξιν δεικνύμενος λαμπρὰς πέφυκας, τῷ θείῳ προσαναπτο-

μένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, και τῆς ἀμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἠδύπνοον, ἐξ ἀενναίων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θείκων πηγῶν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κρᾶζομεν· Χαῖρε ἀγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθαν. Ὡδὴ ε΄. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ενέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ και τοῖς πάθεσι, νησείαις και δακρυσι, προσευχαῖς και ὕμνοις, ἀνευδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἀθωνος, και τύπος και χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγῶγια.

Ηδὺς εὐθύς και χρησός, ἐπεικὴς τε και μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνὴς, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς και εὐσπλαγγνος, ἰλαρὸς τοῖς τρόποις, χρισομίμητος τοῖς ἡθεσι. Θεοτοκίον.

Νέοις καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανείς κατεσκευάσας, οἷά περ ἄλλην σικηνὴν, μάνδρα Πανσεβάσμιε· ἦν και ὑπερηύξασας, πόνοις και ἰδρωσιν, και ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τῆ βίου κλυδώνιον, αὐραῖς θείῳ Πνεύματος οἰακίζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας· τὴν γὰρ Ὁσίου, και τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Οβυθὸς τῶν δακρυῶν σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακαρίε ὄλεθρος, και φωτισμὸς τῆς ποιμνῆς σου, τῆς αἰεὶ σε τιμώσης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηύσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως τῶν αὐλῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, και πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, εὐφημοῦμέν σε ἡ ποιμνη σὴ, και βοῶμεν· Μὴ ἐλλείπης ἐκστεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν και περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σου· Χαίροις Πατέρ Ἀθανάσιε. Ὁ Οἶκος.

Ανῶθεν σου τὴν κλησιν εἰληφῶς, παραδόξως, ἀθάνατον ζῶην ἐκλήρωσω· μετα σώμα-

τος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις παιδρὸν μοναζόντων κλέος· χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηνον γνώρισμα· χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμὰς.

Χαίροις νῆς, ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων· χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.

Χαίροις, δι' οὗ ἠσχύνησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαίροις Σωτῆρ τῶν πιστῶς σοι βωόντων.

Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κἄν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἑξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον ἄγων νόες ἄστῳ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστὴρ, πατρίδα μὲν ἴσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γυννήτορας δὲ τῶν εὐ γιγνομένων καὶ φιλοθίων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἰσχυρῶς καὶ τοιαῦτα δεξιότηας εὐγενεῶς ἐκπλαστήσας, προσφῶα καρπούται καὶ τὴν ἀναγωγὴν καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθύς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. Ὦν εἰς γειῶν ἰλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἐνθεντοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλῃται· τὸ μὲν, ὑφ' ἐτέρων αὐτὸς διδάχθεις· τὸ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκίκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἠρξίσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον, ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικῆς πολιτεύματος ἀκριβίστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' αὐτοῦ πρὸς οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλησίαν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον), πάντα ὡς ἐν ἐλίγῳ τοὺς συναγωνιστάς τοῖς πόνοις ὑπερέβαλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κα-

τατρίχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθῳ μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμυκτες, ἐπὶ πολλῆς θαλάσσης διήκου, ὡς αὐχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γίροντι τινὶ μαθητεῖε, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικὸς ἐδρῶτας ἐκχεῖ. Ἐκείθεν ἀπάρας, κατὰ θείαν ἀποκαλύψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὅρους ἐπίδημι· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμπαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκά, προωραμένου ἦδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνδειματο· κελλίᾳ τε πλείστα, καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστους πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημι, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεθίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοᾶν εἰς τὸ ἀμεινον μετασκευάζειν ἠπίεγετο· ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δὲ, κατασπασθὲν, σὺν ἐτέροις ἐξ τὸν αἰδήμον καταχώνυσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργῶς θαυματουργῶν ἀναδεικνυται, λόγοις διδακτικῶς, καὶ ἔργοις, καὶ προεράσεισι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λίπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντα τι κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαίρειται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηϊ. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἰκείνου ἐμβέσπατο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλείστα τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἐκάστην δὲ αὐτοῦ ἐ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα,
Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὅς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἰαυτὸν ἐκδύς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντος ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἐτι τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀιννάως τοῖς αἰτούσι ταῦτα παρίχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπῆλαιον, ἐνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατέκειται Λεῖψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἄθῳ. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης, προνοητῆς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παρραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ δαδάσκαλον.

Α'στέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φω-
στῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀ-
μαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην
καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην
Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ι'δεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς Θεράπων τοῦ σὲ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννη-
τορ, τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολού-
θησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἔχουσιν.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Ὁ τὴν κάμινον παλαί.

Ταῖς βραζούσας καμίνοισ, τῶν παθῶν κα-
τασθέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ Μακά-
ριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμά-
των, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει
μελωδούντων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτεία, καὶ
ἐν θαύμασι Πάτερ ἐδείχθης ἀναμέλπων·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔ-
σθη φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἄθαν. Ὠδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος, ταῖς ἀρχαῖς Ἀθανά-
σιε, καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ταῖς τῆ σκότους μέ-
γιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σω-
τήριος, ταῖς ἐπιβουλαῖς, καὶ ταῖς ἐνέδρας καὶ
δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην
σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον
φυλάττων.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολί-
τευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέ-
κτησο, Ἄγγελοις ἐφάμιλλος, ἀναφανείς τὴν δια-
γωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων
μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν,
καὶ τὴν τῶν λευφάνων, σὲ τιμῶμεν λάρνα-
κα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν,
πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰ-
τούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πι-
στῶς καὶ χαρμοσύνης, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Ἡλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ὠκη-
σεν, οὕτω καὶ αὐτὸς, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ
Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖ-

ναι Θεῷ· καὶ Θεαρχικαῖς, καταυγασθεῖς Θεω-
ρίαις, Θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκῃ,
βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Α'ποκαλύψει φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβε-
ροῖς Πάτερ Θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης,
καὶ ἐπὶ χρόναις πολλοῖς, ἐφάνης Παμμακάρε
κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν
τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ καὶ
διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλί-
ψεων, τῆς ἐπιτελεῖντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Αγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπο-
λιτεύσω, καὶ Ἄγγελοις συνήφθης, ἀπολυ-
θεῖς τῆς σαρκὸς, ὕμνεῖτε βοῶν τὸν φιλόνηρω-
πον, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θεικῶς
πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα,
ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς
Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ἄθαν. Ὠδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α'γνείαν σωφροσύνην καὶ καθαρὰν, πολι-
τείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγὴν,
ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκῶς ἀνέ-
δραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους διατριβὰς, καὶ πᾶ-
σι συναγάλλη, Ὅσιοις καὶ Δικαίοις, καθικε-
τεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰ-
κεῖον Δεσπότην καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυ-
τοῦ, διὰ Θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δο-
ξάσας ἐνδοξος, ὠφθης καὶ περίθλεπτος παντα-
χοῦ, ἐγένου Θεοφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄν-
τως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Ηνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὀ-
σίων χοροῖς συνηρίθησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς,
πᾶσι συγχορεύεις μετεσχητικῶς, τῆς ἀληθῆς Θεώ-
σεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν
ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν
σὸν Δεσπότην καθικέτευε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἡγιασμένος χωρητικὸς, τοῦ ἐνὸς τῆς
Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σὸς, Δέσποι-
να Θεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος,
ἠγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμὴν· ἐν ᾧ ἀκατα-
παύσως, μὴ παύσῃ δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν
ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ο' δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερώς, λαμ-
παδοχίᾳ τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ Θεοφόρε,

πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσιν ἰάματα.

Ασκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασωζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πύθω, παμμακάρ Θεοφόρε Λαμπαδὲ, ὀδηγῶν ἡμᾶς Πατέρα, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἐώας φαεσφόρος, καὶ Ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῆς κόσμου Κυρίω.

Θεοτοκίον.

Πανευαγῆς Παντάνασσα ἱεσείαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποιήμνην σου ἀπρόσψαστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σὲ Ὁσίε Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλησεν, ἐκ ποδοῦ ὁ θανάτων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσου ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρι αἵματος.

Πηγὴν θαυματῶν ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε· τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὐτὴ δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συμεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστῆρ, τῶν Ποιμένων, τὸ καύχημα, Πατέρα Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμοσκήνη· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαῖρε Τριαδὸς τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνη διακρίσεως· χαῖρε κανῶν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Ἦχος πλ. β'. Πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθω ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποιήμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίω ἀνήγειρε πύθω, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἢ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγαλὴ, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἢ γ'. καὶ ε'. Ὡδή. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὁσιακά.

Τῆς 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Σισῶν τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Φαῖδρα ἔξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὁσίε, ἢ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀσράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμακάρ, καὶ καταυγαζούσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυματῶν σου. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶν μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατεία τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πατέρα ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήνησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον θρασπέσιε, ἠνίκα ὁ θίασος, τῶν ἀγίων Πατέρα, ἐπέστη ἀθρόον· ὡς περ γὰρ ἥλιος σοφὲ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς αἴης ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστοῦμενον ἅπαντας, οἴου τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τῆς Βασιλείας παλατίου, δυσωπῶ Πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ

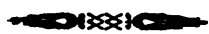
καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερβῆς Τριάδος ποιήσον! ὅπως τὴν μεσιτείαν σε, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εφες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ρομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ ταῖς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνῆ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγazes· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος αΐ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.

Ὡδὴ αΐ. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Ερωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισῶη μακάριε.

Αἴγλην αὔλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σώσόν με τὸν ἐν ζαίλῃ, πασῶν ἠδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκούσα, τοῦ παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλεία, τῶν παθῶν ἀταπεινῶτον.

Πόνους σου τὴν ἀρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θουμάτων ἐξήθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἐνδοξε, ἰχνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾶν σου, καὶ νεκροὺς χάριν δίδωσιν. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγνὴν τράπεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὄλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος αΐ. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Σαρκὸς ταῖς ἠδοναῖς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφέ, ἀρετῶν ἐμμελεία· διὸ

ταῖς ἀναβάσειν, ἐπαυξούμενος ἀρίστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, αἰεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισῶη Πατῆρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ σε καὶ τροφόν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκῶς διὰ Πνεύματος· καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἐδείκνυ δακτύλῳ, κόσμου αἴροντα, ταῖς ἀμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὐτῆ, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκισα Κύριε.

Επομβρία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμούς θουμάτων ἀνέλυσας, μολυσμῶν ἀποκαθαίροντας, τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προστρέχοντας.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκος ταύτην ἔδειξας.

Εν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακούμ προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ ἔσπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντα ἀνεκαίνισεν.

Ὡδὴ ε΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἐνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἥλιον τεκῆσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον, Ὡδὴ ς΄. Ἰλασθηκί μοι Σωτῆρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσευχῆν, ἀγάπην ἀνόθευτον, κραταιὰν ταπεινῶσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησαίμενος.

Χριστός σου τὸ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα· ὁ δυνατὸς δυνατῶν, σαφῶς ἀ-

πειράσατο, πατῆντα ἐπ' ὄφρων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Τῆ νεύσει τῆ πρὸς Θεὸν, θεὸς σαφῶς ἐχηματίσας τῆ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῆ, στοργῆ φῶς γεγένησαι. Ἄγγελος ἐπίγειος, Θεοφόρε Πάτερ ἐπουράνιος τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Θεοῦ τεθνηκῶς πυξίῳ προσεγράφη,
Θείου Σισῶης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισῶης γῆθεν εἰς οὐρανὸν ἕκτη ἀμύρων.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε· καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀρμάτων ἐχθρῶν τροπώσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίκουρα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. Ταπεινόφρονι δὲ εἰς ἄκρον ἡγενομένου, νεκροῦς ἀνίσταν αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὄλων Κύριος. Ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σῶματι ἄσαρκος, πρὸς τὴν αὔλων ζωὴν μετίστη, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί, καὶ ἡ αἰδὸς λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλασόμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ρήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη, κατασχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ρήξου, καὶ τῆς εἰδωλῆς θύσαι μὴ πεισθεῖσα πολλῶν αὐτῆ βασάνων ἐπαπειλούμενων, μᾶλλον αὐτὸν τε καὶ ἑτέρους πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσάμενη πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκείσε ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀστίε (ἢ Ἀστειε), Ἐπισκόπου Δυρράχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀγρικολάου ἡγεμόνος. Κατασχεθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς πόλεως, καὶ θύσαι τῆς εἰδωλῆς μὴ πεισθεῖς, ἀγεται πρὸς τῶν Ἀγρικέλων, καὶ τρέπεται χερσὶ μολυβδίναι, καὶ βουβύροις. Ἐπιμένων δὲ τῆ εἰς Χριστὸν πίστει, χρισθεῖς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τειχοῦ ἀνεσκολπίσθη, ὥρα Θεοῦ, ἡλίου φλόγοντος, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχιππου, Φιλόμονος καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῶν

Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίωνος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ολὴν τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι νοῦ κεκαθαμένῳ, καὶ φωστῆρ τῶν πιστῶς, βωόντων χρηματίζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖω πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοπτόν, μετῆλθες ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῶ ἀμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ, ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, μεταλάτνω προστασίαν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διενεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, λύμην ἐκ ψυχῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπήλασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκάθην· ὅθεν προορᾶν, προφητικῶν ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα. Σισῶη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὁσιε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φαλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς αὔλων, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις· μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, σοῦ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἱεραῖς ἐντεῦξαι· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα ψάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη ἀγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνῶντες βωῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος ταῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκλυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας ταύτας· ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀμεθῶ· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερόν, κατ' αὐτόν σου τόν καιρόν τῆς κοιμήσεως, ὑπέρ τόν ἥλιον, τῆ σὲ προσώπῃ Πάτερ ἀστράψαντος, ὅτε παρέστησαν χοροί, Ἄγιων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ Θεῷ τῷ ποιητῇ προτκομίσοντες.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φανοτάταις ἐκεῖθεν λάμπησι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λῦτρωσαι.

Δίκαιος ἀμεμπτος πάντος, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, ὁσίου ἀκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι ἐπανεπαύσατο διό, Τριάς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανότερον, ἀπολύειν τηλαυγῶς ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Εξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐκ ὑπάρχει Πανάμωμε τὴν ἐναντίαν γὰρ, ὀδεύων τρίβον σκότους πεπλήρωμαι· ἀλλ' ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, μὴ παρίδης με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
- » συγκατάθεσιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν
- » κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό
- » γασρὸς, γενόμενος ἀνθρώπου· διὰ τὴν Ἀχραν-
- » τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανόων ταγματίων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντες τῆς πονηρῶς τῶν

(*) - Ἐν τῷ Λογοτύπῳ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἐλλείπει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἕτερα Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ Κλέμακι, ἑορταζομένου καθ' αὐτὴ τῇ κατ' Ἐπιφάνειαν. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κλήμων φέρει ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα· Ἀκακίον τὸν ἁριστὸν πῆκρον ἄσμα-σιν ἁδῶ.

δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλοῦτω καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χάρισμασιν ἐπλούτισεν.

Στύλω πυρὸς ὄρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῆ, προσευχῇ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ ταῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔσθης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ ἑράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαικωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακῆ ἀληθῶς, κάλλιε διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαταῖς· ὅθεν τὸν οὐράνιον θαλάμον ὤκησας· ἔνθα, ὡς Παρθένο καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὠφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θῆκην, καὶ περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰσσεων λαμβάνοντες. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βρώσῃ πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλίασει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγαπῆς ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις καταπέμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέησάν σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παννύμφη καταβάλε, ἐχθρῶν μαιφογούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μεταβάλε Παρθένε, καὶ ἔλασ παράσχε, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Εν πόλει τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἢ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. Ω Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συνόμιλε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηναι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔσενες δακρῦουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἱ μοι! τέκνον γλυκύτετον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας Δέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ωδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς Δείας χάριτος Ἐνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξαίμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον, ἔσγες οὐράκιον.

Περιφανῆς, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος κατὰ βαρβάρων ἔσθησας, ἄπειρα τρόπαια· καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στίφος τῶν δαμόνων, κατετραυμάτισας.

Ασκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσις, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἐταπεινώσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
Χαίρων κροτῶσε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν·
Ταῖς αὐτῆς ἰκεσίαις, Χριστέ Σωτῆρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Αγλή τῇ σῇ, φωτιζομένη ἢ ἔνδοξος, Κυριακή Φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυδέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Γνα Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς ἕδεν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.
Θεοτοκίον.

Ρύμην Ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κηύσασα· ὃν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτράμαξεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ωδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεῖς Θεὸς δεήσεσι, χειρὶ σε Προφήτου δεσμῶν ἀφήκε, καὶ πορευέσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίκουρον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ στυλῷ Ἰσραὴλ ποτέ τὴν ἔρημον, Παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στυλοῦ σε πυρὸς ὀδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.
Θεοτοκίον.

Χρυσθὲν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ ζάμνον τοῦ μάννα καὶ θείου ὄρος, καὶ παλαίτιον τερπνότατον τοῦ Θεῆ σε Παρθένε ὀνομαζόμεν.
Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνή σε ἀφθορον, ὡραϊάν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, εαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια· διὰ τῆτά σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ὁ κλάδος ἱερὸς ὡραϊὰ τέθηλας, ἐκ ῥίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποῦς ὡραίους ἠνεγκας, τὴν τρυφήν τὴν ἀγίῳ προξενῶντάς σα.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεῖα σου μόνη παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμὸς.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ Δείων
πραξέων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς τῆς
κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ
παμμακάριστε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατέλαβε.

Αγνείας στυλπνότητι, κρῖνον ὡς εὖοσμον,
κοιλᾶσιν ἐξήθησαν, Κυριακῇ τῷ Χριστῷ,
Μαρτύρων πανεύφημε. Δάμψεσιν ἐφωτίσθης,
ἐπιγνώσεως Δείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπε-
λαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν Μάρτυς
τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηστέρᾳ τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν
σὴν, καὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχη-
θεῖσα ὡσὶν, ἠμπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐ-
γνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα
γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδυῖ· διὸ σοῦ ἐν
γαστρὶ σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψόμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
το θαῦμα γίε μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμι-
λεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας Δέ-
λων, ὡς εὐσπλαγγνος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εγκρατείας ἐνέπρησας, Δείῳ πυρὶ, ἀκάν-
θας ἀμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος
Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν
ἰλῦος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας,
Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτριώσας, τῶν κοσμικῶν θορυ-
βῶν Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης
ἔτυχες. Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Επί βήματος ἵστασο, Κυριακῇ, ἀδίκως κρι-
νομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μετὰ σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ
αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους
ἐχθροῦς ἐβύθισας.

Αταπεινώτων ἔμενας, Κυριακῇ, βασάνας
ὀμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν κα-
τέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς,
Παρθένε τοὺς εἰδότες, ἀληθῶς Θεοῦ σε
Μητέρα πάνταγενε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε πρὸς τὰς ἐρήμους εὐσε-
βῶς ἐσχηκας, τὸν Ἡλιοῦ Πάτερ τὸν Θεο-
βίτην, φαινόμενον νυκτός, καὶ μυσταγωγοῦντα
τὰ θεῖά τε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλεοῦ Ὄρος σοφῆ
ᾤκησας, ὀπτασιῶν, Δείων ἀπολαύων, καὶ
θαυματουργῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κο-
μιζόμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ
δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς, ἴασαι
καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλω-
θέντα, ἀρρήτως κηύσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ναοὺς Θεοῦ πανα-
ληθῆ δείξασα, Κυριακῇ, ναοὺς τῶν εἰδώ-
λων ἠδάφισας, Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ
δυναμώσαντα.

Υψώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν
Κυριακῇ ἔνδοξε, καὶ φοβερῶ, σεισμῷ τοὺς
ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανενευκότας,
καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὄλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώση φω-
νῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμῆς, φέρειν τῶν ἀνό-
μων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς νί-
κης τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ελύσας Ἀχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀ-
εὶραν τέξασα, ἄνευ σαρκός, σεμνῇ θελή-
ματων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι Δείῳ,
σαφῶς οὐσιώσαντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατώκησας, καὶ τῶν
προσευχῶν ἐπομβρία σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν
ταύτῃ πλέσιον τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.

Αβραὰμ ὡς περ παλαιὸς δίκαιος, τῆς ἐνεγ-
καμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ
Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων
ἐσκήνωσας.

Μοναστῆς ἀληθῆς ἐχημάτισας, καὶ μετὰ
ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θω-
μᾶ τοῖς χρῆζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βούλησαι τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν
βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ᾤκησας, τοὺς τῇ

φθορᾶ νοσήσαντας, ἀξίων ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγγνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Υπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὐάν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσημε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Επί βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν.

Θεοτοκίον.

Βασιλέα κησασα Κύριον, οἶά περ Βασιλισσα Θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλεῖμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίους ἄσαι νῦν· φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδῶλων πλάνης κρατούσης ἀνάπασαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, Μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρά πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἢ τῶν ἀθέων μιανὰ καὶ δυσώνυμος αἴρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ἐπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἰκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλούση σφοδρόν τε καὶ δυσμορον. Ἀλλ' ἢ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν· ὅθεν ὠφθη ἀληθῶς Κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλακῷ.

Στίχοι.

Διείς πτέρυγας, εἶπεν ὁν Μωσῆς, Πάτερ, ὡς ἀετός τις ἐξανέπτυς πρὸς πόλον.

Ἐβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέλας ἔμφρονα εἶλεν.

Οὗτος ἐν περιφανεί καὶ περιθλίπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέφας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὑστερον τὸν Χριστὸν πεθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς σὺδὲν λογιζόμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς υπερέηλασεν, ὡς στέλος πυρός ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμητάτοις, διαδεικνυσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χλωροὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα ἑτάματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχ. Κυριακὴ θανούσα, τὴν τομὴν φθάνει

Προαιρέσει, πλήν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρράχιῳ ἔρχονται. Ἐν ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἀσταινὸν τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τούτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρία πελάγει ἐρρίψουσιν· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτύρου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦς.

Τυφλοῖς τὸ ὄραϊν, καὶ χλωροῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενούσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ησύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζῶν· Πάτερ παμμακάρο, αἰτημοσύνη λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατεία κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότη πανόλβιε· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνή, ἀπειρόγαμε ἀγνή εὐλογημένη, καταπιπτόντων· ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἢ λύτρωσις, σῶσον με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλόγητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ονοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ κελαμπερυσμένος, μέσον καμίνου ἰσταμένης σε, φλογιζομένης οὐδόλως δὲ, ἀτρεπτος παρθένε,

εδείχθη, μελωδούσης τῷ Κτίστη σου· Εὐλογη-
τός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίαν οὐδαμῶς τὸ
πρὶν ἢ κάμινος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐ-
χομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἴστατο, δρόσον
δεικνὴν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς
ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας, κλη-
ρονοῦσαι ποθήσασα, τὴν διαικονίζουσαν δόξαν,
Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογητός εἶ ὁ
Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ομόνος Θεός, μόνην εὔρε καθαράν τὴν σὴν
γαστέρα, καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζε-
ται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν τῶν
καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι ψάλλομεν·
Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κύησασα.

Τοῦ Ἁγίου· Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶθη δυσκἀθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χα-
λινῶ καθυποταξίας, τοῖς ἀύλοισ Ἁγγέλοις,
ἔξωμοιωθῆς βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας,

Τὸν τοῦ Θεσβίτου Ἡλιοῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν
παμμακάρι βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες,
προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστεία τὸν νοῦν καθαι-
ρόμενος, μέλπων· Εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγή, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖ-
σαν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε
πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας· Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενοκαῖς, καλλοναῖς Κυ-
ριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε,
ἐπουρανίων αὐτός, θαλάμων, ἀξίως ἠξίωσεν,
ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐς Δακιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν Χρι-
στὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρ-
θένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ μετέβαλες
Πνεύματι· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ
ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην οἰκτεί-
ρας, ὡς συμπαθῆς φωτεινοῦς ἐκπέμπει Ἁγγέ-
λος τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ
τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Οὐπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐν
σοῦ Παρθένε, καὶ ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ

πρὸ αἰῶνων Πατρί, καὶ θείῳ, συνυπάρχων Πνεύ-
ματι· ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός τῶν Ἑβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου· Ὡδὴ θ'. Τοῦ ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, οὐρανῶν βα-
σιλείαν, ἀπειληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς,
δόξης ἀρρήτου πληρούμενος, καὶ τῶν πόνων
ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς· διὰ τῆ-
τό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ητῶν λειψάνων σε θήκη, τοῖς πιστῶς προ-
σιούσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς πάθη
ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας,
ἐξαίροντας, μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν
πίστει, αἰεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελαζῶν Ὀσίῳν, φανοτάταις ἀγέλαις,
καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θω-
μᾶ ἀγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην,
τελοῦντας φωταγωγῆσον, πιστῶς, καὶ τυχεῖν
σωτηρίας, πρεσβείαις σε ἀξίωσον.

Υπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων
τῆ αἴγλη, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἀγνή,
τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις
ὀμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφα-
πλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας· Ὁ αὐτός.

Ισχυρωτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεπειθήσει,
θηριῶν τὰς ὀρμαὶς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν
βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς,
ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ τοῦτό σε πί-
στει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Οραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὠραιότατον κάλλος, τῆς
σῆς διευπρεπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν
ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τῷ τῶν
μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὡς περ προῖκα προσῆ-
ξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Σοῦ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμέ-
νον, ἰάσεων πηγάζει ποταμούς, τοῖς εὐσε-
βῶς προσπελάξῃσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τῶν
ρύπον, καὶ βυθίζει πονηραῖς, τῶν δαιμόνων ἐφό-
δους, Κυριακὴ θεόνυμφε.

Ηπαναγία σου μνήμη, ὡς περ ἥλιος Μάρ-
τυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν
ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοῖς
πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας παρ-
θένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ
Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ
σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων
κινδύνων πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
- » σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄ-
- » δάμ, βρώσει φθορᾶ, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
- » ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι
- » ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
- » λύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Προκοπίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αΰφρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μη-
τρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν
κλῆσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον· ὅθεν μαθὼν, τὰ
ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης
καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῆ μυστικῆ παντευχία, καθωπλισμένος σο-
φῆ, νικοποιῶ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ ση-
μείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυ-
σμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόα-
να καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς
ἐγγυναίξιν, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ
Δεσπότη, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν,
τροῦς τελούντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὡς Μαρτύρων
ἐγκαλλώπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Αστρον ἀνατέταλκα, ἐκ τῆς Ἑώας πολύ-
φωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κό-
σμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ
καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς
τῶν ἀθλῶν μεγίσταις λάμπησι, διό σου τὴν πα-

νέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορταζόμεν
σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέομενον ἐνδοξε,
καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγκλειό-
μενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ιδέαις βασιάνων, ξί-
φει τεμνόμενον σοφῆ, τὴν βασιλείαν σοι προ-
ξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ἣ ἠχορεύεις
γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε, τῶν Ἀγγέλων
συμμέτοχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίσεως,
ἱερώς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε,
μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμηθῆς, κα-
ταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύ-
μαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην αἰτή-
τητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως
πρόμαχον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξὸς μνήμη σου, Προ-
κόπιε πολυάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς
φιλέορτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν
τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα
λαμβάνομεν· καὶ τὸν σέ στεφανώσαντα Σω-
τῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκατα-
παύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα. Μὴ παρίδης, τὸν μικρόν μου
στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρῖνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν
κόσμον γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-
δύρστο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σου, ὡς τοῦ κήρυκος
γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε παναοίδιμε,
καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέ-
λιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ τῶν πιστῶν
ἐχρημάτισας, θείας λάμπησι, τῶν σεπτῶν σου
ἀγῶνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κό-
σμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κι-
νήματα, χαλινώσας ὑστερον, πρὸς τὴν
ἀθλήσιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ
Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς, τῇ δυνάμει

τοῦ Πνεύματος ὅθεν ἄπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσαν, ἰαμάτων δαφυλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος, καὶ πάντα καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους Θεόπνευστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Προκοπίῃ Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτοι Τριάδος καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναϊόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεύμενος ἐν μεθέξει ὅθεν τοὺς πίστει τελουντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε σαῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα. Χαῖρε αὐγὴ μυστικὴ, ἢ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον. χαῖρε κογχυλὴ πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. χαῖρε πανάχραντε. χαῖρε φυλακτῆριον, πάντων πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ἦ Σταυροθεοδοκίον.

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὦ Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἄπασαν, κτίσιν ξύλω ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζῶν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν σου γεραίροντας, παθῶν ἀγλῦος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλησις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ

πρὶν, ὃ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παληθῆ σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρης πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχῆς ἠλλαξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον, καὶ βασιλείαν ἀφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοδοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἦχος γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοὶ ὀπτάνεται, ἐκιδδασκῶν ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκοτάθασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἀθλήσιν, προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεικοῦ, ναοὺς καὶ ἀψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλῃ, δερματίνης χιτῶνας τῷ ξέεσθαι. ἀφθαρσίας δὲ ζολὴν, περιεβάλῃ Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμκωσας.

Θεοδοκίον.

Ρῦσαι με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄφους, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• Καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ ἐστιν Ἅγιος πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὃ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸν ἐνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου ὅθεν ἠθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνδρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοδοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίσεσι, δεῖναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβ τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἦ Σταυροθεοδοκίον.

Ἡ ἀσπίλον ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ε'παίρομενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε'πιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένω, ὁ Λυτρωτῆς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρύνων σε, καὶ κλήσιν καταλληλον, σοῦ τῇ προκοπῇ παρεχόμενος.

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφω καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεία ἐπινεύσει κομίζονται. Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὀρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβεία καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κηύσασα.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς συγκλήτου ὠφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἐλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγόμενου καὶ ἀφειδώς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασα, βασιλείαν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ε'ρρεῖ σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆ καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σε τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἠδρασμένον τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σερκὶ ὑπομείναντος.

Θεοτοκίον.

Α'γιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεράγια Παρθένε, τοὺς πιστοὺς αἰεὶ ἀγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ἄξιον.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ἄξιον.

Στόμα συνέσεώς μου παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν δπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα καὶ γὰρ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμηξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσε, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στίχοι.

Ἔοικε Προκόπιος, αὐχένα κλίνων,
λέγειν· Κοπείτω· τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.

Ὀγδοατῆ Προκοπίῃ ἀρνήθῃς κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, πατρὸς μὲν εὐσεβοῦς, καὶ τὸν Χριστὸν ἐμολογοῦντος, τοῦνομα Χριστοφῆρου· μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἰδῶλα θρησκευούσης τῆς Αἰλιαίων (Ἱερουσαλήμ δηλ.) πόλεως γέννημα· ἐν ἡ μητρί, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγεῖσα, Δεῦκα τῆς Ἀλεξανδρείου πεποίηκεν.

Ὅς ἐντολὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρείαν ἀψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδόν, ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα), καὶ τὴν πορείαν ἐνειδιζούσης καὶ θανάτου ἀπειλούσης, ὅτι θυμαχίτων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Ἁγίου σαφίστερον ἐφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλίσαντος, ὠφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἰδει χρυσάλλῃ, καὶ φωνὴ ἐκείθεν ἠκούσθη, λίγισα· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἐσαυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς

οικονομίας μυστήριον μυθεῖς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπέλει, ἐπέταξε γενέσθαι, κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ, σταυρόν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπὶ δὲ μετὰ ταῦτα, κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς Δυσίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστήριος προσευγκεῖν προετίμητο, καὶ, ὡς τινι ἐπιειστεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἢ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλεῖα. Ὁ δὲ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι ἐπίστρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν· ὑφ' οὗ τύπεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδεται δόξας ἡμιθανῆς εἶναι· τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστάσι, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη. Εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδῶλων ναῷ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκείσε πῶδα καταβαλὼν, τὴν στρατιώτας τῶν δύο νομῆρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις (τοὺς στρατιώτας δὴλ. τῶν δύο Ταγματῶν, σὺν τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν), Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικὰς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται πίσιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, αἱ δὲ ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τὴν μαοθὴς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπεύρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἁγιος καθίσταται. Ὁς Ἀρχελάῳ τινὶ, ξίφει πληξάσας αὐτὸν κατὰ τῆς γαστρὸς, κελύσας, ὁ εἰς τοῦτο προσπηθήσας κατὰ τῆν νεκρὸς ἐκίετο. Εἶτα τείνεται ὁ Ἁγιος καὶ ξίεται· καὶ ἐπ' ἀνθρακίᾳ ἀπλωθεὶς καταπλέγεται· καὶ ὄξος ἐπαντλείται ταῖς καύσεσι· καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιθωντὸν δεξιόμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ δόξη τοῖς ἀσεβῆσι, σκορπίσας τὸ πῦρ, Δυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀναρτηθεὶς ξίεται· καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται· καὶ εἰς κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγίδι τοῦτον κατέψυξε· τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στιφηρόρος εἰς οὐρανὸς ἀνελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ἠσθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγόν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἴκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρὰ, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ταῖς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας, Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θελῶν ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξολογοῦντα, αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κτακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίοις

σου μώλωψιν, ἀναξέσεις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερά, δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἀνθραξὶν ἔνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομῶντι δικασῆ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγῃ, παμμακάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρε, ὡμοτάτως βαρυνόμενος, πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν ἀνακουφίζουσιν, ἐκβοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γ'δου πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίως ἐργαζόμενον, τῆς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχῶν μεγαλοφρόνως, ἐκλίνας Θεῷ τὸν αὐχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὡσπερ ἐν ἄρματι τῷ σῶ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, πηγὴ γενόμενος θαυμαμάτων, παύεις δὲ φλογμούς παθημάτων, δαιμονικὰς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πανσθενεῖ τοῦ Πνεύματος θεῖα δυνάμει Ἀξιάγαστε.

Τοὺς τὴν παναγίαν σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελῆντας, πάσης ἀπειλής, πάσης νόσος, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενωῶς ἐκτευε, φωταγωγηῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συναΐσας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Φῶς ἀναλλοιώτου Λόγε.

Εξ ἕρανθ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλη-
σις ἢ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε
τῷ Κυρίῳ, χορῆς προσῆξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν
πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σαῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν
πολέμοις, ταῖς βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατὰ
βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
ἣν ἐδώρησω, Χριστιαναῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἰνούς, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ος προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε
ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων
κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παρρήσιαν ἔχων
πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ αἰεὶ παρι-
στάμενος, ἐν θαυμάσις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξε-
σιν, εὐαρεσθέντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ θε-
σπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον
χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ
θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες.
Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε,
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκετέυε, τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Αἴνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδε-
ται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε
πολύαθλε· σὺ γὰρ ὠφθης ἀκραιφνῆς στρατιώ-
της, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φυλίσας ἐν τῷ
σκάμματι εἰδῶλων ταῖς μορφαῖς· καὶ νῦν προσε-
ρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων
ἡμῶν ταῖς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. α'.

Η Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη τοῖς
ἄθλοις σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφραί-
νεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κα-
τ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγάζει γεραίραυσα· Χαί-
ροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν
τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ ταῖς παγίδας συν-
τρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίραις Μαρτύρων τὸ
καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπιε
πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης
πρεσβεύων, ὡς παρρήσιαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγ-
καλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλησιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ
δεξιόμενος, Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκό-

πτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποινήσει, τῶν
τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ
ἀπηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις
αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς
ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσ-
βεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρη-
θῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀ-
νάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανό-
νος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'· καὶ ε'. Ὠδή.

Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, Μαρτυρικὰ.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου,
Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε κεκρόν.

Οτε, ἡ κρηπίς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη
τὸν κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε εὐραμέ-
νη σε λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμελίον,
προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα,
εἰδωλικαῖς καὶ ναοῦς, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Λό-
γου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλήσαι, Πάτερ τοῖς ἀν-
θρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας,
ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύ-
ματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέ-
μνων τὴν αὐλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ
καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον· ὃν περ,
γεωργῷ προσηγάγῃ, τῷ ἐπουρανώ πρεσβεύων,
ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν
ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπι-
γνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀ-
νατείλαντος· καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέ-
τειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον· ἔνθα, τῶν ἐσό-
πτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθόμενον κάλλος,
τοῦ ἀγνωθέτου σου Παγκρατίε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθῆ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἀλλῆν γὰρ ἐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μητέρα, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ Παντός Ποιητῆν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σε τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Καὶ τρόπων μέτοχος.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Υπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου, στηριζομένη αἰεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσθεσας τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας ἀύχμῳ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα· δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

ᾠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν Ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἀκανθῶν, καὶ κατεφύτευσας ψυχᾶς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ ἀξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὐρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητῆς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Σε τὴν νεφελὴν τὴν ὀλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θείημα σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, ἱερέ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς σὴν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱόν καὶ Κύριον, καὶ θρηνηδοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· Οἴμοι! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλτατε!

ᾠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἐφλεξας Παγκράτιε σοφέ· καὶ ἀναλάμπας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Εκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς Θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ρεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Οβίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων ταῖς ὀρμαῖς· καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τῆς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσί, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας ἀγνή, τὸν ταῖς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεις, ἐζώγησας λαούς, κόμῳ δὲ ναὸς κατηδάφισας καὶ ἔδομήσω ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱεράν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνεληλύθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Ερράγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοιχθῆ τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, Ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ῥδὴ ε'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Χαριτώσας σε τὸν νῆν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σε, τῆς ἀλογίας λαὸς ἐρρύσατο.

Ραντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τῆς λαὸς καὶ τυθεὶς ὡς περ ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Γερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφέ, ταῖς ἐν Θεοῦ διδαχαῖς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν Προφήτην Ἰωάνν ἐκμιμούμενος βοῶ.
- » Τὴν ζωὴν μου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κράζοντα. Δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.
Στίχοι.

Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ὡς βᾶθρον,
Ἀθλήσεως ἠγειρεν οἶκος ἐκ λίθων.

Παγκράτιον, δ' ἐνάτη δῶμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Ος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, παρ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ταυρομενίᾳ Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαονίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχῶν, καταλαμβάνει τὴν

Σικελῶν, οὗς καὶ ἐκ προσιμίων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπασατο πίστιν. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦτε Φιλκωνος, καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠφάνισεν τὰ ἐνδάλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος Θεραπεύων καὶ κατ' ἐκάστην προστιθέμενος πλῆθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

Εν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῶ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαὸς βεβαπτικῶς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων· μεθ' οὗ ἀυλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς αἰμακάριστε.

Τοὺς ἄλμη συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρω σου τῶν λόγων ἀνηγάγου ἱερέ, καὶ προσευχῶν, ἱερωτάτη ἐπομβρία, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ηπέτρα σε ἢ ὄντως ἀρράγῃς, θεμέλιον ἔθετο καὶ βάσιν ἀρράγῃ, τῆς ἱεράς Ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ἣ ἔδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὴ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεῶ, σὲ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὠράθης Σοφέ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, Θεόφρον ἐπιπνοῖαις.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκῶν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῦθος ἀναστέλλων.

Θεοτοκίον.

Ος ὄμβρος, ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροῦς ποταμούς εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε
- » Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Τοῖς φωτοδόχοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεῖς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδασκαίᾳ τοὺς πεπτωκότας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνας τιμὴν διαβαίνουσας, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἀχραντον, ἀνεστήλου Ἐνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ιερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεις φαιδρότησιν, ὄρων καὶ ὀρώμενος, ἱερεῖ Παγκράτιε, ἀγαλλομένη ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥύόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σουσ οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλόνητος.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν τὸν ἔμφυχον, τὴν σικηνὴν τὴν ἀχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίεζως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάιν σε, κρηπίδα Μάρτυς, καὶ βάσιν, καθίστησιν Ἐκκλησίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποιμνὴν, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρῆμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν Θεογεννητορ, ὑπὲρ τῶν πίστευσε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἀρρή-

κτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγαλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκπηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἠττητοὶ Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἀδικῶν, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δεσποῖνα, ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος; εἰμὴ πρὸς σέ Ἀγνή, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀπηλπισμένων θεόνυμφε· καὶ μὴ παρίδης με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἐτοίμη βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱὸς, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεῶν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, σὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοστεφῆ φαλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαίρετας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδραῦς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

Επὶ γῆς ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ ταῖς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐρανοῖς τοὺς σεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ομόνοια ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Α΄χραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ῥδὴ γ'. Δυναμίει σου Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων ἡμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορητοῖς Ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

Εν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώμη συνθλαπτόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἀγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλαξάτε. Θεοτοκίον.

Γέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβολῆς, τῆς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσον μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν.
Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Οἱ στρατιῶται τῆ Χριστῆ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐθύθισαν αἱμάτων ῥοαῖς· λίθοις γὰρ συνθλόμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαϊόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὠφθησαν σαφῶς· ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνοιῶν τὰς κιάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβεία ἀγαθῆ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἠ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρῶσά σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθεινότερα, Ἰησοῦ ἀνεθόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνωῶ σε Μακρόθυμε.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκρατημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Η θεόκλητος φαλαγξ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα· Δόξα τῆ δυναμίει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φρεσὶ ῥα, τὴν πολυθεὸν ἀχλὴν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θεία δυναστεία νευρούμενοι.

Α΄τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ αἰοιδίμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ε΄πεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ παραδεισον εἰργάσατο τρυφῆς, ζωῆς ξύλου ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην καὶ Κύριον.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου, εἰδῶλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Α΄έρεις φαεσφόροι γεγόνατε, Ἀθλοφόροι, καὶ ἄνθη τῆς πίσεως, τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.
Γεώργιον πεφήνατε Ἄγιοι, τῆ Ὑψίστη, δρεπάταις τεμνόμενον, τῆ Μαρτυρίας πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὃν ἔτεκες Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνοῦντων σε.

Ῥδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Γηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐβόων· Εἰς χεῖράς σου Δέσποινα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Αγγέλων συνομόσκηνος, ἡ φαλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων ἡ πανεύκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς προσφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσας δύναμενος τὸ θαῦμα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγγχίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος
• **Ε**γένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δεξιὰ σε Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εὔρεθη Θεῷ νέα,
Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτεῖνεν ἐρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

Οὗτοι, κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου βασιλέως, καὶ Λυσίου ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξήρχον δὲ αὐτῶν, οἱ καὶ τῆς πόλεως ἦσαν πρότοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιήλ, καὶ Ἀυτώνιος. Διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὐραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνωρος καὶ Σιλουανοῦ.

Οὗν ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισσιδῶν ἐπαρχίας ἦν διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῶ ἡγεμόνι Εὐφρατησίας εἰς ἐξέτασιν ἄγεται· καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τρεῖς ὀδόντας καὶ τὰ ὄτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστῶς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, καὶ πάραυτα τὴν γλῶσσαν ἐξεκέπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπᾶται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέσμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Οὗς Περινώ τῷ ἄρχοντι, ἐνδημῶντι τῷ Ἰκονίῳ, προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῆσας, καὶ τὰ εἰδῶλα μυκτηρίσας, σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς θανάτῳ βιαίῳ παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου (ἐν ἄλλ. Βιάτου, ἢ Βιώτου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Εν τῇ καμίνῳ Χριστέ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελώδουν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, ταῖς ψυχὰς παρεδώκατε.

Παρεσηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, αἰεὶ πρεσβεύετε.

Οὗς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς Ἀθληταί, πιστοῖς ἐδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Οὗς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωπῆμεν· Ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆ.
Ὡδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας,

κοινωνοὶ ἀξιοθείημεν, τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Αγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν Ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινηθέντες Ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτήρας τοῦ ἀσβέστου πυρὸς, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτίδων (*), τοὺς ἀστέρας αἰεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχοῦμενον βαστάσασα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
• **Υ**ἰὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
• χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
• Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Υπὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας πρεσβεύσατε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ρώμη κραταιᾶ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράκον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Οὗς αἰεφανεῖς, δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίτικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως ἀυγαίζουσι, φωτοβόλοις λάμπουσι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ θεσμοῖς, μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης Πανσεβάσμιαι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἴτησαι, παισμάτων τὴν εὐφροσύνην, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεῶ,
• **Σ**τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
• κηύσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

(*) Ἴσως· φωστῆρων.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρεία τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἀμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.

Εὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μ. ε. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἄξιον ἔστι, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλιον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. —

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας ε΄. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν, Ἐπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ τῆ Κυρίου ἀμγᾶς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάζει, σθένει τῆ Πνεύ-

ματος· ὃ ἀρϋόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῷ παντός, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχεσ ὁρμαῖς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας· καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἷσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον· καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθέμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Θεῶν Πατέρων συνάθροισμα, πίστεως Ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὃν περ Παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ κατασχύνουσα, τοὺς τοῦ ψευδούς ἐνδοξε, προασπισταῖς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρϋόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ ταῖς ψυχᾶς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτείας σου, ἱεραῖς Εὐφημίᾳ· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδέδοσαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτέθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, ὃ τῶν ὄλων ποιητῆς, κατασχύνας τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, καὶ ταῖς τούτοις ὁμόφρονας, Ἀκεράλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τοὺς ἀνιάτως νοσήσαντας, εἰς τέλος κατήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτῇ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς αἱ Πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητος, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοᾶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Κίε ὁσμήν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχράντως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράδως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνῆ καὶ μακαρίσῃ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν.** Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ΄ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις, ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ Δράση καταργήσασα, καὶ τῶν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα. Χαίροις, τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον Δρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἄσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπύνασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων σου τὰ μνημόσυνα. Ἦχος β΄.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θαναῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα τούτων τὸ κακόνου καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθὸν καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θελήσιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεῖ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται; τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ πρότεράματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημε, τό, τε στερόρον τῶν ὀρθῶν δογμαίων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πίστεως Ὄρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης πεπίξουσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντὸς ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτῆ, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἐκάστω τὸν ἀγιασμὸν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῶ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφορώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν. ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδαισίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῖ, ἐν φαῖδραῖς ταῖς στολαῖς κατηγλαῖσμένοι τῷ θείῳ Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἀγνή περιστέρα, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν ἀγίαν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσώκισατο, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθέσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθηλσε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς σκηνώμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι ψυχῆ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανώς· ἦν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Εστὴς, πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἀκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σὰρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς τοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρέπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου,

Καὶ κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθρασεν ὁ Βυζαντίων ποιμὴν· ὃν περ, φρούρει φυλάττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Η διηθησμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς ἐώας ἀνατεῖλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λίαν εὐφρανὰς τοὺς ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, αἱ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἀμναῖς, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανοῦ νυμφίου ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχευσα, τὴν δὲ ἔλαιον τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταῦτα ἅπαντας, ρῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγγος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἐκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν βίου ταῖς πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχροῦς, αἰρετιζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὑβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἐώρων ποσί σου κατερρίμμενον, τὸν Τόμον ἑαυτῶν, τὸν δὲ ἡμέτερον,

τιμίαις σου χερσὶ, κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ πράζοντα· Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θειότησεσι.

Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλασῆσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσωρ σου καὶ φυλάξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς Πανευφημίας, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημῆσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογματῶν γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατριῶν, προστατῆς· καὶ μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν! Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ· ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἁγνή καὶ προσκυνῶμεν, ἀνυμνεύοντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βωῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὧρα τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνοῦμεν οἱ δοῦλοί σου.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῷ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοιτῆς ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Ζήτηι Νοεμ. 25.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ζήτηι τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγραὶν διοδεύσας.

Καὶ τῆς Ἁγίας, ὁ παρῶν.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου (*).

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἄσω μελωδήμα, τῇ Ἀθλη-

(*) Τὸ μὲν τετυπωμένον Μηναιὸν εἶχε πρότερον ἕτερον Κανὼνα ἀνώψυμον, πεποιημένον κατ' Εἰρημούς ἀκαταλλήλους εἰς ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν ἡμέραν. Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ κεῖται γλαφυρότατος καὶ ἀρμονικώτατος Κανὼν, Ἰωσήφ τοῦ Ἱμνογράφου ποίημα, πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶν.

φόρω Χριστοῦ, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς ἀνακη-
ρύττων τοὺς πόρους οὓς ἤνεγκε, καὶ τὰ πα-
λαιίσματα.

Γ΄άσεων ἄφθονα, ἡμῖν προχέεις χαρίσματα,
τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῶ σου
Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσιν.

Νιαὸς ἐχρημάτισας, κατὰ τὸν Δεῖον Ἀπό-
στολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύ-
ριος, ἐνοικῆσαί τε, καὶ ἐμπεριπατήσαι, ψυχῆς
καθαρότητι, Μάρτυς πολυάθλε. Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σὲ ἐλέους τὴν
ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν
τερασίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν
σου, ὧν πᾶσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχεας.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Ω! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σαδίου, ἀθλοῦσα ἡ
Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέξησε,
δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγ-
κε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Πανεύφημε Μάρτυς Εὐφημία, εὐφήμοις ἐν
ἄσμασιν αἰεὶ, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν,
τὴν σὴν πλοτῶντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου
φέρουσαν, τὸ ἱερόν καὶ σεβάσιμον.

Ανδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν
Σεμνή τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι,
Πατρός Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου
φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Υμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν
Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον·
αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν,
ἡμῶν δι' ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν
λαμπαδα σου παιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς
ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυ-
θας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς
ἀθλήσεως, παρ' αὐτῷ δεξαμένη. Ἄλλ' ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίσει
τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Ἦχος δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Οὐ λθὼν ἐθησαύρισας τὸν ἀληθῆ, ὃν περ σὴς
καὶ βρώσις ἐ δύναται, ἐξαφανίσαι, Καλ-

Τὸν δὲ παρόντα, καὶ πᾶσαν ὁμοῦ τὴν εορτάσημον ταύτην Ἀ-
κλεουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐφιλοπόνησεν ὁ μουσικολογι-
τατος Ἰάκωβος, Πρωτοψάλτης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκ-
κλησίας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν πρώτοις κατὰ τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπὶ
τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰοδήμου Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'. τῷ 1804
ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

λιπάρθενε σεμνή· ἐ γὰρ ἐν γῆ κατέκρυψας, τοῖς
δεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

Θάμβους ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως
τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσὶ
σου, καθορῶντες ᾧ Σεμνή, τὸν τόμον τὸν ὀρθό-
δοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

Υ΄βρεως ἐπλήσθησαν σφόδρα πολλῆς, οἱ περὶ
Διόσκορον ἅπαντες, καὶ Εὐτυχέα, οἱ νο-
σήσαντες κακῶς, οὓς ἐπὶ τέλεις ἤσχυνας, Μάρ-
τυς Εὐφημία πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Νόες ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοὶ ὄντως Θεοτόκε
μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν·
διό, ἰλιγγιώσι Δέσποινα, ὕμνον κατ' ἀξίαν προσ-
φέρειν σοι.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μερίδα Πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρινας,
πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου, δόξαν
καὶ πλοῦτον· ἐνός γὰρ χρεῖα ἐστὶ· μέριμναν
καὶ τύρην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκοράμισας,
τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

Ωξένον τεράστιον! νεκρὰν μὲν ἐν τῷ μνή-
ματι, θαύματα τελεῖ δ' ὡσπερ τίς ζῶσα,
κρείττονα λίαν ἢ κατὰ ἀνθρώπον, αἱμάτων ἐκ-
βλύζουσα κρουνοῦς, εἰς ἐνδειξιν μείζονα, ὅτι
ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

Σηνοῦσα τῷ Κτίστη σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύ-
φημε, ἐντευξιν ποιοῦ ὑπὲρ τῶν πίστει, ἀ-
νευφημούντων τὴν Δεῖαν μνήμην σου, Μάρτυς
Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμά σου,
ὡσπερ θῦμα ἐξέχεας. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἡ πρόρ-
ρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβάνει· καὶ
γὰρ συνέλαβες ἐν τῇ μήτρᾳ τῇ σῇ, τὸν Λόγον
τὸν ἀναρχον Πατρός, ὡς ὁ Δεῖος σύλλογος, του-
τωνὶ προεκήρυξεν.

ᾠδὴ ς'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Ως ἄνθος χόρτου ἡ πάνσεμνος, ὀρώσα Εὐφη-
μία ρέομενα, πάντα τὰ γῆνα, δίκην σκυ-
βάλων κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ, ὃν περ
ἐπόθησεν.

Καθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν καὶ
πολλὰ ἐπαιρόμενον, καὶ κατεθύθισας, ἐν
τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν καθ' ἡμῶν
δολίως μηχανευόμενον.

Ορῶντες Μάρτυς ὡς ἠδυσμα, ἐν μέσῳ σου
τὸ λείψανον κείμενον, τὸ ἱερώτατον, πνευ-
ματικῶς εὐωχοῦμεθα, ἀγιασμόν καὶ ῥῶσιν ἀ-
παρουόμενοι. Θεοτοκίον.

Ενίζεις πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Παν-
αγία Θεόνυμφε· ὦ! πῶς ἀπείρανδρος, ἔσα

πρὸ τόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τόκον πάλιν, μείνας ἀφθoρος.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίσει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἵρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλείων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὄρον λαβούσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημη.

Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τῆ ἀμέμπτη σου θαυμασίῃ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὐφραναι τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ ἀγίῳ σαυτὸν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοῖ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ τάφου ἀνατέλλουσα παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἠπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὄρον λαβούσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημη.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τῷ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Δίκαζε μάρτυς τοῖς ὄροις, καὶ κειμένη,
Κυροῦσα πίστιν, ἧς ἐνήθησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτη Ὄρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Η Ἀγία αὕτη καὶ πανένδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διέλαμψε κατὰ τοὺς καιροὺς Διακλησιασμοῦ, καὶ Πρίσκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης, γέννημα καὶ παιδεύμα τῆς πόλεως Χαλκηδόνας, ἐξ εὐγενῶν καὶ θεοσεβῶν γονέων καταγομένη· ἥτις, διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἑτέροις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γυναικίως ὑπομείνασα, ἐκομίσατο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνη διεσώζετο, ὅπου καὶ ναὸς περικαλλῆς ᾠκοδόμητο εἰς τιμὴν τῆς Ἀγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλείων Μαρτιανοῦ καὶ Πουλχερίας συνεκροτήθη ἡ οἰκουμένη ἱερά Σύνοδος τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα ἀγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνας, οἱ τινες τοὺς περὶ Εὐτυχία καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπίθοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται· δηλαδὴ, ἐπέγραψαν τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν τόμῳ, καὶ τὰς αἵρετικὰς πρέτρεψαν ἐν ἑτέρῳ γράφαι τὸ ἑαυτῶν φρόνη-

μα, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφραγισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοίξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἵρετικῶν εὖρον ἐρριμμένον ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἀγίας, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων τόμον κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσίν. Ὅπερ ἰδόντες, οἱ αἵρετικοὶ μὲν αἰσχύνθη, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι χαρὰς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῦον ἱερόν τῆς Ἀγίας λείψανον ἀκίραιον ἐκ Χαλκηδόνας μετεκομίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁ τότε ἀοιδίμος ἐν Πατριαρχίᾳ Καστίνος ἐν αὐτῷ τῷ Βυζαντίῳ ἐκτῆριον ἡγεῖρεν ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἀγίας, ἀρτι κοσμηθεὶς μερτυρίου στεφάνῳ. Ἐνομήθη δὲ τῆς ἀλώσεως μετατεθέντων πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῷ παυσίετῳ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετετέθη καὶ τὸ τῆς Ἀγίας ἐκεῖ. Κακείθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Παναχράντου, μετεκομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὰ τῆς Ἀγίας ἱερόν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχείου ἐν τῷ παυσίετῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετηνεχθῆ καὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἀγίας λείψανον ἐν αὐτῷ, ὅπερ θεία εὐδoκίᾳ διασώζεται μέχρι τῆς σήμερον, τιμώμενον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῦον ἰάματα τοῖς μετ' εὐλαθείας προσερχομένοις.

Καθιερώθη, δὲ ἐν τῷ ρηθέντι παυσίετῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τοῖς δεξιαῖς μέρεσι καὶ παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἐνθα καταθεθῆμενον ἐστὶ καὶ τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης πατριαρχίας τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γεωργίου, ἐκ βάρων ἀνοικοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐλῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἀγίας κατὰ τὴν ἰά. τοῦ Γουλίου, καθ' ἣν συναβραΐζονται τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαθείας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον, ἀξιούνται πολλῶν ἰαμάτων.

Ἦς ταῖς πρεσβείαις εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρᾶον ἔφερες, βασάνων τὴν ὀρμύτητα, Μάρτυς πανεύφημη, ἐν στερρότατῳ νοῖ, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θείαν βοήθειαν· ὅθεν ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πανεύφημος, Ἀμνὰς καὶ καλλιπάρθενος, πάντας ἐκάλεσε, πρὸς εὐωχίαν αὐτῆς· διὸ καὶ εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, καὶ κραυγάζατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ διήλεγξας, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἀνοίαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῶς, δεινοῦ Διοσκόρου τε Μάρτυς πανεύφημη, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Γλεών μοι, τὸν Υἱὸν σε Παναμώμητε ποίησον δέομαι, καὶ μὴ παρίδῃς σεμνή, δεήσεις καὶ δάκρυα θερμῶς προχέοντι, καὶ κραυγάζοντι· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Εστῆς πρὸ βημάτων Εὐφημία, τυράννων παρανομούντων ἀνδρικώτατα, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσεσιν ἅμα καὶ φύσεσι, καὶ κραζούσα· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υλὴν γενρᾶν ἀπεποιήσω, Χριστὸν τὸν νυμφίον σου ἐπιποθήσασα, οὐτινος τοῖς ἔχνεσι, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ καὶ συναγάλλῃ νῦν αὐτῷ κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φρίττω κατὰ νοῦν ἀναλαμβάνω, τοὺς πόρους σου τοὺς δεινοὺς καὶ τὰ παλαισμάτα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικείῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπῃσιν, Μάρτυς πανεύφημε, Πατρός τε καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ, Πνεύματος τοῦ μόνου, Θεοῦ τρισοποστάτου.

Θεοτοκίον.

Ορμος γαληνὸς μόνη ἐδείχθης, Παρθένε χειμαζομένων καὶ προσφύγιον, ἔνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυδωνιζόμενοι, ἐν τῷ τοῦ βίου κλυδῶνι, περισωζόμεθα· διὸ σε κατὰ χρέος ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ΄. Ἄπας γηγενής.

Νεὺς οὐκ ἔφαρκεῖ, καὶ λόγος ἀνθρώπινος ἐκδηγήσασθαι, ταῖς ὑπερφυεῖς τιμαῖς, καὶ δόξας Μάρτυς, ἃς περ ἀπειλήσας, συμβασιλεύειν ἄλῃκα Χριστῷ πανεύφημε· κατ' ἀξίαν, ἀθλῶν δὲ κεκλήρωσαι, ἀκηράτου τρυφῆς ἀπολαύουσα.

Μύρω νοητῷ, ἐχρίσθη Πανεύφημε τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσιόντων σοι μετὰ πίστεως, ψυχὰς ὁμοῦ καὶ σώματα, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν, δι' ἧς πόρρω, ἀποσκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρὸς καὶ παμπόνηρος.

Γεροπρεπῶς, τὴν σὴν ἀξιάγαστον πανηγυρίζομεν, καὶ φαιδρᾶν πανήγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου σήμερον, ἐν ᾧ περ συνηθροίσθημεν, χειραγωγία πολλῇ, τῷ ποιμένῳ, τοῦ καλοῦ πανεύφημε, ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδυσώπει τὸν Κύριον.

Αναρχε Τριάς, τοὺς θεοκοφούντάς σε σκέπε καὶ φύλαττε· ἔχεις γὰρ πρεσβεύουσαν,

περὶ τὴν δόξαν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν, ἧς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελοῦντες πιστῶς εὐφραϊνόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι ἀγνή, προσάγομεν Δέσποινα πόθῳ βοωντές σου· Χαῖρε θρόνε πύρινε, ὑψίστη χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· ὃν ὁ Δαυὶδ προέγραψε, ὅρος πικώτατον· Ἀποστόλων, χαῖρε ἡ εὐπρέπεια, καὶ ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὸ διάσωμα.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, ταῖς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο Θεὸς ἡμῶν Ἄγνη, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντα οὖν ἡμᾶς ρῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ ἐώας ὡς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φωταγωγῆσα φαιδρῶς, ψυχῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι' ἧς θεῖον θεσπισμα, τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη, Εὐτυχῆς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λεψάνων σου, Χριστοῦ τῆ δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελευτήσασθαι πανήγυριν, ὁρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἦρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφημοῖς ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τῷ δωρησασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσὶ σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἄνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, ἕς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐ-

φημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερός Βυζαντιῶν, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισταμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· ἕρανίω δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζῆτει τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φαίῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζῆτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου (*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτηρήσαντες, φωτεινοὶ στεφάνοι, ἐκομίσασθε ἅμφω, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενώδ, τοῦ πρεσβεῦειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δὲ αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἐκέτευσεν καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τῆς τιμῶντάς σε.

(*). Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν, τοῦ ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Μιχαὴλ τοῦ Μαλείνου, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα· Ἀγαλλμα τερπνόν τῶν μονοτρόπων σέβω.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορταζόντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Κόρη τὰς ἑκείας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστατίς, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἰλασμόν, διαμείβετοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ ἰλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνημφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητερ ἀγνή· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις, ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, εἴ ἢ Ἀκροστιχίς Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.

Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Συνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι αἰεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν ψυχὴν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἀθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Επτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίβῃ Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσεσι ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν αἰθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρᾶν, ἐσθέσατε σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων, καθαραῖς ἐπομβρήσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν, ρύπον ἐκπλύνετε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφήν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολὺπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Θεοτοκίον.

Γὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριήλ σοι προσφωνῶν, τὸ Χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίναξε Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφους, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σοφία λόγων, θεῖκῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, ἰσχυρὸν Πνεύματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Αναρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεόν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῆ καρτερίᾳ σου καλλωπιζόμενον.

Θλασίην ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πᾶνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρᾶν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος, τῆ θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Λύσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῆ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν
» ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γλάριον πιστοὶ, καὶ τὸν ἐνδοξὸν Πρόκλον, ἀθλήσαντας ξερρῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι θάυμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὄρωσα, θρηνηῖσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Ηκολούθει σοῦ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγμα-τος βέβαιον· ὁ γὰρ αἰμοβόρος, εἶργετο

προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὄλων μόνον Κύριον, ὠμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος, σὺ τῷ ξύλῳ, καὶ ἱμάσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας οὐ προσένειμας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυναμούμενος.

Αἠττήτω παρρησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τῆ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Γταμός μὲν ὁ διώκτης, τοῖς σοφοῖς ἐπεδείκνυε, τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον· ἀκαταπλήκτους δὲ βλέπων κατεπλήττετο, καὶ τὴν ἥτταν ὁρῶν ἑαυτοῦ ἐμωραίνετο.

Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτεῖρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ὦκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις προεληλυθας, ἀφθαρσίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχύς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα· σὺ ἄγιοις τοῖς ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμότερα.

Ερωτι θεϊκῶ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμακάρι ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστιν τῶν ὄλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

ᾠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πείρα, γενναίότατοι ὑμᾶς χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρῶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἢ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία· μόνος αὐτοῦς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς θεράποντας.

Εὐπλῶς τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε πρὸς θεῖον ὄρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, αἰδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ι'δου ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας παλαι,
βουλήσ Ἄγγελον μεγάλης τίκτει, Ἐμμανουήλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι.

"Ἦνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη·
Ξίφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλα-
ρίον τε.

Οὔτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως,
καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. Κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅ-
γιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν
Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδεται, καὶ λαμπάσι
πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ
ξίεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς
πόδας· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυ-
τοῦ ἀνεψιὸν Ἰλάριον, ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ
ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφᾶσι τῶν βελῶν κατατρω-
θεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰλάριος ἐ-
ρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμα-
σθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται· εἶτα τὴν
κεφαλὴν ἐκτεμθεὶς, κατετίθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνου, ὃς ἐχρημάτισε Πα-
τὴρ Πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν
τῷ Ἀθῶ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Σεραπίωνος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀν-
δρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου,
Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες πρὸς
τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέ-
ξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πί-
σει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶν-
τες πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ε"ρρεὶ χειλέων τῶν σῶν, μελισταγῶν λογίων
παμμακάρο Πρόκλε θείον ἴαμα, ποτίζον
τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη τῆ θεία, τὸν νοῦν ὀχυρωθεὶς, βασά-
νων, πικρὰς ἰδέας ἐκαρτέρησας, κραυγά-
ζων Ἰλάριε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Ως τῶν κτισμάτων Ἀγνή, ἀγνωτέρα κύεις, τὸν
πάντων Κτίστην διαμένουσα, Παρθένος ἀ-
μίαντος, εὐλογημένη αἰεὶ, Μήτηρ δεδοξασμένη.
Ῥδὴ ἡ. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνη-
μέροις ἐχθρὸς σε προδίδωσιν· ὑφ' ὧν κα-
τατεμνόμενος, πανασίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς
χειρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τῷ πνεύματι σου.

Επληγῶθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνευδότοις
τοξεύμασιν Ἄγιε, καὶ ἀνιάτως ἐπληξε,
δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελωδοῦντας· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὡσπερ
λίθος ἐν γῆ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἰλα-
ριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων σου ρεύσαντες, ἀ-
σεβείας τὸ πῦρ ἐναπέσβησαν, τοὺς δὲ πι-
στοὺς κατήρδυσαν, μελωδοῦντας ἀπαύστως·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σε, ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέ-
σποινα, ἀνεκτῆσατο κόσμον οὕτω βοῶντα· Εὐ-
λογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμη, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Ῥδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ι"δε φωταυγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, τῶν
Μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν
φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρου-
σα, καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ
ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ως δύο μαζοὶ πνευματικοὶ προχέετε, ἰαμά-
των γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρ-
δίαν, πικρίαν νοσημάτων διώκοντες, καὶ πάθη
χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταὶ φοινίζαντες, ἀ-
σλουργίδα πανασίδιμοι, ταύτην ωραίως τε
φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ

μόνω Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύοντες.

Η γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν τοῖς αἵμασι, καὶ λειψάνων καταθέσει· τῶν πρωτοτόκων δ' Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται, ἐν ἧ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἀγνῆ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, τοῦ διὰ σοῦ ἐπιφανέντος, ἐν ὕλῃ ὀρωμένη τῷ σώματος, καὶ πάντας τῆς ἐν σκότει φωτίσαντας· ὅθεν σε πῖζει μακαρίζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
 » κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
 » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
 » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάν-
 » τες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
 καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ Θεοειδέστατος ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾶ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελῶδημα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθαύρηκας, Ἀγνῆ εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Ἐπειδὴ ὁ Ὁσιος Στέφανος ἑορτάζεται καὶ κατὰ τὴν ΚΗ' τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχων καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ Προσόμοια καὶ τὸν αὐτὸν Κανόνα, διὰ τοῦτο, ἐὰν βούληται ὁ Προεστῶς, καταλιπὼν τὰ τοῦ Ὁσίου, ψαλλέτω ἀντ' αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μαρτύρου Γολινδούχ, κειμένην ἔμπροσθεν, μετὰ τοῦς Αἵνους τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θελημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγέ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θεῖα φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρεία τε, σωφροσύνη τὴν ἔφεςιν, δικαιοσύνη ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας, οὐ ἐπιβάς, χαίρων ἀνεληλύθας, πρὸς ὕψος ἐνδοξε.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θεολογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὁσιε, δορυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν θεσπέσιε, παρεστηκῶς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, καὶ παντοκράτορος.

Πάτερ Θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνασας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράδης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὁσιε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστρατήγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορευέεται, ἀγνῆ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δευτέρων, Γαβριὴλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς Δείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεπομέναις, ἀπαύσως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατῆντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιμήνου σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. Ρῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τῆς πόθῳ σέ γεραίροντας, καὶ σὲ τῆ σκέπη προσρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ως Ταξίαρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληψε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῆ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀϋλοῖς μεθέξεισι, Δεῖον καὶ ἄϋλον, ἰκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμνηνκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ρυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σοὶ Στέφανε στέφανόν σοι ὁμώνυμον οἶσομεν ὕμνων.

Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμακάρι διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἴλεως δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, χάριν μοι παραίσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ολεθρίων ὄρημα παθῶν, Πάτερ κατεμάραντας, ὡς λογισμὸν, κεκτημένος Δεόφρονα· εὐμενὴς γὰρ γέγονας, εὐπροσήγορος, προσηνὴς τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ιερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, Δεορρήμον Στέφανε, ἐφιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἀριστα παμμακάρι οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ὧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριὴλ, ἀϋλως φωτιζόμενος φῶς καθορᾶσαι δεύτερος, τοὺς ὑλικούς ἐκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἤξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγαλῶς τιμῶντές σε.

Επίφανον πᾶσιν ἐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητούσιν σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὧ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτε, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλαίτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς Δεώσει ὡς εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Εξέλαμψεν ὁ βίος σε, Δεοφόρε Στέφανε, ὀλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τῆς σοὶ πίσει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδασκαίς σου Ὅσιε, ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐσερεώθη ἡ καρδία σε.

Αδουλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχὴν σου πάθεισι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ο μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελωδῆμα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρᾷ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Τὸ αἷμά σε σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεοφόρον· τρανωῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτίστον· ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξαν, τὸς τῆς αἰρέσεως λύκους, σφενδόνη τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θεαῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστατο μεθέξεισι θεαρχικαῖς, παλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δὴλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θεαῖς Γαβριὴλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν στολὴν, δόξη ἀπροσίτῳ ἀσράπτυσαν, ἡμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο ἄλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγι- σμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ

σοὶ ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Τοῦ Ὁσίου. Ἔτερος. Ἐληλυθας, ἐκ παρθένου.

Σὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολῦτιμον, τὴν ἀρετὴν περι- κείμενος· ὦφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Τὴν ἐνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Αμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμακάρι σοὶ στέφανον, ὡς δίκαιος ἐπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος· Σάββα τοῦ θεοφόρονος, σὺ μαθητῆς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ Εὐα προσήνεγκε· ζῶν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνυπόστατον Πάναγνε, αὐθὶς με ἀνώρθωσας· διὸ κραυγαῖζω σοὶ· Χαῖρε αἰειπάρθενε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δευτέρου ὠράθης φῶς κραυγαῖζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν Ἅγιος Πατήρ ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριὴλ μέγιστε, θεῶν Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, παλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥπερ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἄγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Μεσίτης Θεοῦ.

Ορμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοῖ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεορρήμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, θεοφόρον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες εὐρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργα-

ρίτην τὸν πολῦτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσω, παμμάκαρ τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ιδού ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τέτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίρειν σε τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Α'κτὶς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχισράτῃγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλαῖς ἐθνῶν διασκεδάσον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἀγνή τῆ Γαβριηλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οίκουμένης φωστήρ φαινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τὸς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διεδραμες μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὠραίος ὁ σέφανος, ὃ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοφε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάρισε.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακαινίζεις Παρθένο ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα, σὺ Γαβριηλ πεπίστευσαι Μυσῆριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν

αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Συναξὶς τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριηλ.

Στίχοι.

Τῶν σῶν ἀγαθῶν ὡσπερ οὐκ ἔχω κόρον,
Ὡς οὐδ' ἑορτῶν, Γαβριηλ Ἄρχων Νόων.

Τῇ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγίχεν ὧδε Γαβριηλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

Στίχ. Σκηνοῖς Γολινδοῦχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δέ σοι.

Τὸ τοῦ Βαλαάμ, ὡς σκιαῖζουσαι νάπαι.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ βασιλείων, Περσῶν μὲν, Χοσροῦ, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. Μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἰσότητι αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γέννησιν, οἱ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρός, Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαροῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾧ δράκων ἦν, ἀκοντίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκείσε ποιήσασα, ἐξημέρωσε τοσοῦτον αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἶτα, ἐκεῖθεν ἀνελευθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσροῦ νιφῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπταται μάλιστα, ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαρρήγνυται· καὶ ἐν σάκκῳ, καμινιαίας αἰθαλῆς πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλίσθεῖσα, ἐντινὶ τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀδραχῆς, χαμαιτυπεῖω ἐκδίδεται, ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀκλόαστων εἰσερχόμενον, ταύτην οὐκ εὕρισκον. Ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἰπιστάς ὁ Ἄγγελος, ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ρυθῆναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐδάφησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰς ἐργάσαντο.

Ἡ δὲ Ἁγία, παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν αἰρέσεων γνοῦσα θόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῶ μικρᾷ κατασχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇ δε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδήμη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωάννου τόκον ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ἰποτε, ἔνδον τῆ θείῃ ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψαλ-

λόντι, τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ Θεῷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξος τῆ οἴκῃ σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαίνει ψυχὰς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μελποντας, φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Αΰπεσταλή Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μνηύων σοι, Παρθενομῆτορ ἀγνή, διῆς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῆ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Οβίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμῶν Πάτερ, διπλῆν σοι τὸν ζέφανον, παμμάκαρ προεξένησε· σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίστη σου βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι καὶ διανοίας, Θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἀγνεῖα τε σώματος καὶ παρθενία σεπτῇ, ἄρισον ἀνάθημα φανείς, τῷ παντεπόπτη καὶ παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ιθύνοσα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κηύσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Γερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενος· τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλους Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελωδήμα, τὸ φοβερόν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικλιμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀπο-

περαιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει αἰεὶ σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερόν παλάτιον, ὃ ἱερέ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τῆ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνον ἐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτη καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Τοῦ Ὁσίου. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πύθῳ πυρούμενος.

Ολὴν ὑπερβαῖς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ερωτι σφοδρῷ, παμμάκαρ κατιχνεύσας, τῆ Θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἐνθεν, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐζήλωσας πανεύφημε· γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθής, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείαις διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγμάτι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλ. Ὡδὴ θ΄. Ἄπας γηγενής.

Γστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς θεόμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερέ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ωσπερ οὐρανὸς, ὀρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν ὥσπερ στρατηγέτης δέ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαδέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τῆ Δεσπότης

του, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον, ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σε βράβευσον, πταισμάτων λύτρωσιν, βασιλεῖ τε δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ Δερμῇ προστασία σου.

Η περικαλλῆς, δυὰς καὶ περιδόξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς Δείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προσταῖται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαῖδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, καὶ τὸν προστατήν τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννήτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Υπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι μάκαρ, τοὺς σε νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σέ ἔλκυσον.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότατον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζῶην, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὁς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν Μοναστῶν συστήμασιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερέμενος, καὶ ὡς περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, ταῖς ἀρεταῖς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὁσιε. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν οἱ Προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ πανουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότη· διό σε πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος σαρκωθείς ἐν Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διό τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς Δεῖκαῖς ἐλλάμψαι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχη πᾶ-

σαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ παιδρῶς ἀνυμνούντας. Θεοτοκίον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, Δευρηκῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθη, ὅμοι ὁ ταλας, δι' ἀκρασίας τῆς παλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χειρόνος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι, Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Δεῖος Ἀρχιστρατήγος, καὶ ὑπεργὸς ἀναδέδειξαι· καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίασι, τούτου ἀγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸς, κλέος περιβήτητον· καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἐνθεος· ἡ μορφή ὠραία· τὸ εἶδός σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος· ἡ φαῦσις αὔλος· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἐνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστῃ, πάντων καθικέτευε, λυτρουῖσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ Δεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὁπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φερεῖ γὰρ τῷ φωτί σε προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σε λυτρέμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ ἀξιύμνητε, Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεῶ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην. Εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου ε'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αστρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοῦχ ἑξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότηται, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν οἰκουμένην, περιαιυγάχουσα, καὶ ἀθείας, νύκτα διώκουσα ὄθεν τὴν μήμην σε, τὴν φωσφορον σήμερον περιχαρῶς, πίσει ἑορτάζοντες, ὑμνολογῆμέν σε.

Θείαις σεμνῇ εἰσηγήσεσιν, ἔγνωσ Χριστόν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῆ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σε, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν, τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων, ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα ὄθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Απληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὀμίλειν, καὶ χρονίαις καθεῖρξεσιν, ἀθληφόρε ἐνδοξε· κατωτάτῳ ἐν λάικῳ δέ, ἀπορρίφεισα, ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου, μὴ διαρρέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύναικον, ἐκ τῆς αὐτῆ, βλάβης ἀνενόητος, Μάρτυς προσμείνασα.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαίρας Γολινδοῦχ, Μάρτυς ὠραῖσμένη. Ἰωσήφ.

Ἦδη α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ, παρεστῶσα ἐνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

Αποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστήρ ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαινός, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θεικῆ, Θεομακάριστε.

Γνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοῦχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὠραῖσας· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητόν, ἐσήληθες χαίρουσα. Θεοτοκίον.

Ρύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσαρκῶται γαστρὸς Θεοτόκε· διὸ πάντες σε δοξαζόμεν.

Ἦδη γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ονοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅπως πεφωτισμένος, ἐμυθήτα θεία, Γολινδοῦχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβακωθεῖς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Γσχύν θεμένη τὸν Χριστόν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλησιν εὐσεβῶς, ὡσπερ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνῆλλαξω, θείαις ἐπινευσεσι.

Σοφῶν λόγιων ἱεραῖς, ἀναπτύξειαι πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυθήης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατείδαμεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σε αἱμάτων, δι' οἴκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαθόντα μορφὴν· δια τοῦτο, πιστεῖ σε δοξαζόμεν.

Ἦδη δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Οἶ σοὶ πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βράχεις τοῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας θείῳ Πνεύματι.

Λυθῆναι σπυδουσα, παθῶν συγχύσειος, καὶ δολίας ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὠμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Γσχύν σοὶ δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομείναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήρησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτήρα ὑπερβολῆ, τέξασα χρηστότητος, Παρθενομήτορ· σὶ πιστοὶ, δια τοῦτο σε δοξαζόμεν.

Ἦδη ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Οχυρωθεῖσα τὸν λογισμὸν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φυλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλαίσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Υπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς τῶν περικειμένων σοὶ δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρός ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος Ἐνδοξε.

Χαίρουσα ὠκήσας σκοτεινόν, λάικον καὶ βαθύτατον σεμνή, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμασίος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοῦς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμὸν, καὶ ἠχρεωμένος ταῖς παλλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ παραβα-

σει, σὲ καθικτεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὡδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Απὲρρῖψαν λαϊκῶ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσι οὐδὲλως εἴληψας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων ἐτρέφου γάρ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ρημάτων ὑπάρχουσα, φυλάξ Μάρτυς θείκων, πολυχρονίαν κάθειρξιν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπαλοῖς τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὄστα συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε· θείκός γάρ σε πόθος ἐπερρώνουνεν. Θεοτοκίον.

Υφάνας ὁ Ὑψιστος, ἑαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαιδρυνεν Ἀχραντε· δια τούτῳ σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον αἱ ἄφρονες, παικτικῶς πόλιν ἄπασαν ὀρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνή, αἰσχύνης τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γάρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Οσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάλιστα, Μάρτυς Θεομακάριστε· ἐδυνάμου γάρ, ὁ Χριστὸς σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνῶν σοὶ καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοῦχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Ρωμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, κάθειρξιν ἀξιάγαγε· ὡσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοῖα προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων καινωνός, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοῦχ γέγονας.

Αναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος Πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, νοθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψει φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον κεκτῆμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε. Ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασιάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὄρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς ταῖς Ὁσίαις.

Σὲ μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονία κάθειρξιν δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ, δυσμενῆς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίας τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδεδωκας, Θέικλαν

ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Επτερώθης τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστέρα τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγαῖς εἰσδέδεξαι· αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς, καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελούντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ητῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου πάσης στειρεύουσαν, πράξεως Ἀγνή, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλεουμένη.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν Θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημῆσα εἰσέτι τῷ σώματι· ὦν νῦν ἐν μετουσίᾳ, θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς, ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ος φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερά καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέσειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι· τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς, πηγὴν θαυματῶν, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ, τούτου προσψαύουσιν.

Ησὴ δεδοξασται θεία κοίμησις, ἀγγελικῶν ταγματῶν σε λαβόντων πρὸς Κύριον· δια τούτου τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε, τῷ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου Ἀγνή συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν δύσῳπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἀμαρτημάτων, λύσιν πανάμωμε· ὅθεν εὐχαρίστους, σὲ φωναῖς αἰεὶ δοξάζομεν.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἁγίων καὶ Θεοφώρων Πατέρων τῆς Ἀγίας, καὶ Οἰκουμένης Δ'. Συναγωγῆς, τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Εὐτυχῶς καὶ Δισκέρου τῶν Μοναχιστῶν. — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλεθίου, ἀκμάσαντος περὶ τὰ μῆσα τοῦ ΙΔ'. αἰῶνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ. καὶ Ἀνατολικά γ. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραφτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλῶν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνουμένε σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἄμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν Ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποιμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ακτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θεῖαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θεῖαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· ὅς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχὸν ἀτελεύτητον, τῆτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαραλλάκτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὀρθοδόξων

προμάχους, τῆς πρεσβεύοντα πάντοτε Κυρίῳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α. τοῦ Ἦχου·
Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνάγνωσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ακούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Ἀὼτ ^{Κεφ. 12. 14.}
ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους ὀκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβαλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκού. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Ἀὼτ τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλόγημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσε τὸν ἕρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρεδῶκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Ἴδετε, ^{Κεφ. 8.}
ἐπαρὰ δέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δύνησομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ἡμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖα ἡμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετὸς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πενηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμείσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμείσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμείσον ἀδελφοῦ αὐτῆ, καὶ ἀνα-

μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδου, Κύριε τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προεἴλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτῆς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τραχὺλὸν ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἐτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἕτός Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ κροθερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτω, καὶ ὄρφανῶ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσει, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ· Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ τὰ ἐνδοξά ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φυλάκες γεγονότες Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχεᾶ καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, διατηρεῖν ἐν τῇ πίστει δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός συνειληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Τεροδοδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν

θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγχε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' τῆς Θεοτόκου εἰς β' καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η'.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσῃ προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἀνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνεργεῖαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τῷ Πατρὶ τε καὶ δυνάμεις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τῷ Θεοῦ τὸ ἀγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ανωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανώς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκαλύψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἀγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείας μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φωτίσον, ὡς ἀγαθῆ τῶν εὐσεβῶς ὑμνηντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ητῶν Πατέρων, εὐσεβῆς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντων, τὸν Σωτῆρα ὤρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσι τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαινουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Εξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ

(*) Ἐποίησε τὸν Κανόνα τούτον ὁ ἱερός Φιλόθεος, ἀναμφίβολως δὲ καὶ τὰ Προσόμετα τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς· τινα εὐχαριστήριον ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ Θεοτοκίῳ τῆς 5. Ὡδὴ τοῦ παρόντος Κανόνος· ὅτε, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, ἐπανεκλήθη πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ 4369 ἔτος, τῇ 14. Ἰαννουαρίου.

Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν
 δυσι ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνον-
 τες, ἔπει Κυρίλλου τοῦ μακάρος.

Ο μὴ κηρύττων, ἐν δυσι ταῖς φύσεσι, καὶ
 ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λό-
 γον, σχοῖν τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τέταρτη Σύνο-
 δος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐ-
 δέσπει. Πάντες σὺν αὐτοῖς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδόξαμένα, περὶ τοῦ λελαληταί, ἐν γε-
 νεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ
 χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Μα-
 ρία· διό σε πάντες γεραιίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν
 προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Η πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἢ τοῦ
 Πνεύματος, ὡς ποταμούς ὑμᾶς ἀνεστό-
 μωσε, τὴν πλάνην Ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ
 πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας ναίματα, Προφη-
 τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύρρον τῆς δεινούς, προστάτας
 τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν
 Θεόδωρον, γενναίως ἅμα Σοφοὶ κἀθείλετε, τὴν
 σεπτήν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν Ἐνδοξοὶ, Ἀ-
 ποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασι.

Αναρχοῦ Θεότητος τρανώς, ἐνέβρισκεν συνά-
 ναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες κτι-
 στήν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσ-
 λήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν
 καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος
 τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον Δεῖαν
 ἔλλαμψιν, πηγὴν προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος,
 τῇ Μητρὶ τῆς κτίσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα,
 ταῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἔτερος· Ὁ στερεώσας καταρχαῖς.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λό-
 γοις, τοῖς ἰοῦ Σανατηφόρου ἐμπλέοις, κα-
 ταισχύνθητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς
 Ἐκκλησίας ὡς περ, λύκοι καὶ ἰύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ διασώταται καὶ πιστοὶ, τῶν Παντουργῶν
 καὶ Σωτήρα, ἐν δυσὶν ἀδικαιρέταις οὐσίαις,
 καὶ Δελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν
 τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρο-
 ποπέμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχούς, καὶ Ἰακώβου τὴν
 πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις,
 ἀπρωμέμεθα τρανώς τὴν δὲ τέταρτην Σύνοδον,

τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μελψώμεν Δεῖοις ἐν ἁ-
 σμασιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψη-
 λότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν
 ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀπόκυντε· διό
 πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοισ ἀγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα· Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστήρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χρι-
 στοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς
 ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες ταῖς αἰρέ-
 σεσι, τῶν δυσφήμων γλωσσάφων, σβέσαντες
 τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό
 ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι
 ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ
 ταύτας προσάγαγε, τῷ σφ' Υἱῷ καὶ Θεῷ,
 Κυρία πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
 εἰς σέ προστρεχόντων· πράυνον μηχανάς τε,
 καὶ κατάβαλε δράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων
 κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοῦ τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιού-
 μενοι, τοὺς πατρικοὺς νόμους Σοφοὶ, κα-
 ταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε,
 καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τῆ Πνεύματος, τὴν
 Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Υμνοῖς καταστέψωμεν, τὴν Δεῖαν ὁμήγυ-
 ριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοὶ· τῶν σαρκω-
 δέντα Λόγον γὰρ, Θεόν τε καὶ ἀνθρώπιν, ταῖς
 ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς Δελήμασι, τοῖς καταλ-
 λήλοισ ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι, ἐ-
 πί τῷ Δρόνῳ καὶ Ἀρχῇ, Ῥώμης ποτέ τῆς
 παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος
 τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ
 Δρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γέννησασα,
 Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμούς
 μου τῆς ψυχῆς, διανοίξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεί-
 δεν αἴγλης μετοχὸν πείπω· σὺ γὰρ μεσίτις
 αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Ἔτερος· Σὺ μου Χριστὲ Κύριός.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβήρε καὶ μάκαρ, μίαν
 φύσιν, σύνθετον τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ
 Πατρὸς Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἶποις,
 καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανάς ἢ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ
 Λόγος, ἔχει μίαν ἔσιν, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε,
 σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἀνευ

τροπῆς, ὅπως καὶ φερμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρανώς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδασκῶν, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἀφρονος στηλιτεύοντες, ἐπόμενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἀγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν. Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ἄχημα σὺ Θεομήτορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδαιίτημα, τοῦ πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φερέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὀδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῶ δεινῶ τῆς ἀπωλείας, ὡσπερ ἐκεῖνος ποντίσαντας.

Ὡς καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος· τὸν ἀπλοῦν γὰρ Ἰησοῦν ἐκμαθούσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ ταῖς ἐνεργείαις, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ῥώμης γραφᾶς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστήριξαν, οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ ταῖς ἐνεργείαις, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώριος σύγχυσιν, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῆ συγχύσει, κατασκευάζοντες ἀσχηστά. Θεοτοκίον.

Ὡς Κόρη φωτισμός σὺ ὑπάρχεις καὶ ἐλλαμψίς, τοῦ αἰδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος· διὰ τοῦτο δεομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννητορ, φυχῆς ταῖς κόρας μου φωτίσον.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὡς Σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέης δεκτικῶς παράνομε· οἱ γὰρ Διασῶται, καὶ παμμακάρες πάντες διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν προσώπῳ, καταγγείλαντες, πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλόανθρωπος θελῶν αἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς

ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διοσκороν, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιούσα τὸν νόμον τοῦ Δεόκτος τοῦ προέδρου Ῥώμης, πᾶν καλῶς τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὀρίζοντα. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Σπλαγγῶν Ἰωάν.

Εὐνήν καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύσαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγγέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον· ἦν περ ὀρθόδοξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβολῶν ἀπήλασεν.

Ἴνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγη Νεστόριον, δυαῖδα υἱῶν, κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὰ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον σύγχυσιν ἀλλὰ θείοις Πατράσι διηλεγκται.

Ὡς ὡς τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανώς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θελήσιν.

Ἰσοστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θελήσιν, εἰσήγον κακῶς, σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς πλάνης οἱ πρόμαχοι· οὗς περ καλλίστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλὴν ταύτης ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτίνος σὺ Δέσποινα, πηγὴ τε φωτός, αἰδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς θεότητος ἅπαν ἐσκῆνωσεν, ἀπορρήτως, ἐν τῇ μήτρᾳ σου πακαίωμε· οὐπερ φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χηρῶσιν.

Ἔτερος. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἰ πρὸς τὸν Σούκενσον (*), ἀπασαλεύσασα ποτε, Ἐφᾶς,

(*) Ἀντὶ τοῦ Σούκενσον, ὀνόματος κυρίου, ἔπληρεν ὀρετότερον τὸ προσήγορικόν Σύγγελλος, διττῶς ἡμαρτημένον, καὶ κατὰ τὸ ἀπροσδιόριστον τοῦ προσώπου, καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τῆς λέξεως τὴν γραφὴν. Ἦν δὲ ὁ Σούκενσον οὗτος ἀνὴρ, πεπαιδευμένος καὶ φιλομαθέστατος, δυνάμενος καὶ ἑτέρους ὠφελεῖν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου, ἡ δὲ ἐπιγραφή τῆς αἰ. πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τοῦ θείου σουτοῦ Πατρὸς ἐστὶν αὐτῆς· τοῦ αὐτοῦ (Κυρίλλου δηλαδὴ) πρὸς τὸν μακαριώτατον

τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσι ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες ταύτου, τοῖς διδάγμασιν ἐρμηνόμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἀγνήν, Θεογεννήτορα ἐνδοξόν, Μαρία αἱ εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκέρου σε κακόνιοιαν.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αυτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτουνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἀνω Θεολογίας, ὀρθοταμεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βρώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κενέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἰγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἠλλαίωμα. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλως. Ἐντεῦθεν αἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στίχοι.

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκήπτρα ἰθύνοντος, γίγονε τε τοιοῦτον. Εὐτύχιος γάρ τις, Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἰρέσεως κατίστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαρῆται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων.

Σοῦκενσιν, Ἐπίσκοπον τῆς Διοκασαρίων, τῆς κατὰ τὴν Ἰσαύριον ἐπαρχίαν, Ἐπιστολῇ α'. Περὶ Πίστεως α'. Καὶ πάλιν· «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολῇ δευτέρᾳ πρὸς Σοῦκενσον», — Ἔστι δὲ τὸ Σοῦκενσος ἢ Σοῦκκενσος, ὄνομα λατινικόν (ἐξ τοῦ Succensus) ὅπερ, κατὰ τὴν ἑτυμολογίαν αὐτοῦ, μεθερμηγνέεται εἰς τὸ ὑπανημμένος ἢ ὑπαναφλαγείς.

Ο δὲ Εὐτύχιος, χρυσάμενος βουθεῖς ταῖς τοῦ Βασιλέως ὀθείαις ἐννοήσιν, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν, καὶ ἐνὶ δρασ ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδοσίος τῶν τῇ δε μετίστη. Ἐπι δὲ τὴν Βασιλείαν διεδίζαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πουλχερία, κληρούσι γινέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. Ἀμφότεροι δὲ, ὀρθόδοξοι δηλονότι καὶ ἑτερόδοξοι, ἐγγράψαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς κενυφῆμου Μάρτυρος Εὐφραμίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀρραγίσαντες ἴθικαν· καὶ μετὰ ῥητᾶς ἡμέρας, εὐχάμενοι, καὶ ὑπανοίζαντες, εἶδον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν Τόμον, ὑπὸ τοῦς πόδας τῆς Ἀγίας ἐρρίμμινον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. Τοῦτου, δὲ γινόμενου, ἐξέστησαν ἅπαντες ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλείον στήριχθέντες τῇ πίστι, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποῦντα καθ' ἑκάστην παραδόξα καὶ ἐξαισία πράγματα, πρὸς ἐπιτροπὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλιαν. Τελίεται δὲ ἡ τοιαύτη συναξὶς ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Σὲ τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, κατανοήσαντες χοροί, Θεολόγων Δέσποτα πρὶν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσιν, καὶ ἐνεργείαις φιλόανθρωπε, σὺ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων, τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὠφθητε· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμά, πάντας ἐδίδαξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἓνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ακτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκήρυξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα.

Θεοῦ φωτὸς, ἀστραπαῖς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρθην καταφλέγοντας· πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν Μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν καὶ παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ελαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, εἰς σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψῆμενος· ὃν περ καθικέτευες Θεογεννήτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογούντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βρωμέν αὐτῷ· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ενα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ᾧ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγαῖζοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν μεμισηκότες, Τριάδι κραυγαῖζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότης, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυῆς, καὶ συναῖδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ ἡ· Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Αποστόλων τε καὶ Πραφητῶν, ὡς ἐξ ὀρητηρίου, Πατέρες κεννημένοι, τῆς ἐνθέου δάδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

Ινα πλάνην πάσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνεργείαν θελήσιν οὐσιώδη, ἀκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ρῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας κατεπλήξατε καλῶς, ἐνεργείαν θελήσιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις· Θεοτοκίον.

Ολη Κόρη ὄλη εἶ καλή, ὄλη φωτειδὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὄλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φωτίσον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετραμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Ἔτερος· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Κταισχυρῆσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω καὶ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θελεῖν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (*) ἐπίκλησιν, ὀνομάτε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγ-

(*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμφισβέλου τοῦ κέντονος μεταπλασθεῖσα κακῶς) λατινικῆ μὲν οὖσα

γράφοντες, ἡμῖν ἀποφύνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρῳ, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διὰ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποσταύτες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀνασχυντοῦντες.

Εν Χαλκηδὼν Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆραν, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκακῶδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἰγλὴν ἐκ μίας, τρισυπόστατου φύσεως, γεννιότα ἀναρχόν, ὁμοφυᾶτε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεύον, ὁμοουσίον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλαγεῖτε, ἱερεῖς ἀκυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ δ'· Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εχόντες Χριστὸν Μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα ποταὶ λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζετε, ἢν πύργος καὶ ἰδρῶσι, μεγίστοις ὄντως ἀνεστῆατε.

Τύπος καὶ κινήων γεγονότα, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ Τρισολῆτοι, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τῆ γλωσσααλίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Απαν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον

ἐκ τοῦ Κέντονου (Cento), παράγωγος δὲ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κέντρων, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τιμῶν συνερραμμένον εἶδος. Κεῖται δὲ καὶ ὡς ἐπίθετον φαλόλου, μοθηροῦ, καὶ ἀπατηλοῦ ἀνθρώπου (Ἀριστοφ. Νερ. Στίχ. 450). Λέγεται οὖν τὸ ὄνομα τοῦτο Κέντονος εἰς τὸν αἰρεσιάρχην τῶν Ἀρμενίων Ἰακώβου ἐπωνυμικῶς, (ἐὰν μὴ συνέβη καὶ εἰς τοῦτο σμάρτημα τι γραφικόν, ὡς καὶ εἰς τὸ Σουκενσον) ἢ διότι αὐτὸς, συνάψας εἰς ἐν τὰ πολλὰ καὶ διαφορὰ κόμματα τῆς Νεστορικῆς καὶ Εὐτυχικῆς αἰρέσεως, συνέστησε τὴν μεχρι καὶ νῦν ἐξ αὐτοῦ καλουμένην αἶρεσιν τῶν Ἰακωβιτῶν ἢ διότι, δεκτικῶν ὑποκριτικῶς, πρὸς ἀπάτην τῶν ὀρώντων, ἐξωτερικὴν ἀρετὴν καὶ ἀσκητικὴν αὐστηρότητα, περιήχετο ἐνδοθυμένως βακώδη, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Ζάνζαλος ἐπωνομάσθη, ὅπερ Ἀρμενιστὴ σημαίνει τὸν βακένδυτον καὶ εἰς ἀκρῶς εὐτελῆ· ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν Τζάντζαλος καὶ τζαντζαλιάρης (Νικηφ. Κἀλλ. Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. ἡ. 52) — Ἦκμασε δὲ ὁ Ἰακώβος οὗτος περὶ τὰ τέλη τοῦ Ε'. αἰῶνος, Σῆρος ὑπάρχων πόργος, μεναχὲς τὸ τάγμα εἰς ἄκρον ἀμωθῆς, ἀλλὰ θερμουργὸς καὶ δραστήριος, μεθ' ἧς χρηματίσας, ὡς λέγουσι τινες, Διοσκόρου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χειροτονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἐναντίων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου Ἐδέσσης ἐπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οἰκουμένης.

ἀκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτόν, ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῆ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιαι· ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σύ μοι τῆς ὁδοῦ πανύμνητε, καὶ κορωνίς χρυσῆ καὶ θείον συμπέρασμα· ἦν περ τῆς ψυχῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συναίγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Δῆλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποιήν, ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἐνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγγέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόντων καὶ τὴν ταφήν, τῆ ἀπαθεί, Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δέιλαιε Σεβῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλάς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέραν ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἶθ' οὕτω τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξιώσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῆ ὑποστάσει, τίκτις Θεὸν ἀπορρήτως τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλεόν, τῆ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. ἦ. καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'· καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ὧ σφφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συναναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδῆλως διδασκαίς, αἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοσητὴν λαμπρόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυστάτον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογματῶν οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκαλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδιδάκτον.

Στίχ. Συναγαγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτῆ, τῆς διατιθεμένου τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ολην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸ δικαιοτάτον ἐνδικιώτατα, τῆς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῆ σφενδόνη τῆ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντας, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιότως νοσήσαντας, οἱ θείοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδράμων, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὁ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυρίου· ἀστέρες πολὺφωτα τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς ζωῆς οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου· τὰ πάγχρυσα στάματα τοῦ Λόγου· Ἐκκλησία τὸ καύχημα· οἰκωμένης ἀγλαΐσμα· ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ ἐκ τῆ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ 5'. Ὡδή.
Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτηε Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

**Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς Ὑμεῖς
ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.**

Ζήτηε Νοεμβρίου ιβ'.

Κοινωνικόν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἔρακῶν.**

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς
τῶν ἑβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Παῦλος ὁ μέγας Θεόφρων, τοῦ κόσμου ἥλιος,
ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτίνα, εἰς τὴν σύμπασαν
κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ
τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τὴν πᾶ-
λαι ἐν τῇ νυκτί, τῆς ἀγνοσίας κινδυνεύοντα.

Τῆς καθαρᾶς σου καρδίας, τοῦ Δεῖου Πνεύ-
ματος φωτιστικαῖς ἀκτίσιν, ἀύγασθεις
κλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτειδῆς, ἀληθῶς
ἐχηματίσας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ
χαλεπὸν, Δεῖα χάριτι διέλυσας.

Οὐ τῷ ναῶ σου τῷ Δεῖῳ πίστει προστρέχον-
τες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες
Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν,
καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σε πρεσ-
βείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτεῖαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη ταῖς ἱεσείας ἡμῶν, ὡς
εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε,
προσαΐγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμεί-
βου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία
καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγεθ θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή.
Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἁγίε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ.
Ὡδή α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν με-
λωδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν Ταῖς αὐτῆ ἱε-
σείαις, Οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ολον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύμα-
τος, φωτειδῆς ἐτέλεσας, καταστραπτό-
μενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ
σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χρισθ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν
ἀνόμων φρύαγμα, ὄλονκατέβαλες, καὶ εἰδῶ-
λων τεμένη, κατέσρεψας ἀθλήσας Θεομακάρισε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεις, ταῖ
τῶν σωμάτων Ἐνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἀποκάθαρρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούν-
των, τὴν Δεῖαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνῇ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες τὸν
διὰ λόγῳ ἅπαντα, δημιουργήσαντα· διὰ τῆ-
τό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὡδή γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Επόθησας Θεὸν ὡς Δέμις Ἐνδοξε, τὸν μόνον
Δεσπότην καὶ Βασιλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ
Δεῖον βούλημα, ἀδιστακτῶ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ισχυῖ τοῦ σεπτοῦ καὶ Δεῖου Πνεύματος, Ἀ-
κύλα πανεύφημε τῆ Βελίᾳρ, τὴν ἰσχύν πα-
σαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοὶ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν
Κυρίου, ταύτης μετέσχες, τελεώτερον Μα-
κάριε, μεταστάς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ
μένοντα.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος Κύριος, σὲ μό-
νην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτί-
σεως Πανάμωμε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σεσω-
μάτωται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
• κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
• σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν
• ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν
ψυχὴν ὡς ἥλιος ἔλαμψας, θεογνωσίας
φωτὶ Ἀκύλα μακάριε· στέφος δὲ μαρτυρίου,

ἀνεπλέξω νομίμως· ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμούς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορταζουσι, μάκαρ τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε· ὄλεσον κατακράτος, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχὺν σου, φιλοπολεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἦ δὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηραῖς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Υπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θεία θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμα σὲ κενώσας, Ἱερεῦ καὶ Μάρτυρ τῶν παθμάτων αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Νοητόνσε παλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τῷ Βασιλείως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ἦ δὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ηδιστον λόγον αἰεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνηδυνας ψυχᾶς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκάς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητῆς γάρ, καὶ θεῖος ξεναγός, ἐγένου τὰ θεῖα, σοφῶς παιδευόμενος.

Ὀσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερὸν εὐράιμενος Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς, ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερόρως λαμπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σέ Θεοτόκον ἀγνὴν ὀνομάζοντας.

Ἦ δὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Εξεχύθη σου χάρις τοῖς χεῖλεσι, μάκαρ ἱερώτατε καὶ σέ εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκύλα θεόπνευστε.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέχημα, καὶ ἀμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, Θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αὶ πορεῖαί σε θείως τελέμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμενοι, τοῖς πλανωμένοις ὠφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κηύσασα, τοὺς σέ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθοραῖς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγωνῶς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασχαις, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι.

Ἦπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,
Ἦγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Ὁ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκάς ὁ θεηγόρος ἀνεγράφετο· τοῦ ἱεροῦ γάρ Παύλου μαθητῆς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμνήθη· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην κατακτύσας τοῦ Βελιάρ, Ἱερεὺς καὶ Μάρτυρ τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμῆ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰούστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Ὁυτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς κίλιως Ρώμης, ἐν τοῖς Νουμίροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβούνου Κλαύδιου, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνίντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τίνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὁμοῖς τύπτεται, καὶ περικεφαλαίαν παρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας καταπλέγεται, καὶ ἐπὶ ἰσχάρας κυρτὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρίδωκε, μηδὲ μέχρι τριχός λυμνημίνου αὐτὸν τοῦ πυρὸς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου.

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὸν ἠδέως,

Μεθ' οὗ σὸς Ὀνήσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχ. Ἀφείς Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γῆνιν,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων Θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονίων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ ἀδελφὸς Θεοδώρου τῷ ἐν Ἀγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ ἡγουμένου τῶν Στουδίων. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξίειπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ τοὺς οἰακὰς ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικίαν Ἐκκλησίαν. Καί τις χρένον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἀνέζηξε κελύσει βασιλικῇ καὶ παραστάς ἅμα τῷ καλῷ ἀδελφῷ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητῆς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητῆς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δὲ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως, ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδετέραις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυποίτους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῶ, καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν, αὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἀνίσιν εὐρηκῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Εἰκόνας χρυσῆς.

Υφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὠραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσσας, καταστολὴν φωτοειδῆ, καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῶ νοητῷ, κρατούμενους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτω τῶν λόγων Ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανοῦ τραπεζῆς, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκῶς θεοειδέστατος.

Αγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδάμ φθοροποιῶ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνεῖντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ ἀυτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ

θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οτῶν ἰδρώτων σε κρουνοὶ, ποταμὸς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι Μάκαρ, καὶ ἐπήρειας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ ταῖς παρατάξεις, βυθίζουσι τῆς πλάνης.

Θέσει θεούμενος αἰεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοτῶ αὐτῷ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, καὶ βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἐνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ως τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἄγνη αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὄφθεντα τεκοῦσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερόν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτὸν, τούτου τε πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ως καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν πόδηγέτης, καὶ θείος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητῆς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θηγορε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σε φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρον μακαρίζομεν.

Ηπαναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ ὡς ἥλιος φωτίζει ταῖς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ἧ πρέσβευε Μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθείαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατείλαν ἐκ φωτός, Παρθενομητορῶν βασταίζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα, ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμωμε Θεότητος.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτως
• Σοφίᾳ, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ-

- δάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
- ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως, σαρκωθέντα δι
- ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγα-
- λύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου,
καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι,
ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀν-
δρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε,
ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε,
μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέ-
βης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέομενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ
Πνεύματος, Ἰβλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγ-
χων σου, ἀναθλαστήσαντα Κήρυκον, προσά-
γεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς
ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως
αἶνον, ταῖς καρδίαις, κατευφραίνετε τῶν πίστει,
ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αικισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολά-
σεσιν, ἀνδρικῶς ὑπέμεινας Ἀξιάγαστε·
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορώσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν,
τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν
νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, Ἀθλοθέ-
της, ὃ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς
δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα,
καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριε-
τῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύ-
ματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθνηνόμενος τῇ
γαλουχῶ ἐβόα· Μὴ πτοῦ μητέρ μου, ταῖς ἀ-
πειλάς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ
ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τ.ὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Οτριετῆς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γα-
λουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζε· Παῦσον ὦ
μητέρ μου, τὸν ὀδυρμόν τῶν δακρύων· ἄνωθεν
ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σῶζει ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπου-
σα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσκαρτῶμενον ὑπὸ
ἀνόμων, ὀδυρομένη γοερῶς· Οἴμοι! ἀνεβόα πο-
θεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν,
ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ
σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ποιῆμα Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπόλεως Κυρίλλου ς΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἡ λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰβλίττα, σὺν τριε-
τεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ
πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-
τες, τὴν Χριστῶνυμον κλησιν· οὐδόλως ἐπτοή-
θησαν ἀπειλάς τῶν τυράννων· καὶ στεφηφόροι
νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παρι-
στάμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Κήρυκον ὕμνῳ σὺν τεκῆσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδοεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς
γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς,
Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν
καὶ θανάτου γεγόνατε.

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής, Σελήνη συ-
νοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι
Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀ-
κτίσι φωτίζουσι.

Ρέοντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα
Μάρτυς, καὶ ἀγκαλάις τὸν σὸν υἱόν, φέ-
ρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαβόλου
τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

Υπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-
τυρίου, καὶ βασιάνων πολυειδῶν, Μάρτυς
Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγάτηρ
γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήρησαι θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἄδου τὸ
κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἀγνή· σὺ γάρ

τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγούς λήξεως, διαιωνιζούσης τε δόξης κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

Νεοττός ὡς ὠραίος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήττητον.

Υπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχόμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε, καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικούς ἄχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας, σοῦ τὴν παναίωμον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὠραίη, καὶ βροτῆς ἐθέωσεν, ὁ ὑπερῆσιος.

Ο Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφρυγὲ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητορ σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρί-
τας Κυρίου καὶ ἀθληταῖς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου μητέρα· τῷ τριετεί γὰρ τούτου, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον· ὅθεν καὶ τῆς νίκης, συν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται· πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον.

Πειρασμαῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς δερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπάρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύξως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμναῖς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρέθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος σπλαγχνίσθητε καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦαί σε πίστει, τὰ θεία παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σῶματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξήνηθης, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῦκος ἀποσταίζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμναῖς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Υπερήφανον τύραννον, θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε. Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως Πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπίσω.

Τεινομένη Θεόφρον, μάλιστα τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξεδύσω, στολὴν ἐνεδύσω δὲ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενῆς σὰρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Εἰ γυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμη καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸ τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισσαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφους Μάρτυς συνέθλασας· στερηθεῖσα πλοῦτου, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σὰρκα ἀνελάβετο ἔνουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἴκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὄρω, γαληνοτάτῳ σαφῶς

προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶν, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

Σκιρτᾶσε Ἰκονιέων ἡ πόλις, Δρεψαμένη· καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὸ σταδίου σὺν τῷ υἱῷ καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ηλόγησας πολυπλόκων βασιάνων, καὶ τρυγῶν ὠραιότατη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφους, Πανεύφημε, καὶ εἰς μονὰς, οὐρανίως πανσόφως κατέπαυσας. Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἀναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
• ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλαῖς φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων. Χριστέ τὸ κραταίωμα. Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον, Χριστέ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνησαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξεπιεῖν. Ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλήσῃ δυνησεται τοὺς ἄθλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὖν σοι προσπίπτω Φιλάνθρωπε. Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς, ἧς οἱ Ἀθληταὶ τυχόντες, ἀπαύστως μέλουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Στίχοι.

Ἰουλίττα συναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότημητος τῷ καιραν τεθλασμένῳ.

Πέμπτη Ἰουλίτταν δεκάτη τάμον, ὅλα δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου· διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκίσει, τὸν αἰδίδιμον Κήρυκον τριτῇ ὑπάρχοντα λαβούσα,

καταλαμβάνει τὴν Σιλεύκειαν. Εὐρόσα δὲ κακῆ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταραῶ τῆς Κιλικίας, ἐν ἣ Ἀλέξανδρός τις Ἡγεμῶν ὠμός καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν, ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο· ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληθεῖσα ἠκίχθη. Ἐκσπασθίντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, σπυδῶν ὁ Ἡγεμῶν κολακίαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύσαι, καὶ μὴ δυνηθεῖς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτοῦ ἀτενίς ἐνορῶντος, καὶ ὑποφιλίζουσῃ τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τελευταῖον, λαβὴ κατὰ τῆς γαστρὸς τοῦ Ἡγεμόνος ὡς εἶχιν, ἐντεινάντος, ὀργισθεῖς ἐκείνος, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψεν αὐτὸν· ὅς, τῇ ἐκίσει προσκρούσει, τὸ κρανίον συντριβίς, τὴν μακαρίαν ἀφῆκε ψυχὴν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομῶσθαι, ἀπετηθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λολλιανοῦ.

Στίχ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,

Ὁ Λολλιανός, οὗ ποσίκρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίου.

Στίχ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,

Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ ζέφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ράβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παραινόμενος Θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερέρον, ἐσαλευσεν οὐδολως· ράβδον καὶ γὰρ δυνάμειος, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ομβροῖς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσθισαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἀθληταί, κραυγαζόντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκαλαῖς, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν κάλον, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβουῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντας.

Ὡδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαῖδροι ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὡσπερ κλάδον, ρίζα Θεοφύτευτος οὕσα Θεόφρον, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα ἐμάραντας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βουῶσα, σὺν

αὐτῷ καὶ λέγουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὠ-
ραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν
ἐνδοξὸν θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου
ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφραγιασθέντι, δι' ἄκραν
εὐσπλαγγίαν. Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων
σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνευεκότας,
πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώ-
σει θεία, ἐθέωσεν ἄχραντε· Ὀν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι
• σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφό-
• δρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε
• πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐφριζε πᾶσα ἀκοή.

Γαμα φέρει ἡ σορὸς τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων
τῆ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐπαρδο-
μένη· δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἀγιάσθητε ψυχὰς,
καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν
δοτήρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὅς ρόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηγήσατε κοι-
λάσι Μακάριοι, ὡς κρίνα εὖσμα, ὡς Πα-
ραδείσου θεία βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀ-
ληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν
ταῖς ψυχὰς, εὐωδία μυστικῆ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλί-
νοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς,
ὠμοιωθέντες Θεῷ παρίστασθε, νίκης διαδή-
μα τερπνόν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς
τιμῶσιν ὑμᾶς, ἰλασμόν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἡ Μάρτυς οἷα περ ἀμνάς, ὡσπερ ἄρνα τὸν
μήτρῳ αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος,
μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκή-
νωσεν αἰεῖ. Τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον
ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱεράν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τῆ φωτὸς, τὴν τυφλωττούσαν
ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογι-
σμοῖς, ἀμαυρωθεῖσα καὶ κινδυνεύουσα· καὶ ἐξε-
λοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα
δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κρα-
ταίωμα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἐ**φριζε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• σύγκαταβάσιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
• κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπό-
• γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὰ τὴν ἄχραν-
• τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλῶνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑ-
πῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε· Ἀθλοφό-
ρε, σὺν μητρί τε γαλουχῷ, Ἰουλίττη ἤρασθε, τὸ
τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων·
ὦν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχαμεν τοῦ
ἐλέους. Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν, Χαῖρε θρόνε Κυ-
ρίου· Χαῖρε σηπτρον πανθαύμαστον.
Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον.
Χαῖρε Μητῆρ ἄχραντε, τῆ Βασιλέως καθέδρα.
Χαῖρε εὐδία λιμὴν, καὶ προστατίς ἀπάντων,
Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος ἀ. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πί-
στεως, σὺν μητρί θεόφρονι, ἐπαξίως μα-
καρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες,
τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ,
ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον πα-
ρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύησιν αὐτῷ,
ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν
πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες,
στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέ-
βας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην,
καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν
ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες
ἀνακραξώμεν, λέγοντες· Χαίραις Ἰουλίττα παν-
σεβάσμιε, ἢ τὴν γυναικειαν ἀσθένειαν ἀπορ-
ρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις
Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετῆς τῆ ἡλικία,
καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαί-
ρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν
πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἄθλησιν·
οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὄλων
Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος,
καὶ ἐσχηκῶς τεπολιωμένον φρόνημα, ἐν
τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴ-
τησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δω-
ρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέ-
γας ὁμολογητῆς.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ ἁγίου.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἔδει-
χθης τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον

Λόγον ἐδέξω Πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηνι, Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Οτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θελοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλόνηρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνε, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἀγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρήσια βωόμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εφες Παναίμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεῶν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγγνα, καὶ ταῖς διαδέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνῆ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφησ μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ σ'. Ὡδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζῆτει Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

.....

Τῆ ΙΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους. Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αθηνογένης ὁ ἐνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἐνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἁγίον, τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὐλοῖς τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων αἰεί.

Δεκάς μαθητῶν θεολεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελθὼσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, καθηγητὴν ἱερὸν, ἐνθέῳ σθένει καταπληθήσασα. Ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε δυσωποῦμεν Παναχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσχεθέντες ἐν θλίψεσι· Μὴ παρίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχυνον, τῆ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὃ παμμακάρισε, Παναχρία Δέσποινα· οὐ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνήρηται, καὶ θανατοῦται, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμεναν, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψοντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, αἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρὰ τὸν ἁγ. Ἀκροστιχίς·

Τῶνσῶν Ἀθλητῶν, Χριστὲ, μέλπωτόκλειος· Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνῆτάς σε πίστει περισώζε.

Ὡσπερ ἄμωμον θυμα, ὀλοκαυτωθεὶς Θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων, προσπνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβασμιος, τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλαῖς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ, δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν, ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἡμβλυαν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσιν.

Τείνας τοὺς στερρόους, ἱμάσιν ὁ παράφρων, ξέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνευδότως· ἀλλ' ἐκ ἐσάλειψε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης ἕρανῶν, Ἀγνή ὑψηλότερα, καὶ τῶν Σεραφίμ αἰεὶ ἀγιωτέρα, ὡς τὸν ἀπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυφορήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

- Στερέωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
- ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας.
- εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα,
- καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ασκῆσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοί, Θεῷ εὐηρέστησας, θυτῆς αὐτοῦ καὶ Μάρτυς, γεγονῶς Θεοφόρε· στίφος δὲ προσηγάγου, μαθητῶν τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κηύσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε, ῥῦσαι με τῶν παγίδων, τῆ δολίου Βελιάρ· στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς. ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν

ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἢ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θεῖαις ἀναβάσει φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, ταῖς πικραῖς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης θεῖας χάριτος.

Ρήτορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, ταῖς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Πανάμωμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στομώσας ἀπαθεία τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς Ἀξιάγαστε.

Ταῖς θεῖαις προτροπαῖς προσεμήνοχε, τῷ Δεσπότη, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Εφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφανώται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοϊαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτόν, ἐντεύξεις Μακάριε· ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θεῖῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητός, εδείχθητε Ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, τὰς αἰσθήσεις πάντων τε, τῇ θεῖων ἀνθέων εὐωδίᾳ καθηδύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐβάξασας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἰρμός.

• Γλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
• μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
• νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
• ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῇ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Γερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πη-
δαχθός.

Στίχοι.

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,
Ψευδῆ θέαιναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἔκτη καὶ δεκάτη Ἀθηνογένη τάμε χαλκός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστίας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ
Βασιλέως· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλεμάρχου ἡγεμόνος
μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰ-
κισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται
τελευτήν. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχί-
σεως αὐτοῦ, ἀπειθῶν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς
μαθητὰς οὐχ εὖρε· προκατεσχίθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαν-
τήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἦν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ,
πυλόγησι, καὶ ἐπηξάτο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτὴν τε καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρό-
νον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτὴν τε καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς με-
λούσας φύεσθαι, νεκρὸν προσάγειν ἵνα· ὁ καὶ γέγονεν.
Ἦρατο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγε-
λίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν
νεκρὸν αὐτῆς μέσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ καὶ πάλιν
ἐξιοῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραίνο-
μενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον
τοῖς ὄρωσί τε ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δακίου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χρι-
στὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογή-
σας παρρησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βίβησι κατατιτρώσκειται.
Ἡμέρας δὲ πεντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτηρήσας, εἰς χεῖ-
ρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Τοῖς κραυνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔ-
σβεσας φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σε,
ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας Μακάριε, Εὐλογη-
τὰς βοῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας
πόνους, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς
τῶν αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες,
ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προσάξει,
καὶ ταῖς σάρκας ξέομενοι, πολυπλόκοις
βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, ἐκ ἐσαλεύθητε
Ὅσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρ-
χαίας, τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ Χαῖ-
ρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξαζόμεν, τὸν διὰ
σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσαίμενον.

ᾠδὴ η'. Οἱ θεωρόρημονες Παῖδες.

Ἐνατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδω-
λικῆς ἑξαπάτης Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ
βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχηρημάτισεν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων,
Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐ-
φραίνεται, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, δοξαζῶν
τὸν Κύριον.

Συννηριθμήτης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθη-
τευσάντων δεκάδα, μαρτυρικὴν ἐπαγόμε-
νος, Ἱεράρχα μεθ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄπεκύησας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογεν-
νῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον,
τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων
σε ἄχραντε.

Ὁ Εἰρμός.

• Οἱ θεωρόρημονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
• τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦν-
• τες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
• τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰδε φωταυγῆς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀ-
παστραπίτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀ-
γλαΐαις, καταυγαζούσα τῶν πιστῶν τὰς καρ-
διάς. Δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὡσπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ὡς ἄρνες,
προσνηχθήτε Μάρτυρες, τῷ δὲ ἡμᾶς τυ-
θέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ὡς
ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Στάξουσιν οἱ σοὶ γλυκασμὸν Ἀθλοφόρε πόνοι,
καὶ πικρίαν πᾶσαν, παθῶν καθάρησι τῶν
πίσει, τῷ τεμένει σου προσρεχόντων καὶ πόθῳ,
σοῦ ἑορταζόντων τὸ μνημόσυνον.

Ἡμεροφαεῖς ὡς ἀστέρες ἀναδειχθέντες, στε-
ρεώματι Μάρτυρες τῆς σεπτῆς Ἐκκλη-
σίας, καταυγαζετε πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, σκό-
τος πειρασμῶν ἀποδιώκοντες. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάν-
τα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἀγνή ὁμοιω-
θέντα. Ὅν ἰκέτευε τῷ λαῷ σε δοθῆναι, πάντων
δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ, τόκον πᾶν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἑξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τῷ σου Ἱερομάρ-
τυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς
ἐλάφου τῷ νεκρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν
μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὄν ἐσωμάτωσας,
ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ πανα-
γίων αἱμάτων, τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰ-
κτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

Εάν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ
τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστα-
σιμα δ' τῶν Πατέρων γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα, τῶν
Πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Ἐΐσοδος. Φῶς
ἐλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνω-
σματα τῶν Πατέρων. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστασι-
μα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τῶν Πατέρων
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων τῆς Ἁγίας.
καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ
τῆς Ἁγίας. Τό, Ἀξιόν ἐστι... καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ
τάξιν, ὡς συνήθις — Ἑξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν
Πατέρων τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους,
Ἀναστάσιμον δ' τῶν Πατέρων γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Δόξα,
τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.
Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον, τῶν Πατέρων, κτλ.

Εἰς διὰ τὰ τελευταῖα τίσσαρα Τροπάρια τῶν Αἶνων,
λίγομεν Στίχους τοὺς ἑφεξῆς.

Στίχ. α'. Εὐλόγητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. β'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Ὑπομένων ὑπὲρ μου τὸν Κύριον, καὶ προσέ-
σχε μοι.

Στίχ. δ'. Καὶ ἴστησεν ἐπὶ πόδας μου, καὶ
κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος κλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπλημένην
ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θαλάσσαν,
ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπεινώ-

σεν, ἀπαλή Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πα-
ναργίας αὐτῆ νικήσασα. Ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ
Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπε-
στήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους
μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων
τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τῆς ἐκτε-
λῶντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας
πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ
λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων
τὸ πῦρ, οὔ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὔ τοῦ
κόσμου χάριτες, οὔ τερπνότης νεότητος, τῆς
πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς
ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμ-
φίου σου, ἐπιτυχεῖν ἥς περ κατηξίωσαι, Θεο-
μακάριστε. Δίς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλα-
λαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρ-
τυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῆς κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειω-
θεῖσα, εἰς οὐρανὸς ἀνίπταται, τὴν κάραν στε-
φηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφίε μου
ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ
σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κα-
τασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σε μονὰς, ἐν-
θα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ὡς ἐν πέτρᾳ στερῆᾷ, τῆς ὁμολογίας Χρι-
στοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε,
τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ
στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέιληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐν-
δοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν
ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος. Ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσε-
νήνοχας τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα
Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴ-
ληφας σέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε-
ῖσθαι καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου
ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλύσει τοῦ σωτηρίου
ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρα-
νίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρ-
τυς Χριστοῦ πολυάθλε.

Ἦχος δ΄.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σε φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου εἰσελθεῖν· εἰς ὄσμην μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθενικῆ σε θελχθεῖς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἠρόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτέταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασιλίσσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερόνως ἀθλήσασαν. Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ παρθενίας χιτῶνα γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα. χρύσειον ὡς ὕφασμα, τῆτι ἐπέθηκεν, αἷμα, τῆ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Μεγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτότος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἴλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίου, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τῆ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα

χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὄσμην μύρου σου ἔδραμεν, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλέη σου. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες πρῶτον ὁ τῆς Θεοτόκου· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἰ βούλει· εἰδὲ μὴ, τῆς Ὀκτωήχου. Εἶτα οἱ δύο παρόντες τῆς Ἀγίας.

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Χριστὸ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι μέλπω Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς, σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῆ διανοία, κεχηρμένη Μάρτυς Χριστῆ, παρῆδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἀνω λαμπρότητος.

Ικέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνῆ, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφία καὶ χάριτι λαμπρυνθεῖς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τῆ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κηύσασα ταύτην Θεομήτορ, καὶ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανών δεύτερος, ε΄ ή Ἄκροστιχίς ἐν τῇ Δ΄. Ὡδή Ἰωσήφ (*).

Ὡδή α΄. Ἦχος δ΄. Θαλαίσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι, περι-
στράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς,
δεμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Αῖθλήσει, τὴν ψυχὴν νεώσασα, θεόφρον ἄ-
ρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς,
γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύ-
σαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω
κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεία, καὶ δεῖκαῖς
λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαῖσαι.

Ρώσθεισα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυ-
νάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως
συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον, μεγαλαυ-
χία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χά-
ριτος, Θεογεννητορ ἄχραντε· διὸ σὲ Μα-
ρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῶ
Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὡδή γ΄.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς ὁ Θεός.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ
τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ
θρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης
σε Πανόλβιε.

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν και-
ρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐ-
σεβείας κρηπίδα, δεμένη τῆς πίσεως, ἐν πέτρᾳ
Παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐρηματίσας, ἐν Παρ-
θέλαις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ
Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν
στέφανον πανόλβιε.

Αγίων αἱμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ κρου-
νοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν
εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον,
μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρώσθιντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρό-
νως δοξάζομεν· σάρκα γεγόμενον, τὸν τὸ
εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ
κόσμον ἀνεκαίνισας.

(*) Τὸν δεύτερον τοῦτον Κανὸνα τῆς Ἁγίας οὐκ ἔχει τὸ
Χειρόγραφον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι-
ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα,
τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάιν-
σεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἄλ-
λοτριῷ τῷ σώματι.

Αιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν
ἀπυραὶν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιζῶν ἠρδευσας,
ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ως Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτε-
ρῶς ἔνστασιν, τὸν πτεριστὴν πτέρνας σε,
ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ
σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα
γεγονότα Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ, κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν
σε πιστοὶ, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπά-
τησας γενναιοφρόνως· καὶ γεγονόςαι ἡμῖν, ἀνδρεία
πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν
καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ
σε αἰοῖδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας
τούς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον
ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε·
βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν
τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ
σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρ-
θένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει
Παρθένος.

Ὡδή δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Θεοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς
Ἄγγελοις, ὥφθη ποθεινότητος· τῶν δὲ
δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκεί-
νων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χρι-
στῷ γὰρ ἐβόας· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάθρωπε.

Επὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ
προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐ-
ρανοῖς, νῦν ταῖς ἀμοιβαῖς, παρὰ τοῦ Δεσπότη,·
κομίζῃ Μάρτυς αἰοῖδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας,
σὺν Ἄγγελοις βοῶσαι· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα,
νῦν Μαρτύρων, ὄμιλος εὐφραίνεται, κῦν

καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βῶντες τῷ Δεσπότη. ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε.

Ο ἅλη καλή, πέφνας κόρη καὶ ἄσπιλος ὦφθης ὅλη νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ· δια γὰρ βασιάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπρότερα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάθρωπε. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ σύνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. γεγέννηκας Θεονύμφετε· καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἔτερος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὡς Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημη.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐάν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθειλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρῃσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἀμωμον ὀλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θεῖοις ἔχνεσιν ἐπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα. Θεοτοκίον.

Η πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανείσα, ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν σῶσον. πᾶσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε θεόνυμφε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Αθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον Κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τοῦ θεῖου χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμόν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ρανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολῦτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· ὃν περ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὐχῶν σε, Κόρη τὸν μεγαλαυχὸν ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρυν τὴν

πρῶην, ἐπιρμένην πρὸς γῆν ἐταπεινώσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θεῖον.

Υπερτέρας σε δόξης, θεῖοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν ταῖς ἀληθόνας, καρτερώς ὑπομένουσαν Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Ρύπτομένην ὀρώντες, τῷ τῆς παρθενίας σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς καταρας τῆς πρῶην δοξαζόμεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα μόνη ἀγνή δι' εὐσπλαγγίαν ὄνδυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγαλῷ τρανότερον, ἐγγιζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἐορταζόντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνδόμοι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιαζόμεαι ξίφει· Μαρίνα ἀνεκραυγαζεν.

Ροῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσθεςας.

Ολόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρωσ γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Απόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κῆπος πολυκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γηυσία νύμφη, καὶ Παραδεισος ἀσύλητος.

Νεάνις πανευπρεπῆς, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὁσμὴν, τῶν μύρων σου θεόστοτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας μιμουμένη τὸ σεβάσιμον.

Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολυάθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μετ' ἠχου ἀπώλεσας Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὡς Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπισκουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε.

Ἔτερος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αιμάτων, τῇ πλυμμίρα θαλάσσης ἐξήρανας, κακοπιστίας Χριστοῦ δέ, τὴν σεπτὴν κα-

τήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὡς Μαρίνα, ἀθληφόρε παρθένων τὸ καύχημα.

Αβρόχως, τῶν βρασάνων διήλθες κλυδώνιον ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα ἀκλυσον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ράβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

Ωρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἠλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρον σου κατφυγίσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίων.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βελήματι, κυοφρεῖται ὁ Κτίσης, ἐκ Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὡσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως εἰλίσσεται. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἷμασιν ἀθλητικοῖς τε βεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις, Παρθενομάρτυς· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίσου σου, νύμφη εὐκλεῆς, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπροδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτε νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στίχοι.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει.
Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεῖα δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δειροτομήθη.

Ἄστη ὑπήρχεν ἐκ κώμης τινός τῆς Πισσιδίας, ἐν τοῖς ἀμείρισιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίῳ τινός, ἱερίως τῶν εἰ-

δῶλων, ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενῆς. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετῆς τυγχάνουσα, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, εἶδετο τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πίστεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ τῇ κώμῃ. Καὶ ἦδη πεντεκαίδεκάτου ἀγμένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπιπόθει ἀνύσασθαι.

Ὀλυμβριος οὖν ὁ Ἠγμων, μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτήν τῆς φυλακῆς, παρεστῆσε τῷ βήματι αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ἔλος ἐξίστη ἐπὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ἔνμα, Μαρίνα, εἶπε, καλοῦμαι, τῆς Πισσιδίας γέννημα καὶ Ἐρέμμα, καὶ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνασχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἠγμων ταῖς αὐτῆς, καὶ ράβδοις ἀπηνῶς καταξαινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινισετο. Εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς, ξέσθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμός μέγας, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμοτήριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν ἐρπύσας, δεινῶς τὴν ἡγῆν ἐποιεῖτο ἐν τῷ ἔρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλω αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβάλεῖν. Φοβηθεῖσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, εἶδετο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ οὕτως ὁ φοβερῶτατος ἐκεῖνος δράκων, ὡς κυνὸς μέλανος μορφήν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύραν εὐρεῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπεινώσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα, λαμπάσι πυρός κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τούτου, εἰλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. Ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἠγμων, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηρῆς πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος· ὑψηλὴν γὰρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατώκησας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότη, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ ἀήττητος κραυγάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αρχῶν οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ σου γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θεῷ, φλεγόμενη πῦρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὄθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς

πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νόματα, παθῶν ἐπήρεια, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυιδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραννος, εὗρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερότεραν· ἀνεθῶας γάρ· Εὐλογημένους εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πισεύσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβολοῖς σου, θαυματουργίας ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

ᾠδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθραὶν τὴν γνώμην κεκτημένη, σταθερῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι νικητικοῖς, ἐστέφθης μελωδῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σε πασταῖδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ἠτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν βλέπῃσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Αρεταῖς ποικίλαις κοσμημένη, δωρεῶν πλειόων ἠξιῶθης, τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν, ὄρωσα καὶ βοῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίου ὠφθης Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸς ἡμῖν Θεογεννητορ, διὰ σοῦ ἐδόθη· σὺ γάρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην, ἀχραντε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παρθένον καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον Ἐνδοξε, τὴν αἰοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρῆμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιαι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐπέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἰστασο πρὸ βήματος Χριστὸν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύ-

ρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκηύσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄξιός· Ὁ Εἰρμός·
 • Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρέψης· τὴν σρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ, μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

Εφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμόν σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος, καὶ στεροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμάτων ταῖς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παριζαμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπανται φύραγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος· Ἰδοὺ γάρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἠθλησαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ωρίμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος, τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γάρ Πανάχραντε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραίνόμενον.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίσεως ἀγῶνας, Ἄγγελαι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν

γυναικεία φύσει κατήσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ως περικαλλῆς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, διακαιοσύνης, καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ηῆθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων ἀθληφόρε, ὡς Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθεनीαν εὖοσμον φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ νυμφίῳ σε, θεῖον ὄσφραδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σε Παρθένε· οὐ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

► **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
► **Λ**σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός
► συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
► ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπαρθένε νύμφη, ῥύται λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεὸν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσταλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλῶχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσινα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἀστρων θρόνον θεῖνχι, οὐ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχεκάκον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰεσέβαστον μνήμην σου.

Ωσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένο φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσηλθες εἰς τὰς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρείας, χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, ἡ γ' καὶ ε'. Ὠδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ εἰθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ενέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασιάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενέγκειν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίᾳ στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ τῷ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδῶλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελῶν, Αἰμιλιανός ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπέληψε, παρὰ σοῦ τὴν αὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Αστέρα υπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανόν τόν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τήν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθεΐας σκότος ἐλαύνοντα ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματ᾽ αὐτῆς, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκαθάρων ἀγνῆ, καὶ τοῦ νοός μεστήσαν τὸ ἄστατον ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεΐας ἐκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπυσσα, Χριστὸν ἢ πάντα γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαιούσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἐπιθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλήθρῳπε, τὸ ἐμόν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μελπῶ κλέος. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἐναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σθενει τοῦ Πνεύματος.

Ισχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθενείαν ἐνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδῶλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρούραγμα, θεομακάριστε,

Μονάδα τρισάριθμον ἐνιζομένην ταυτότητι, αἰοιδίμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολυθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερόματα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μὴ ὑποστάσει δὲ, κατανοούμενον.

Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος ταῖς πόσι σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν· δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ιθύνας νοός σου ταῖς πορείας, πρὸς θείου δελήματος Σοφῆ, λιμένα γαληνότατον, πολυθεΐας θαλάσσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θεῖους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυναμίεις αἱ ἕραιναι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβεβλήκε. Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαβοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομήτορ ἔμεινας· τὸν πλαστοουργὸν γὰρ ἄχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους· Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, διάσον συγκροτήσαντες, πνευματικὸν στερέωσον· κἄν τῇ σπῆτι Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ θεῷ ζήλω, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθη· ἀλλ' ὑπελθὼν ἀπτηρῆτω δελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὠλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θυμᾷ προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεΐας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γεγόνως, ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐναγδρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ ταῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδῆσαι ἐκραύγαζεν· Οἱμοι! Τέκνον με, πῶς πάσχεις δέλῳ ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθημέρος ἐν δόξῃ.

Ο Θεοῦ σε θεΐας ἔρωσ, παραδόξως ἀνέφλεξε· ὅθεν τῶν μαστιγῶν, τὸ πικρὸν καὶ πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθῶν ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμακάρε, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Υπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόν᾽ αὐτὰ μένοντα, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχὴν σου προσέδησας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυξας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανέ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου Θεότητος, ευσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.
Θεοτοκίον.

Αγιάσματός σε τόπον, τοῦ ἡμᾶς αγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὑρεθεῖσαν δοξάζομεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανῶδημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ράνισι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθείας· ὄθεν θαυμαίων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν πασῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεσθαι, ὁ δυσσεβῆς προσέταπτεν· ὄθεν σπαραττόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίαις τραυματιζόμενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεικόνισας, Ἄθλητά τὸ μακάριον.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις· ἀρρώσθημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διώκεις πονηρά· πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς.
Ἄξιάσαστε.
Θεοτοκίον.

Ρομφαία τρωθέντα με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστηκωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμέ, Ἄχραντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφρου.

ᾠδὴ ε'. Ἦλθον εἰς τὰ βῆθη.

Ολβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μαίκαρ, ἐχρημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὄθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω, θανατωθεὶς, διὰ πόθον Ἐνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἶα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψάνων θῆκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρώσθημα.
Θεοτοκίον.

Εὗα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὗ ἢ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀ-

μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου φιλόφρονε.
Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχοι.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρᾶν βεβλημένος,
Χριστῷ παραστάς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις
Ὀγδοατῆ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροστόλου, πόλεως Μυσίας, δούλος ὑπάρχων Ἑλλήνος τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίου Βικαρίου. Σιδόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα μυσαστόμενος, εὐρῶν ἐπιτήδειον ἰουχίας καιρὸν, λαθῶν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδῶλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. Ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, ἑαυτὸν ἀπαλθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπεται βουνοῦρος· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς, καὶ ἀφλεκτός διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκαισαρίαν ἀχθέντες, παρίστησαν Φαρμακῶ τῷ Ἀρχοντι, καὶ τοὺς λαίους τῶν ποδῶν καυτῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ τοὺς δεξιούς ἐξορτυττοῦνται ὀφθαλμούς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἡ Θεή, ἐπὶ ξύλον ταθείσαι, ξίονται ἀφειδῶς καὶ θανατοῦνται. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς πρότερον, εἶτα ἐπιεξάμενος πᾶσι μεγάλη τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς εἰκτον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι Μακάριε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρᾶν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευσε· ὕπερ ὑμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ ἔραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπτηξας, ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· ὕπερ ὑμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωραιότητι, τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς ἀσωμάτοις σοφῆ, ὠραιοτάτῳ Χριστῷ· μεθ' ὧν παρισάμενος, μέλπεις γηθόμενος· ὕπερ ὑμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Κρυώνυμε, θεόνυμφε τὸ Χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν· καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρᾶν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον· ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωδή η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.
Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, Πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύφημε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δὲ (*), ἐκραζες Ἀοίδιμε· σύνετε παράνομοι· ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον, τυθῆναι ἔσπευσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεῖς ὡς ἐδέσματα, τὰ αὐτοῦ παλαίσματα· πνευματικῶς τρυφήσωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἢ κηῖσασα, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, ξήρανον ὄμβρηματα, καὶ τῆς ψυχῆς μου πρᾶϊνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν αἰκουμένην ἄπασαν, ἀγειρεῖ ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδή δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.
Ιδεῖν ἐφίεμενος, Θεοῦ τὴν ἀρρήτον, εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἠδέως κατεφρόνησας Ἐνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἦνυσας· ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ως θῦμα ὀπτόμενος πυρὶ, Πανεύφημε, τοῦ τυθέντος ὡσπερ πρόβατον, θεία τραπέζῃ προσπνέχθης, ὁσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἡλίον, πᾶσαν εὐφραίνεσα καρδίαν, πιζῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, ἐμπεφάνισμαι, ἀσυνδέτως· ὁ περ ὀρθότερον ἴσως, ὡς μάλλον σύμφωνον τῇ προφητικῇ φράσει, ἐξ ἧς ἠρανίσθη τοῦτο ὁ Τρυφῶδης· Ἐμφανῆς ἐγενήθη τῶν τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν (Ἦσ. ξί. 1).

Η τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτῇ ὁμήγυρις, συμπολίτην σε ἐκτήσατο· Μάρτυρες πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορεύοντα ὄρωντες ἀγαλλονται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, Μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε.
 Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῷ σῶ Πανύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον· παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον.
 Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνεθης· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.
 Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εμφιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκίνητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐσπέδασας, ἀμιγῆς κηλίδων, τῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ καθαρὰ ῥύπου παντός, ἀπαλλαγῆναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῖλον ἔχουσα, μηδὲ ῥυτίδα Θεόληπτε, ἀλλ' ἀγνή καὶ πανσόμωμος, τῷ νυμφίῳ περιστασθαι.

Αφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπilon, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, ᾧ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιπούσα καὶ τὰ περίγεια· διὸ σοὶ τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἶγλη κατελάμπετο, φωτοειδεῖ σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης Πανεύφημε, Χριστοῦ σε δεξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθέναν, θεοειδέσθην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρᾶν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ θεῶ εὐηρέστησας, διαβίου λαμπρότητος.

Στιχηρά τῷ Ὁσίου. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημῆμεν Μακάριε, ταῖς θείας σε λάμψεσι, φωτιζόμενοι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σε, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Αρῶν ὡσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὁσίε, ἐκ πέτρας, ἐξηγάγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξηγεiras, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος ἐκλείαις, Δῖε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τῷ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκευάσας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἐκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παραδόξα ἐν πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίνας ἢ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀκακόν, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγῆν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα· σύ με ἐνδύσον, γυμνωθέντα τῆς πάλαι ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας. Ἐν σοὶ Μῆτερ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁσιώτου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Ἡμίσην ἀγνήν Χριστοῦ σε Μακρίνα στέφω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τῶν ἀχραντῶν, τῆς τῶν ψυχῶν ὠραιοτήτος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπε-

πόητας, ὃν ἠγάπητας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπάρχων ἢ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστέ σου τὴν ἀσπίλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῶ. καθηλουμένην, Μακρίναν τὴν ἀμωμον, καὶ παναοιδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμῶντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμπας θεόνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα·
 Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πελαγος.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσει, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Ορβρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἀδυταν, Ἡλιον Ὁσίε, ὀλοφανῆς γεγένησαι ἀστήρ, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Ξενώσας τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής, ἀληθέστατος γεγονός, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσαρκιον, καταπαλαίσας θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκηνῶμα γέγονας, ταῖς θείαις λαμπρότησιν ἡμᾶς, εὐσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀγλὴν διώξαντος τῆς ἀγνώστιας αἰετάρθενε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Ηγλαῖσμένη, καλλονῇ θεοσδώτω καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένη κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστεῖαις δεήσεσι, πόθῳ σχολάζουσα.

Αγιοσύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπάθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανάφθορος καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκίον.

Τὴν σε Παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκωμεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀ-

ἐπόρως βλαστήσασαν, δι' οὐ στηριζόμενοι, σέ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστήρ γέγονας, φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχόμενους Μακάριε.

Ὁδηγήσας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἐπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θεία δυναστεία ἐνέκρωσας.

Συνήφης θεοπρεπῶς, τοῖς οὐρανόις ἐπιγῆς βίον γάρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Δίε Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἄμωμος ἀμναῖς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίβ, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν εἰληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας· καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ὠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγείραι πανεύφημε, ἀδιστακτῶ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βρωμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σαλῶ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἦ Σημωθεοτοκίον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστοურγέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύ-

ραννον, ἀναπλάττεις Εὐάν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστοურγηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδάμ πρῶτου δεύτερος· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δεδωκας· ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἠγειρας, πάντας Δόγῃ ὑπνώσει σὺ· ἐμοῦ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγχευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νειρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου ταῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θείκῳ ἐδικαίωσας, τοῦ σου νυμφίου τὸ κάλλος διασώζουσα, ἀδιαφθορον, καὶ καθαρὸν Πανσεβάσμιε.

Ἡ ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θείον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίας ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγέσσα παρθένος, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι· τῷ ἀπαθεί γὰρ οἰκείαν καὶ ἀρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπεδείκνυες. Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν χιρίσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης Θεοῦ νύμφευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ Πνεύματος αὐλῷ λαμπαδουχία, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν Θεοφόρε σκοπούμενος.

Ὁμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δίε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νειρωθεὶς τῇ ἀμαρτία δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι θεία συμμαχία· ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξου, Δίε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θείον φέγγος, ἐν σῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἔγνωμεν Παρθένε· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτὶ σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ἔψονται.

Ἐὕπωθῆναι πάθει, τὸ κάλλος τὸ σεπτόν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδές, οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφραστον, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοῦσα Καλλιπάρθενε.

Ισχυραὶν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀρράγῃ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Σταθεράν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίφης Ἀμωμε· ᾧ καὶ ἀνέθηκας, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νοότητος ἀσκήσασα. Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθοράν, ἐκουσίως ρεύσαντας, ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς δόξαν ἀφραστον, Θεομητορ ἀνυψώσαντα.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Εν ὄρει ἱεράς, πολιτείας ἰστάμενος, τῶν βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη, καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

Ράβδου ὡς Ἀαρὼν, ξηνοτρόπῳ βλαστήματι, γεγένησαι Θεοφόρε, ἱερόν τοῦ Δεσπότη, καὶ θεῖον ἱεράτευμα.

Ωδείων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρουμένων σοι! δικέλλη γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς, Πάτερ ἐξήγαγες.

Θεοτακίον.

Νοῦς οὐκ ἀγγελικὸς, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, Πανάμωμε ἐρμηνεῦσαι τῆς φρικτῆς σου λοχείας, τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οπόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμαζῶν σαφέστατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς ιδέαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Υμνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτεράν ἐπεσπᾶσω, παρ' αὐτοῦ Παρθένε ἐπικουρίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν χάριν ἀπέληψας.

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαρὰν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, οὐρανόις Θεόφρον ἐσκήνωσεν. Θεοτοκίον.

Ενώσει, τὰ τὸ πρὶν διεσπῶτα συνέδραμε· δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἠνωμένας ἔτεκες ἀπόρρητως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Υψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπεινώσας πάθη, καὶ ὄφρυν δαιμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστιξίας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὁσίε, τὴν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐ-

τῶν δουλείας πλήθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, ἐτσεβῶς ἐπομένων σοι ἔνδοξε.

Ολβιος ἀρετῶν καὶ θαυμαίων λαμπρότησι, γεγεννημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποιμνὴν σου. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἢ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ἀπόρρητῷ λόγῳ κυήσασα, καὶ τὸν νοῦν μου, ταρασσόμενον Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αγνεῖα ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαύστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὁσίε Πάτερ, ὁ ταῖας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐξερευζομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατεία νεκρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι.

Φρονουῖσ' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δ' ἐνάτη δεκάτῃ Μακρίναν ὁσέ ἐνθεν ἄειραν. Ἀγνή, κάλλι σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγῳ συνεζύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων, ἔτι κειμένων ἐν μνήστραις, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἀρμοσαμένος, ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων ἢ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἐτέρων ἀγαγίσθαι αὐτὴν βουλεμένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἴλετο ἀηδῆ, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμειξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτήν, συνῆν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θεαῖς ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παιδῶν, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο). Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταῖαις ἡμέραις, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Γεῦθ τελευτῆς καὶ σὺ, παμμακάρι Δῖε,
Ἐνδοξε κλήσιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὁσίας. Ἦχος ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μόνον ποθοῦσα τὸν Χριστόν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς, ἀνεβόας· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Αΰψωσαμένη τῶν παθῶν, ταῖς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὄφρυν, τὴν θηριωδῶς ἐπλημένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπέληψας, Ἀξιάγαγε ψάλλουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον παισιμάτων ταῖς σειρὰς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρήσίᾳ, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας· ὅθεν Μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγές, Θεοφόρε φροντιστήριον, Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Αΰπαστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμαμάτων Πάτερ Ὁσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἐβλύσας ταῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Δῖε θαυμασίε, τῶν Μοναστῶν φωστήρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγής, καὶ στύλος φωτειδής, τῶν ψαλλόντων προηγέμενος· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σέ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἀγαίζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ ἡ. Παῖδες εὐαγεῖς.

Γεροπρεπεῖ σου πολιτεία, καὶ βίῳ κεκαθαμένῳ διαπρέπουσα, ἄσυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπόθετον, Θεοειδὲς ἀγλαΐσμα, ὠφθης Πανεύφημε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς Δείαν ἀθανάσιαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλη τριλαμπῆς φωτοχυσίας, τὸν νῦν λαμπομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνώσας Πανολβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπασα, τὸν σοὶ ποθόμενον καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην, Δείψ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἰδίων, δι' εὐσπλαγγίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομῆτορ, ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Χειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ράβδου σου βλαστήματι Θεός, τὴν σὴν κατάρκαραν, ψυχὴν ἐδήλου Σοφῆ, καταφυτεύουσαν ἔγκαρπα, λογικὰ μετὰ Δείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τροφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθύν, τῶν βρώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ονοῦς σου ταῖς Δείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὠραῖος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καταρώτατος, Δέσει θεήμενος, αἰεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γνα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν ποιμένην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἐορτάζουσαν, καὶ καθοδηγεῖ πρὸς Θεῶ εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οφθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε Δέσποινα τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβεραῆς δίκης με ρύσασθαι, τὸν βρώντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• Χειρὰς ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ὁσίας. Ὠδὴ δ'.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τὸ ἔλεος ὄντως τῆ Θεῶ πὸ πλῆσιον, μμημένη διετελέσας τρέφουσα πάντας τοὺς πε-

νία, καταπεπονημένους Πανεύφημε· ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ενώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ Πανένδοξε· φωτοκοσμουμένη, καὶ τοῖς πανταδαποῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοξίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτάταις ἀναβάσεσιν.

Φανότατον ὦκησας, παστὸν καὶ θάλαμον, ὦ Μακρίνα ἐπουράνιον· ἔνθα παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγόνις σου, δυσώπει παρρήσια τὸν Κύριον πάντα, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Οραῖος ἐν κάλλει, ὁ καρπὸς καὶ ἔκλαμπρος, παρα πάντα τῆς κοιλίας σου σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανέντα, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ηλιος πολύφωτος ὡσπερ, ἐκ τῆς Ἐώας ἀνατείλας, Δίε πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτοειδὴς γεγεννημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθης, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων δυσωποῦσάν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπάρθενον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρισ-
» **σ**ὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» **γ**αλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οτὴν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνω ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τῆτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσιμον. Δίς.

Οὐ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὐρα, λεπτῇ τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ θεομάκαρ, φωτίζεσάν σε πάλαι· ἄρματι δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διῆπνευεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστε. Δίς.

Τὴς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχεσ ζήλω θείῳ, πυρποληθεῖς· Ἐλισσαῖον δέ ἐπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆ, Ἡλιοῦ ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναφῶ τῶν θειόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν ἑναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀναβοήσωμεν· Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσιμῃ. Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. Ἀπό πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶν ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὃ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθον, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

δουγχθῶσθε γνωρίζομενος. Αὐτόν ἰκέτετε, σεμνή
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 4. **Ε**γένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προ-
φήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ Κύριος
ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ πα-
ρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἴ ἔσται τὰ ἔτη
ταῦτα δράσος καὶ ὑετός, εἴ μὴ διὰ στόματός
μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ,
λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ
κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώ-
που Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου
πίεσαι ὕδωρ, καὶ ταῖς κόραξιν ἐνταλοῦμαι τοῦ
διατρέφειν τε ἐκεῖ. Καὶ ἐπαρεύθη, καὶ ἐκάθισεν
ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους
τὸ πρῶτον, καὶ κρέας τὸ δεύτερον, καὶ ἐκ τοῦ χει-
μάρρου ἔπιεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας,
καὶ ἐξηράθη ὁ χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑε-
τός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου
πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι
εἰς Σαρεφθαί τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ·
καὶ ἰδοὺ ἐνταλοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέ-
φει σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθαί,
εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
γυνὴ χήρᾳ συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ
ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι
ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίεμαι. Καὶ ἐπο-
ρεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐ-
τῆς, καὶ εἶπε· Διήγη δὴ μοι καὶ ψαμὸν ἄρτου
ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος
ὁ Θεὸς σου, εἰς ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον
δραξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον
ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλά-
ρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμου-
τῆ· καὶ ταῖς τέκνοις μου, καὶ φαγομέθα, καὶ
ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν·
Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμα
σου· ἀλλὰ ποίησον μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μι-
κρόν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσαις μου· σεαυτῇ δὲ
καὶ ταῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι
ταῦτα λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τῆ
ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ἡ καμψάκης τοῦ ἔ-
λαιου οὐκ ἐλαττονήσεται, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι
Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς· Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐπράησε κα-
τὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ· καὶ ἦσθιεν αὐτός, καὶ αὐτῇ,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-

της, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ
καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ
τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ.
Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρ-
ρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ
οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτῆ κραταία σφόδρα,
ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν
ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε
τοῦ Θεοῦ; εἰσήλθες πρὸς με τῆ ἀναμνησαί τὰς
ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ
εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου.
Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ
ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς
ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς
κλίνης αὐτῆ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν·
Οἶμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ
κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανα-
τῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παι-
δαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ
εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυ-
χὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένε-
το αὐτῷ, καὶ ἀνεβόησε· καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν
φωνῇ Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παι-
δαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ
ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν
αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδω-
κεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ·
Βλέπε, ζῆ ὁ υἱὸς σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς
Ἡλιοῦ· Ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος
εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί
σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 17. **Ε**γένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θε-
οφίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον·
Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω
τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο,
ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν·
Σὺ εἶ αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ
εἶπεν Ἡλιοῦ· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ,
ἀλλ' ἢ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ
καταλιμπάνει ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀ-
πόστειλόν, καὶ συναθροίσαν πρὸς με πάντα Ἰσ-
ραὴλ· εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμηλίον, καὶ τοὺς προ-
φήτας τοῦ Βαάλ, τετρακοσίους καὶ πενήκοντα,
καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν τετρακοσίους,
ἐσθίουσας τραπέζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν
Ἀχαάβ εἰς πάντας Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε
πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμη-
λίον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιοῦ· Ἔως πότε ὑμεῖς

χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν·
 Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆ·
 εἰ δὲ ὁ Βαάλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ.
 Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέ-
 λειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ
 οἱ προφήται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δό-
 τωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξάσθωσαν
 ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέ-
 τωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν.
 Καὶ ἐγὼ παίσω τὸν βουὸν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ
 μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑ-
 μῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεός ὃς ἂν
 ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη
 πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπεν· Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλά-
 λησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸς τοῖς προφήταις
 τῆς αἰσχύνης· Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον
 τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε
 ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθήτε.
 Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ ἐποίησαν οὕτω,
 καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βαάλ ἐκ πρώτης
 ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν,
 ὁ Βαάλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή,
 καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ
 θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο με-
 σημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ ὁ
 Θεοβίτης, καὶ εἶπεν· Ἐπικλεῖσθε ἐν φωνῇ με-
 γάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ
 ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔσται, τοῦ ἀναβῆναι τὴν
 θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιοῦ ὁ Θεοβί-
 της πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων,
 λέγων· Μετάστητε ἀπὸ τῆ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιή-
 σω τὰ ὀλοκαύτωμά μῃ. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς
 τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσή-
 γαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡ-
 λιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα
 φυλῶν τῆ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύ-
 ριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ
 ὠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσια-
 στήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε
 θάλασσαν, χωρῆσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κύ-
 κλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς
 σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ
 ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς
 σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
 Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Λάβετε μοι δύο ὑδρίας ὕδα-
 τος ἐπιχεέτωσαν καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ
 τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ
 εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν. Τρισ-
 σεύσατε καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ

ὕδωρ κύκλω τῆ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν
 ἐπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν
 οὐρανὸν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ, καὶ
 Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν
 πυρὶ. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ
 μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος
 σός, καὶ διὰ σέ πεποιήκα ταῦτα πάντα· καὶ
 σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου
 ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα,
 καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θά-
 λαῶ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ
 πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον
 αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐ-
 τὸς ἐστὶν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν
 λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τῆ Βαάλ, μη-
 δεῖς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς,
 καὶ κατὰγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρ-
 ρον Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ
 εἶπεν Ἡλιὸς μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνή πο-
 δῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατὰ-
 βηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέ-
 βη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν,
 καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν
 γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἤξαστο πρὸς Κύριον. Καὶ
 ὁ οὐρανὸς συνεσκοτάσεν ἐν νεφέλαις, καὶ
 πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. Καὶ ἐπο-
 ρεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰερσάελ. Καὶ ἀνήγγειλεν ^{Κεφ.}
 Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτῆ πάντα, ὅσα
 ἐποίησεν Ἡλιοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς
 Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Αὐριον θύσομαι τὴν ψυχὴν
 σε ὡς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ
 ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν
 Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ.
 Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας,
 καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκευθου, καὶ
 ἐκαμῆθη, καὶ ὑπνώσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτὸν· καὶ
 ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνά-
 στηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁ-
 δός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κε-
 φαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψά-
 κης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε,
 καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ
 Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτῆ,
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι
 πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε
 καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχυί τῆς βρω-
 σεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσα-
 ράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ· καὶ εἰσ-

ἦλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσε ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἠλιού· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαί ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητῶσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ᾄξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμης Δαμασκῆ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαὶτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 5. 19.} **Ε**γένετο ἡμέρα, καὶ εὗρίσκει Ἠλιού τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφαὶτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἠλιού ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπον Ἐλισσαιέ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἠλιέ, καὶ ἐλειτέργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ^{Κεφ. 5. 1.} ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιού ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιού καὶ Ἐλισσαιέ ἐν Γαλαλίοις. Καὶ εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ φυγαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησάν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σῆ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γεννηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Ἐσκήρυνας τῆ αἰτήσασθαι. Πλὴν εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἔωρα, καὶ αὐτὸς ἔβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα, Ἰσραὴλ, καὶ Ἰππεὺς αὐτοῦ· καὶ ἐκ εἶδεν αὐτόν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιέ Ἐλισσαιέ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέσρεψεν Ἐ-

λισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν, Ἠλιού, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἠλιού Ἀπφῶ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη, τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρευτο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὡ δόξης ἀκραίφνου, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψηπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν· Ὅν ἐπαινούντες εἴπωμεν· Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεοσβίτην καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσῃ τὸν οὐρανόν ὡς σίδηρον ἐχαλκευσε καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐπαίησεν· Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος οὐρανοῦ ταῦ δοῦναι ὑστὸν οὐκ εἶασεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ ἕρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος· Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντα κατήσχυε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ἄσμασι, τῆς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν· Ἠλίας γὰρ ὁ Θεοσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκημένῃ ἀνεδεύθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύο παμφαεῖς Ἠλίας καὶ Ἐλισσαιῶ. Ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, οὐρανόθεν σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανὸς ἀνῆλθεν· Ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα, ἐ-

πέζευσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν αὐστ-
σεισμῷ εἰς οὐρανοῦς, τὴν πυρίπνοον χάριν
σοι παρέσχετο, Ἥλια Θεοβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν
θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων
συντέλειαν· διὸ πάρεσω δίδους ἡμῖν, τῶν σῶν
κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἀρθεῖς, εἰς
χώραν φωτεινὴν μετετέθης, ὦ Θεοβίτα
Ἥλιου· αἰσχύνῃς δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ
τόν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον
καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον
πρεσβείαις σου, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου
φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δο-
ξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οπρὸ συλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρ-
κος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπου-
ράκιος ἀνθρώπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐ-
λευσεως θεῖος πρόδρομος, Ἥλιος ὁ ἐνδοξος,
τῶν Προφητῶν ἡ κρητὴς, πνευματικῶς συνεκάλ-
λεσε, τοὺς φιλέορτους, πανηγυρίσαι τῶν θεῶν
μνήμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρεσβείαις διαφυλάξον,
τόκ λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης
παντοίας, τοῦ δολίου ἀγενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν ταῖς
Προφήταις μοῦ μὴ παντρεύεσθε.

Οὐρανῶν Ἥλιος ὁ Προφήτης, θεώμα-
τος ἀπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τῶν Ἰσραὴλ
ἐκπορευόμενος, καὶ ταῖς εἰδωλοῖς προσετηκῶ-
τα ζῆλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε καὶ
γῆν ἐξήρανε, καὶ Ἰουδαίους λόγῳ ἐκλεψε, εἰ-
πὼν· Ὁδὴ ἔσται, μεταγωγὴν ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμὲ δια-
στόματός· Αὐτὸς ὑπαίτιος ἐστὶ πάντων νῦν, ὡς
ἐφθόνως ἡμῖν παρέχομενος, ἀνεκλαλήτων χάριν,
ταῖς πρῶταις ἀνταμετρεοῦσιν.

Στίχ. Σὺ ἐφεύξῃ εἰς πρὸς αἰῶνα κατα τὴν τάξιν
Μελεχισεδέκ.

Οπρὸ τῶν ἀβήτων ἐπιόπισθης μυστηρίων, σὺ πα-
τήρ ἡμετέρος, καὶ πατήρ εἰδωλῶν, καὶ πατήρ
πᾶσι θεῶν ἡμῶν, καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν,
καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν, καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν,
καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν, καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν,
καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν, καὶ πατήρ πάντων ἀγαθῶν.

καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λάσσι σου νῦν, τῶν
παθημάτων καὶ θλίψεων ἀνθρακας Ἥλιου σῆς
πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπρμάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς με-
γαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστῳ
ἀσθεναῦντι· αἰεὶ παρίστασαι· ἐν ταῖς ὑψίστοις
λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, παντα-
χοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἱλασμὸν σαῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρη-
τὴς, ὁ δεῦτερος Πρόδρομος τῆς παρθεσίας
Χριστοῦ, Ἥλιος ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμ-
ψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει,
καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν
αὐτὸν βρούει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστήρα παμφανῆ, διφρηλάτην πυρφόρον,
καὶ ἄγγελον σάρκι, ζήλου πνεύοντα θεοῦ,
δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἠλέγχοντα,
κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σὲ συμφώνως, κα-
ταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἥλια· διὸ ἡμᾶς
φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχείον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, κεπτωκότας εἰς χάος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
ψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώ-
ξεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸς δι' ἀρετῆς, ἀκραφνοῦς ὠκειώθης, οὐ-
ρανοῦ ζων, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζων δὲ
τῆς χάριτος, κερτημένους μακάριε, σοῖς φυση-
μασι, παῖδα θανόντα ἐγειρεῖς· μένεις δὲ ἀφθαρ-
τος, κρείττων ἐστὶ θανάτου, Ἥλια θεόπνευσ-
τε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Πα-
θρόν ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασία.

σε κελτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου αἰ. δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορεύων Ἥλιου τὰ θαύματα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἴδειν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Γλαβὶ Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ ἰσθενόν τε καὶ δύστηνον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Ἄσγε, τοῖς σεπτοῖς σου προσταύμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μὴν εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Νέμοις μάκαρ μοι θεῖαν Ἥλιε χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θεαῖς, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὀδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σε τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σε θεάεται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ρῦσαι με πρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεῖς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου θεοῦ πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογεῶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἥλιου, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ἰωσήφ. Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐξεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας Ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφόμενου Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἥλιου· ἢ καὶ ἐκ παρὰδωσειος τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σωσαι καὶ κολάσεως ρύσασθαι.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ως ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστίατωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοὶ τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεῖα, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὄμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνεנדότως, ψευκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς εἶ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὴν παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας· καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πιστεῖ τέβομεν.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτενας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεῶ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγαζῶ σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ δικαινίζοντος πρὸς ἐξάρπασον.

Σε προβαλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικαίμφητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ πανταυργὸς ἔνδοξε, παλαι Ἥλιου, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτα· σε ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνῆς τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αἰδοθεὺς πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κάρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροισ τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφήτης τοῦ ὄντως θεοῦ φωτὸς, καὶ προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, τῆτι τῷ διηλεγξας, Ἀγαθὸ ἀνομήσαντα, μὴ προσηκουεῖν διδάξας, τῷ Βαῖαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῆ

πέζυσε. Καί νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξᾶραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν αὐτῷ σεισμῷ εἰς οὐρανοὺς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἥλια Θεοβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσω διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφριος ἄρθεις, εἰς χώραν φωτεινὴν μετετέθης, ὦ Θεοβίτα Ἥλιου· αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οπρὸ ἀλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος, πρόδρομος, Ἥλιας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἢ κηρῆς, πνευματικῶς συνεχία· λησε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀγενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν ταῖς Προφήταις μοῦ μὴ παντρεύεσθε.

Ο οὐρανόφρων Ἥλιας ὁ Προφήτης, θεομάρτυρας ἀπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορευόμενος, καὶ ταῖς εἰδωλαῖς προσετηκότα ζῆλῳ πυρούμενος, κεφέλας συνέστειλε καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ Ἰουδαίους λόγῳ ἐκλεψεν, εἰπὼν· Οὐκ ἔσται, σπλάγχων ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμὲ διαστόματός ἑ. Αὐτὸς μεταρχει ἐσκαίτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρέχομενος, ἀνεκλαλήτων χάριν, ταῖς πιατῶς ἀνταμνηστρούσιν.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς τῶν πλοκατῶνα κατα τὴν τάξιν Μελχισδεκ.

Ο τῶν ἀβραάμω ἐπιόπτῃς μιαιτηρέων, ἐν ταῖς Ἰουδαίαις κριθεῖράς ἀερόφρατας· αὐτὴν ἀπατήνην ἐπέφρασας, ἐπὶ τῆς εἰδωλῶν σήμασι προσηλάσων θείων ἰσχυμάτων σου, καὶ ἐπὶ οὐρανόφρατας τῶν ἡσυχῶν σου, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐπὶ θυσίῳ εὐχῆ· εἰεπρέσας.

καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας Ἥλιου σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πραφήτα κήρυξ Χριστέ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστω ἀσθενούντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν ταῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμόν σαῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἢ κηρῆς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἥλιας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦσι ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπαλυσίς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστήρα παμφανῆ, διφρήλατην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θεοῦ, δυσσέθειαν τρέποντα, παρανόμους ἠλέγγοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σὲ συμφώνως, κατ' ἀγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἥλια· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸς δὲ ἀρετῆς, ἀκρακίνοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κερτημένως μακάριε, σοῖς ψυσήμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δὲ ἀφθαρτός, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἥλια θεόπνευσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σὲ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ἰσχυροῦσαν, αἰτιόθως καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητά· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασία.

σὲ κελτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτοκίου, καὶ τοῦ Ἁγίου αἰ. δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Αἰνῶ χορεύων Ἡλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἰδεῖν προηρημένοι, τῶν Ἡλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Γλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ ἱστυρόν τε καὶ δύστηνον, τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον, πρὸς ἕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μὴν εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνεύας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθαρὸν ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Νέμοις μάκαρ μοι θεῖαν Ἡλιῶ χάριν. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θεαῖς, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὀδηγήσον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀναδείξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ θεάεται Μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαι με πρὸς αἰωνίζοντος (*).

Μεγαλυνθεῖς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσει, ζήλων ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου θεοῦ πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

(*) Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογεῶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ἰωσήφ. Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐξεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφή, ἡ πάσης Ἱερᾶς Ἱστορίας Ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφόμενου Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· ἢ καὶ ἐκ παρὰδωσεως τινὸς Ἰουδαϊκῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάντα γενε, σωσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ο ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστίαίτωρ, ὁ κόραξι τελευτών σοι τὴν πανδοκίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλην σου Κύριε.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεῖα, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλην σου Κύριε.

Ο κλείσας ὄμβροτόκους νεφέλας ὑεῖν, τροφῆς ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνευδοκίως, ψευκίζου ἐδράσας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς εἶ ἐστιν Ἅγιος πλην σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὴν παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἠνεγκας· καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ἔτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Γερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτενας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεῶ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγαζῶ σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ δικαινίζοντος πρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβαλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως· προσεπικαίμφητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ πανταυγὸς ἔνδοξε, παλαιῶν Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτα· σε ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνῆς τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αἰδοθευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ο ἄριστος Προφήτης τοῦ ὄντως θεοῦ φωτὸς, καὶ προφήτας τοῦ ψευδοῦς καταβαλὼν, τῆτις διηλεξας, Ἀγαθὸ ἀνομήσαντα, μὴ προσηκουεῖν διδάξας, τῷ Βαῖαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῆ

αϊτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρί-
νω, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, δι-
φρηλαίτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν σου. Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναίξί, σὲ ἀσπό-
ρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακα-
ρίζομεν· γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος
δηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν
Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξά-
ζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσ-
κυνοῦσι ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Ρίζοτόμος μὲν ὦφθης, κακία σαφῶς Προφη-
τα ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.
Ελοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν θά-
νατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν
ἐπισπεύδουσα.

Υπεσημῆνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύ-
σει τρισαριθμῷ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶν-
τα δωρούμενος. Θεοτοκίον.

Ος κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνή, τῆς
σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκνο-
φόρησας.

Ἔτερος. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμε-
νον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφε-
σθαι τὸν γυναικός, παλαι ἀπειλῆ, Ἥλιου φυ-
γάδα, γεγεννημένον θρασπέσιε· διὸ σε ἰκετεύω,
τὴν ψυχὴν μου πεινώσαν, διαθρέψαι ἐνθόεις χα-
ρίσμασιν.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρι-
κυμῖαι, βίου με χειμαῖζουσι, καὶ ἐπιπνέου-
σι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας
τὰ πνεύματα. Προφήτα θρασπέσιε, κυβερνήτης
γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος,
τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον,
ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἥλιου, Κύριον τῆς δόξης·
καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ
βίου, κατευόδωσον· σὲ γὰρ, ἀγαθὸν μου προσ-
τάτην προβάλλομαι. Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων με-
τὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ τῶν Ὁσίων ἰκέτευε, τυχεῖν με σω-

τηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτάνοντα, καὶ ῥυσθῆνα
μελλούσης κολάσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῶός σε, ὡς πρεσβευτὴν πανα-
ληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα
φύσει, στοιχείων Ἥλιου, καὶ ὄσιον θῦμα, φλο-
γίζοντα νάμασιν.

Ησχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴν
Ἔσσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης,
παμμακάκρ Ἥλιου, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος
τὴν δύναμιν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἥλιου τέθυ-
κας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων,
ἀθώοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλω
κοσμούμενος. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργόν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε
ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἢ χωρήσα-
σα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἔτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμε-
νος ζήλω τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί σου,
Ἥλιου ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τα-
κεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου θείαις, ἐπομ-
βρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερ-
σὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς
ἐνεργοῦντα τὰ ἄτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου, πᾶ-
σης ἀτόπου ἀμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφήτα
συντήρησον.

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις ἐπικλήσε-
σι φλέγων τὰ θύματα, ἐκτελέσας πίστει·
διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρ-
δίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλῶδη μου
πάθη συμφλέγοντα. Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν
ὁ ὑπερούσιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομ-
βρίσαι μοι νῦν κατανύξεως, καθααῖς σταγόνας,
ἀποπλυνήσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κα-
κῶν μου πανάμωμε.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ινδαλμα θρασπεθείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστά-
του, φυτουργός ἀγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε
μίμημα θρασπέσιε, Ἥλιου θρασπέσιε.

Οίστρός σε προφητοκτόνου, γυναίου ἐκδει-
ματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα,
ὄμβρον ἐπίβλυσιν θρασπέσιε, Ἥλιου φυγαδεύει.
Υψώσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμ-
μα, δι' ἰκετηρίας, ἱεραῖς, λύσιν ποιούμενος
καὶ αὐλάκας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπαρθένον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Ἔτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρῳσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἥλιου τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Αγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῆ με συντήρησον· ὡς ζηλωτῆς Ἥλιου, ζήλου Δεῖου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων Δεῖα ῥοπή· διὸ ἰκετεύω σε· Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυναμῶσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἢ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους Δεῖας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλοανθρωπίαν, Δεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν. Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρησάσθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥλιου τοῦ Θεσβίτου.

Στίχοι.

Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω.
Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἥλιας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηρπάγης περὶ εἰκάδα Ἥλια ἱππεῦ.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σωδὰκ, ἐκ Θεόσσης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρῶν, αἰκῶν ἐν Γαλααδ· ὅτι ἡ Θεόσση δόμα

ἦν τοῖς Ἱερῶσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἴτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωδὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἰσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς εἶδιδον αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερῶσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς· Μὴ δειλιάσης ἄνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ οἰκῆσις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον, καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Οὗτος οὖν προφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἥλιας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν υἱὸν τῆ ἰδία γλωττη βαστάσας, καὶ νεκροῦς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας, καὶ ἐν τῷ Χωρήθ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατόν τὴν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσίου τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ΄. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ.

Τὴν παραδόξως Δεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκῶς, τροφῇ μιᾶ τεσσαρακονθήμερον, Ἥλιου Δεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδὸν· διὸ ἐν Χωρήθ χορεύων ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αῦρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἥλιου, Θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πρᾶψ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὡσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων δια Πνεύματος, Ἥλιου Δεσπέσιε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβῶρ, Χριστοῦ Δεατῆς γενόμενος βεῆς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας Ἀχραντε ὑπερφωῶς, Θεοῦ Πατρός, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνῶντες ἀναμείλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενοι, κατοικτειρήσας, ζήλω τῆς πίσεως, ἐπικλήσεσι Δεῖαις, πῦρ κατηγάγῃ φλογίζον· Ἐνδοξε, ὅσιον θυμα· διὸ ἰκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογός, ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφήτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης Δεάσασθαι, ἀκαταγκώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ο δὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-
λαῖς ὑφίσταμαι. Ἀγαθὲ μου προστατάτα,
κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμη σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς
Ἡλίου νεύοντα. Θεοτοκίον.

Υ μῶν σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεο-
χαρίτωτε, τὴν ἀγνὴν σου λοχείαν· βοή-
θησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ, καὶ
δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρ-
τικὴν μολυσμῶν.

ᾠδὴ ἦ. Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Α ρίστα εὗρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους εὐ-
πρεπῆ πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ,
μιαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεσβίτης δὲ
ἐκ πυριπνόου φρενὸς τὸ Ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνε-
μέλπετο· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υ εἰ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡλίου
ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοῦς, ὡς Θεοῦ
ἀρίστῳ θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ τῆς αἰ-
ζώου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ὡς ἀγνείας φυ-
τουργόν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλα-
στὸς, ἐν Θαβῶρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεό-
τητος τὸ ἀκαταληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτῇ σαρκὶ
δεικνύς σοι κρίζοντι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου Πνεύματος ἔ-
γνωμεν· ἄγγελον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου θείου
πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς
ἐλέγχοντα, χρίοντα προφήτας, Ἡλὶ καὶ αἰσχύ-
νης, συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο,
βοῶμέν σοι. Μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνῃς ῥῦσαι.

Α ρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον, ζήλῳ Ἡλίου, τῷ θεικῷ θεόπνευ-
στε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν
νοῦν μου, τεθρίππῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-
νίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν
καὶ Βασιλέα.

Ρήματι ζῶντι ἔκλεισας, οὐρανὸν ὑετίζοντα·
ρήματί σου νῦν, πνευματικῶ διανοιξον,
ταῖς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε,
πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους,
καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ι σσοθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέ-
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δο-
ξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἁγίον, ἄδυτον ἀγ-
γὴν, ὁμοβασιλείον κράτος, καὶ μέλπομεν συμ-
φώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετά-
νοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἀπέ-
φανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποι-
να, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαι μοι πύλας, καὶ
σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Α τρεπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πο-
λιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν
Ἰορδάνειον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς διφρηλάτης
αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν
διὰ Πνεύματος.

Τ ῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεσβίτης πυρ-
πολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαί-
ρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δε-
δύνηται, Ἐλισσαιὲ δισσοῦμενον, καταλιμπάνει
θεία χάριτι.

Α ποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεσβίτης σὺν
Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ
οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν,
καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον,
ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τ ῆν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀπο-
φάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπα-
νέρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ι δεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρα Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυ-
νατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον
τὸ σῶμα διαγωγαῖς καταλεπτύννας· Ἐνδοξε· ὁ-
θεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος
τοῦ νοός μου, λεπτύννας μετανοίας, μαρμαρυ-
γαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς παλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας
διέβης πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-
τημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρανον,
ὄμβρους ἐπιπέμπων με τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἐ-
κίστην, Προφήτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμαρρῶν
προξενούντάς μοι.

Σ κανδαίων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομηντων
ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου
ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου

ρῦσαί με, ἔνδοξε Προφήτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπαθῆς πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιέ, δισσυμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἡλίῃ· μεθ' οὗ ἀπαύστως αἰτῆσαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς, αἰτῆσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένε, καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἀρματηλάτην Ἡλία, οὐ κατηνάλωσεν ὄλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πηλίγη, εἴλωσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτερῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει. Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Οτε σὺ Προφήτα θρασέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραίφνους, συνκράθῃς παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας, ὑετῆ δέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνῃς ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· αἰνῆψας, πῦρ, ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφὴν δέ, ἀγεώργητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφήτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φουσημασιν ἀνεῃθῆσας· θανάτῃ, κρείττων ἔτι σὺ, διέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιθέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίφρους, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκομένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν Σαλοῦ (*).

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ερημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμοιοῖα μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σοφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνετε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Μωαζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεία, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ τῆς ἀμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθῆς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὠράθῃς θεόπνευστε, ταπεινός καὶ πρᾶος, ἄγγελος

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον· καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὴν ΚΓ'. τοῦ παρόντος ἀναφερομένου· μόνον ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν φέρεται ταύτην τὴν Ἀκροστιχίδα·

Θεῖον Ἰεζεκιήλ ἱεροῖς ὕμνοισι γεραίρω.

καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῶ σοι μακάριε, Συμεῶν, ὁ Πατὴρ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἠλιόμορφε, ἠλίου ἄδυτον ὄχημα, ὁ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαίρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἢ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστραπτουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπασα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέμου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, αὐτῆς ἢ Ἀκροστιχίς·

Μέλω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχηματίσας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεῶν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Εφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Γωάννην τὸν ἐνδοξον· μεθ' ἧ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Λαμπτήρα, φωτειδέσι λάμψεσι καταστραπτόμενον, τοῦ παναγίου Πνεύματος σοφῆ, Συμεῶν σε ἐγνώρισεν, ἢ Ἐκκλησία ὅθεν σου, τῇ φωτοφόρῳ μνήμη γέγηθε.

Πλουτῆσαι τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον Σοφοί, καὶ τρυφήν διαρρέουσας, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Θεοτοκίον.

Οραίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνος, κατανόησας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε υἱός,

σὸς Υἱὸς ἐχηματίσεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Ὡδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἀναπεδύσω Συμεῶν σκιάματα, τρέπων ἐχθροῦ φαλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ανάλωτος ἠδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἐφλεξας, ὕλην παθῶν ἀνθραξι, θείων προσευχῶν Ἀξιάγαστε.

Ταῖς μάλιστα τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε τὴν τῶν παθῶν Αἰγυπτου, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Ενέκρωσαν τὸν ἐχθρόν, οἱ Ἀσκηταί σου Ἰησοῦ νέκρωσιν, περιχαρῶς Δέσποτα, σοῦ τὴν ζωηφόρον ποθήσαντες.

Θεοτοκίον.

Ρυόμενον τοὺς βροτοὺς, παράκοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, ἀχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κυρίε·
• καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεοὶ, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἀπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν ἐορταζόντες, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ὑμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ με, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια παθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνωθούμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ Θεοφόρου Νίκωνος θείας πρὸς ἐπαύλεις, Ὅσιοι κατήχθητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου νοθεσίαις πλουτίσαντες.

Ομοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονοῦντας, ὁ Θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς θεωρήσας, θείαις εἰσηγήσει, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναζῶν κατεκόσμησεν.

Υπερήστραψεν ἡ χάρις τῆ σῆ καρδία, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἀπλότητι τρόπων, σὲ καλλωπιζόμενον, εὐρουσα μακάριε, πάτερ Συμεῶν ἀξιάγαστε.

Τὴν καρδίαν σε πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάρις εὐραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπαθείαν, πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον. Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερσβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔσχεν ἐν ἀγκαλίαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπέρφωτον ἀγῆν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθωράθης, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

Τῷ ἔρωτι Χριστὲ πτερωθέντες οἱ Ὅσοιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωματίων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυναμίει θεϊκῆ, τὰς ψυχὰς δυναμέμενοι, τὴν ἔρημον κατοικεῖτε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες. Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρων γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ονοῦς σου, ὀλικῶς πρὸς τὸ Θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀνευδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς ἠφείδῃσε πάσης, ἀγαθῶν σοι προξενῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν μωραίων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις τοῦ τὰ πάντα, σοφίζοντος Πνεύματος.

Οὐ σπίλους, οὐ ρυτίδας προσδέχη Μακάριε, κόσμου ἐν μέσῳ διάγων, καθαραῖς δὲ μᾶλλον δεήσεσιν, ἐκκαθαίρεις, ψυχικῶν μολυσμῶν τοὺς προστρέχοντας.

Υπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος· ἀπαθείας, Συμεῶν, τὴν σολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι. Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

— Κοντάκιον, Ἦγος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρά τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεῶν Ἰωάννητε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῆς θείας ἀμπέλης βλασθήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπεράνιον· ἡ καὶ συνοικισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχωρίσθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε· ἐξ αὐλῶν τε ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἡγιασμέναις κάραις πανεύφημοι, ὥφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξίλεώσασθε τὸ Θεῖον, τῆ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἐνδοξοί, ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ,

Στίχοι.

Ἐμφρων σὺ μωρὸς, ὃς βίον παίζων Πάτερ,
Ὅφιν φρόνιμον λαμβάνεις τέλους ἄχρι.

Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,
Δί ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεῶν θάνατον εἰκάδι πρώτη.

Οὔτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὀρμώμενοι, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θεῖο πόθῳ κυνούμενοι, παρεγίνοντο εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν Ξυλον προσκυνήσαντες, τῆ μονῆ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῆ ἱρήμῳ προσθάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκάρτησαν, πᾶσαν ἀσκησὶν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκείθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἱρήμῳ προσείμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεῶν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμίσση παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, ἄλλου ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένον.

Εἰ καὶ τὰλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἔλθῃν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιβλήτων, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμωδιῶν ἁμοιρον, καὶ πρὸς τι πολυάνδριον ἀποφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τῷ Ἁγίου λειψανον ὑπὸ τσαούτης ἔδεξε δοξολογίας καὶ πλήθους ἀνδρῶπων, μέλος ἀνακινούντων ἡδὺ, δορυφρεῖσθαί τε καὶ

προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τῶν Ὁσίων ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἶπεν· Μακάριος εἶ Σαλιέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχεσ ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὑμνοῖς τιμώσας σε· ὅς καὶ κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χεροῖ περιέστειλε καὶ ἐκίδευσε. Μεθ' ἡμέρας δέ, ἰλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητής, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασικάλῳ. Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Συναξίς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκράτημένος, θεομιμήτως Πάτερ Δεῖα σοργῆ, ἄλλους εἰς τὸ σῶζειν ὄλον περιχαρῶς, σεαυτὸν βῶν ἐξέδωκας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Απ' οὐρανῶν σοι, χορηγουμένην Πάτερ δέχη τροφήν· ταύτη δὲ ἐκτρέφεις πάντας τοὺς εὐπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἀμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Γχνηλατήσας, τοὺς τῶν Πατέρων ὄρους Σοφῆ, ἰλύμην Ὁριγένους φεύγειν τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον Δεῖον σκηνῶμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε ταῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ολόφωτος πέφυκας ἀστήρ, τῆς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωὴν ποιεῖς γὰρ γύναια ἄσεμνα, σωφροσύνη πολιτεύεσθαι· καὶ ἐνδιώκεις χαλεπὰ, βῶν νοσήματα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὁσίου, πολλοὺς ἐζώγρησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι βῶν καθαρῶτάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὺ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, νῆστις τὸν διάυλον, ἀνύων Ὁσίου, εἶχες Θεόν σε σιτιζόντα οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ὧ γεγηθότι Συμεῶν ἔκραζες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κηύσασα Λόγον τῷ Πατρὸς, ἡμᾶς ῥυόμενον, Παρθένε ἀχραντε, αὐτὸν ἰκέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περι-

στάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασάι Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ολή τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγαῖς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγονάτε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορευετέ.

Πόθῳ Δείκῳ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγονάτε, καὶ μακαρίαν εὐρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οὐ τὰς τῆ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ιδέαις κατασραπτόμενοι, πρὸς οὐρανοῦς ἐχώρησαν, κατατρυφῶντες τῆς Δεώσεως.

Υμῶν διεδέξατο πόνους, καὶ τοὺς ἰδρώτας εὐφροσύνη, πέρασ οὐδαμῶς κεντημένη, ἐν ἡ τρυφῶντες Συμεῶν Ὁσίου, καὶ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἡμῶν ἀπαύστως μνημονεύετε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρώτην καὶ εὐεργέτην· λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατόν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου Παρθένε, ἀκρογωνιαίας ἐτμήθη, Χριστός συναΐψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὰ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσι, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἓνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὧ Συμεῶν Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι τῶν αἰώνιων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, θεημένῳ μνή-
ματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶ-
σιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσ-
εκύνησας, Μαρία Θεοφόρε δακρῦουσα. Διὸ
ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστόν, καθορῶσα
ἔκλαιες Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες· Τί
τὸ ὀρώμενον; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις
βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζον-
ται; Διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'πλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθῆς τε γνώ-
σεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία
ἐνδοξὴ καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατά-
βασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἐκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνὴ, τῆ πρώτῃ τῶν ἀγαθῶν
αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγγως φύσιν
θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης.
βῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέ-
μενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κα-
τοπτρεύσατε Χριστόν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ
παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμέ-
νος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένη
θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει
τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ'πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μαίμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θάυματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθῆσα
σεμνῆ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης

προθυμότητα, Μυροφόρε εὐθύτητι, ἐ δὲ θανόν-
τα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθῆσα μύρα σὺν
δάκρυσιν, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς παν-
εύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον,
πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ᾧ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα
ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς πα-
ραγέγονας, καὶ Ἀγγελῶν ἀκήκοας· Καθὼς προέ-
φη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπυδαῖ τοῖς τέττι, Μαθη-
ταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς
ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκκλαίητον,
σεμνῆ ἀνείληφας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ
σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δο-
ξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει,
ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυ-
χεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων
ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παρρησίαν πάντοτε
θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν
τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγνίας, Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθή-
τρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα,
καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δαι-
κρυρροῦσα· Τί τὸ ξένον θάμα; Ὁ νεκροῦς
ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα
κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαι-
μόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρῦν τὴν
ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ
τύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φα-
νείς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καί-
τωνά ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελ-
φοῖς μου περευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβή-
σον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ἡμῶν,
ὅπως παράσχῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε
σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ' Σταυροθεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Αῖμα ἡ ἀμνάς, ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξένον τέτο θάμα; Ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς

παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν
Θεὲ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι,
Ἰσεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεις Μαρία,
αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάτ-
τούσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνή-
μην, ἐορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ
πόθῳ γεραίρομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀ-
κροστιχίς·

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπθσα καλλοναῖς, καὶ φω-
τοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θείαις, τὴν
ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγιασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων
κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς· ὃ μαθη-
τευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρω-
σαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀ-
φθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς φα-
νέντος Δεσπότητος ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπε-
ξήρανας ρεύματα.
Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ ὑμνοῦμέν σε
Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσ-
κρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννη-
τορ πανάμωμε Δέσποινα.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αγάπησασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον,
τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγγως φύσιν
θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως
Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέικουσα, θείοις προσ-
τάγμασι.

Γένηθῆα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτῆ ἔφθασας,
πρῶτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη Ἀνά-
στασιν· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα·
Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.
Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε,
σοῦ ἐκ τῶν πανάγων αἱμάτων, πλούτῳ
χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς κα-
ταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, σῶσαι τὴν
παίμνην σου.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-
ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγ-
χνίας Μαρία Μαγδαληνῇ, σαφῶς ὡς μα-
θήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. Καθορῶσα δὲ τοῦ-
τον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέν-
τα, ἐθρήνεις δακρύουσα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ
τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυ-
ροφόρε αἰοῖδιμε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-
σπύρωσ τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος
θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν
Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξά-
ζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυ-
νοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσά σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθέ-
νος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δα-
κρύουσα. Οἴμοι! Τέκνον γλυκύτατον· πῶς σε
ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήτησαν, τῶν Ἑβραίων
παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οἰκτίρ-
μων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε,
πολυέλεε Κύριε, τῆ σαρκί ὡς νυδόκησας, ἵνα
σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ῥύσῃ τοῦ
ἐλάστορος. Διὸ ὑμῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε
συγκατάβασιν.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ανενόηλον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος
τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμον ἅπαντα,
διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς
προφθάσασα Ἀγγελον, ἐθεάσω καταγ-
γέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνά-
στασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι
Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθη-
σας τὸν ὥραϊον κάλλει Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Η προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καὶ Δορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναιῶν, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰώνως ἀγαλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνεοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴν σεμνὴν Μαρία, καὶ δακρυῶν προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ Πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωοῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ανορθοὶ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας πολὺ πλοκα βάραθρα, ὃ ἐκ σου τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἀμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη· ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πιστεῖ ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ ς΄. Ἰλάσθητί με Σωτήρ.

Ρημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξῆρας τῶν Μαθητῶν, Σεμνὴ ὡς ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφάνη· ὃ φαῖδρός ἤστραψεν ἥλιος.

Ιδοὺ σὺ ἡ φωταυγὴς, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄψαυστον ἰλαστήριον, Ἀλυχνία φωτοειδὴς, ὠράθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγασα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεοτόκον σε παναίωμε.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὃ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ο ὑπερβίσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτον ἰδῶν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον Σεμνὴ, πρώτη ἐμφανίζει ἐαυτὸν σοι, ἀνασᾶς ἐκ τοῦ μνημείου, ὥκιστα ἐλθούση μετὰ μύρων, καὶ προσιούση σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ αὐτὸς σοι ἀμειβόμενος, τὴν τῆ Πνεύματος θεῖαν ἐνέργειαν δωρεῖται, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀναρχον Πατέρα ἀνόδου ἐμφανίζει σοι βηλὴν· καὶ πέμπει δέ σε, θεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτηχόσι Μύσαις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στίχοι.

Ἄφαῖς αὐλοῖς ἄπτεται σου Χριστέ μου, Μὴ μου, πρὸς ἣν ἔφησας, ἄπτου, Μαρία.

Δευτερίη Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνῆ.

Αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συρίας. Προελθούσα δι' τῷ Χριστῷ καὶ ὑπὸ δαιμόνων ἐπτα ἐνεχλουμένη, ἀπυλλάγη αὐτῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι· καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ὅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν, ἡνίκα ἐπὶ Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον· πρώτας δὲ δύο Ἄγγελους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· Μὴ μου ἄπτου. Μετὰ γοῶν τὴν θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἐφῆσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκί' ὁσίως κεκοίμηται, καὶ ἰτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι ἐπτα κεκοίμηται Παῖδες. Ὑστερον δέ, ἐπὶ Αἰώντος τοῦ μακαρίου τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λειψανὸν ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσει μνητῆ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετίθη, ἐν ἣ ἑτησίως καὶ ἡ συναξὶς αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουράτορος πλοσίου τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὃ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Παιδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντά σοι, τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὃ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατείδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγήγερμένον· κηπουρὸν δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβες βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὃ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εστησας ρύμην τῆ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς ἀγαῖς ἀστραπτόμενος, ὧ Μαγδαληνή, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τῆ θείᾳ κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ὧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἀδικον, ἐνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτοῦ κενώσαντος δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ σναγμοῖς καὶ δάκρυσιν, περιαντλημένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων, ὑπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ ἐξ Ἀδάμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
• καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
• τούτους ἰδὼν· Τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
• ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
• τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θεῖαν μετετέθης νῦν χαρμονὴν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονὰς, ὅπου Ὁσίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὁὐδὲν προετιμήσω τῶν ἐπὶ γῆς τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνῃ τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως Πάνσεμνε, ἐπιπεμπομένας μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοπιδιοῦ, καὶ χειμάρρην ἔτρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς, πόρων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνῇ, μαθήτρια τῆ

Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμώντας, σαῖς ἰκεσίαις διαφυλάττε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητέρα τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειρὰς· ὡς ἀγαθὴ ἀγάθουνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμῶν σε τὴν πανάμωμον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
• γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
• ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύσως καθικέτευε, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Απιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ ταῖς νόσους ἐλαύνει Φωκάς ὁ χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντα καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεῖα ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκά Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετοῦς τῶν βασιάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει σήμερον ἑτέραν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένων κατὰ τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φωκά συνάπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς· διαφέρει ὅμως ἢ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἐκεῖ, τόσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὸν Κανόνα, φέροντα τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην· Τῷ παμμεγίστῳ Φωκᾷ τοὺς ὕμνους πλέκω. Ἰωσήφ.

καὶ θεῖος ἀθλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Εκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὠφθης δαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτεκζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

***

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ εἰ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγίῃ ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Φωκᾶς ὁ φωστήρ πασιν ἐκλάμπει χάριν.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν, ἀκτίνες ἐνδοξε, ὑπερφουῶς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως φοῖνιξ, ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητὸν· καὶ καρποῦς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντα μεθέξει τῶν θαυματίων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῆ μηχανῆ τῶν λόγων σου Σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Αφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἐρρίψας, νῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελῶν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτῆ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θαλάσσης βροτοῖς· ὃν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ

σου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατὴρ, μετ' ἡχοῦ ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούσ τῷ γένει ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθείας φωναῖς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ο πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυματίων τοὺς πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισ Μάκαρ τῶν λόγων σε.

Ως χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτοκίον.

Ερράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότειχον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θεῖα φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθίσμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεοληπτε· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θεῖαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ῥύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωπαῦσα αἰεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ· ἐμέ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. Ὡφῶς τῶν ὀμμάτων μου, δεχοῦ Υἱέ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως. Φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἴηλους, καὶ τὸν Σπύγγον τὴν Λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σὺ σαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεῦων ἐνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, αὐλον διήνυσας, Φωκᾶ· ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Η ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυματῶν, Ἱεράρχα ἐνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀείρῳτον.

Θεοτοκίον.

Ως παραδόξα καὶ ἀρρήτα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παραδόξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠτάται παναίχραντε.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὀχυρώματα, δυνάμει τῆ τῶν θαυματῶν, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσεπήνοχας.

Αντήθησας Σοφῆ, κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα, ατοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων αὐτὸς δέ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῆ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στερρόα σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ρανάτω οὐρανόσ, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῆ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἐνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην· ἦν ἀποκαθάρας, υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορεία, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῖ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύναις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Εἴλυσας, συμπλοκάς τὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ενώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, αἰεζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, ταῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
• κενυθαυμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἐνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν·
Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι τῆ τριταΐτη Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφεκομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ βασιλέως· προσαχθεὶς δὲ Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογῆ καὶ ῥησῆαι, καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σιτοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαιφνης κατακτεσθῆν μετὰ τῶν στρατιῶν ἀπὸ τοῦ ἐκείτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνίστησι, δευθεύσας αὐτὸς τῆς αὐτοῦ γυναικός. Ἄγεται δὲ πρὸς τὴν βασιλείαν Τραϊανόν· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξίεται κριμασθεὶς, καὶ εἰς ἀσβεστον ἰμβαλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῷ ἐκκαίντι κατακτεσθεὶς, καὶ εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρίδωκεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβραΐζε καὶ πὸλῳ,

Ἄδωναὶ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων, Ῥαβέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρία τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν αἰγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖος.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς σοφῆ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν ἐχ εἰλκυσαν, ἐκ γενναϊότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφοράν, ἀντιδεδώκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Αποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γερῶν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλητᾶ, δι' αἴρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προσταγμάτι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακούμ συγκπτάμενον.

Θεοτοκίον.

Αγγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου· φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χαϊκού, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλιδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐραίνων.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακαρίε, τὸν δρόμον ἀσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως· δι' ἧς τυχῶν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάταις βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἴρη τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σεβασματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἀπασαι, αἱ διπλοαὶ καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ισχὺν ἀπροσμάχτην Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἐνστασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμνης ἐνδεδειξαί· καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὕμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν Δεῖαν ἀφθονον Χριστός, σοὶ ἐδώρησατο, Φωκᾶ αἰοῖδιμε, τοῖς ἐξαιτουσί σε ἀπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς ἀπαύστως κράζουσιν· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ἀπρόσιτος παντί, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεῶ ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγγνος, ὥφθη εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν διὰ τῆτα, πόθῳ πολλῷ σε ὕμνῳ καὶ τιμῷ καὶ αἰνῷ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάικῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναιμι ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί Παῖδες κραυγαζόντες· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Αρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρας ἀρετὰς σε, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρεῖαν, πρὸς ἑρανοῖς ἀνέπτῃ Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ρεῦσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῆ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεῦδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβοῦντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ιδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοημένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τῆ ποθημένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστη, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημῶντων αὐτὸν δυσώπησον, τῆ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τῆτι καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος,

Θεοτοκίον.

Υμνῷ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμός τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σὺ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστός συναΐσας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διανοίαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκοτῆς, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα Θεομακάριστε· ἐντεῦθεν, τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἀπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπολαυσιν· ἐνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτῆ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελήντων σου μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωσπερ ὠραῖσματα τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεπαικιμένη Δεῖαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίσασαι, περιχαρῶς τῆς Δεώσεως, ἀπολαύσασα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Ωσ ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενηνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἀφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν τὸν θαυόντα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφρων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἠγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ

καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἀχραντε, ἔστενες δακρύνουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντα θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς! Ὄθεν, παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γεωργίου.

Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πράξιν καταλλήλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργεία τοῦ Πνεύματος· μάρτυριον δὲ παλαιίστασι στερόοις, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρά καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη· μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἐώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὃ βλέπων, θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἦν διώδευσε πάντων ὃ αἴτιος. Χαῖρε ἔξοχον ἀκουσμα, παράδοξον θαῦμα. Χαῖρε γάμνε πείγχευσε, τὸ μάννα φέρουσα. Σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταῖον προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βάτρυν, τὸν παμπέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκνοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, τὸ πᾶσαν μέθην παθῶν, αἶρον παντελῶς εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὃ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστὲ σε μέλω τὴν ἐπώνυμον Κόρην. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαίροις ἀθληφόρε πανευκλεῖς, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῶαν πλάνην καὶ ἀσέθειαν.

Ραγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τῆ νυμφίῳ τῆ καθαρῆ, κάλλος τὸ ὠραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὄθεν θείοις ἀθλοῖς Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραῖσας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, ὑπὲρ λόγον Μητὲρ ἀγνή· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἔνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ολβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν Σεμνή· ὄθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Υμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελτες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοῖς ὑποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα· παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κηύσασα. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιαγάσαστε, στέφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοβοῦσα δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δεῖναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίῃ τοῖς πόθῳ, καὶ πίσει αἰεὶ σε δοξαζήσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγ-

κατάβασεν, και τα εκουσια παθη, Θεε υπερ-
αγαθε;

Ωδη δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Ε'νετρυφας ταϊς μαστιξι, Δειαισ ηδομενη
Μαρτυς χριστωνυμε, θεωριαϊσ του νυμ-
φιου σου, και αυτου τω καλλει ατενιζουσα.

Μη ενεγκασ τον ποθον σε, τον προς τον Χρι-
στον Χριστινα ο δειλαιος, σος πατηρ και
αθεωτατος, αικισμους βασανων επηπειλει σοι.

Ε'κολλητην οπισω σου, ποθω τετρωμενη σης
αγαπησεως νικηφορον με αναδειξον, εν
τω πασχειν Μαρτυς ανεκραυγαζες.

Λαμπρυνθεν σου το προσωπον, ταϊς καλλο-
ποιαις των αθλων λαμπροτησι, ωραιότη-
τα απεπεμπε, και εκθεου δοξης αγαλλιασιν.

Θεοτοκίον.

Προφητων σε ο ενδοξος, παλαι Ησαϊας ρα-
βδαν ωνομασεν, ανθος φερουσαν τον Κυ-
ριον, Θεοτοκε Μητηρ αειπαρθενε.

Ωδη ε'. Ορθριζοντες βοωμεν σοι Κύριε.

Ω'ς αγγελον εν σωματι Μαρτυς, γεγενημέ-
νην, ουραϊνοι Αγγελου, τροφη Αγγελων
σε ετρεφον.

Την πετραν της ζωης ουκ ηρησω, Χριστινα
οθεν πετρα σε προσδησακτες, εχθροι τοις
υδασιν εραϊσαν.

Ηρπαγης προς το υψος πετασασα, ως περ
τρυγων, πτεροις Δειου Πνευματος, και
προς τον Κτιστην κατεπαυσας.

Θεοτοκίον.

Νεκρον τη αμαρτια γενομενον, ζωωσον με,
ζωην αναμαρτητον, αγνη Παρθενε κηυσασα.

Ωδη ς'. Την δεησιν εκχεω.

Ε'θελχθη σου καλλοναις η καρδια, γλυκυ-
τατου εραστου Αθληφορε και εις οσμην,
των αυτου παθηματων, αναδραμουσα εκραυ-
γαζες Φλεγομαι, τω ποθω σου Παμβασιλευ,
και αγαπη τη ση σφαγιαζομαι.

Πατερα σε τον ουραϊνιον Μαρτυς, ο γεννη-
τωρ κατιδων αγαπωσαν, βαρβαρικην, ε-
πεδειξατο γκωμην, και πολυτροπω κολασει
υπεβαλε τους ερους γαρ ο δυσσεβης, της οι-
κειας ηγνοησε φυσεως.

Ω'ς κρινον ταϊς των Μαρτυρων κοιλασιν,
ως ηδυπνοον εξηνηθησας ροδον, μυρεψικην,
αποσταζουσα χαριν, και των πιστων τας καρ-
διας εμυρισας, Χριστωνυμε Μαρτυς σεμνη, των
Αγιων Αγγελων συνομιλε. Θεοτοκίον.

Νοησαντες θεηγόροι Προφηται, μυστηριου
σου Παρθενε το βαθος, προφητικως, προ-

κατήγγειλαν Δειω, καταλαμπομενοι παρρωθεν
Πνευματι, Μητερα σε παναληθη, του Δεσποτου
των ολων γενησεσθαι. Ο Ειρμος.

• **Τ**ην δεησιν εκχεω προς Κυριον, και αυτω
• **Τ**απαγγελω μου τας θλιψεις, οτι κακων, η
• ψυχη μου επλησθη, και η ζωη μου τω Αδη
• προσηγισε και δεομαι ως Ιωνα. Εκ φθο-
• ραις ο Θεος με αναγαγε.

Κοντακιον, Ηχος δ'. Ο υψωθεις.

Φωτοειδης περιστερα ενγνωρισθης, εχουσα
πτερυγας χρυσαι, και προς υψος, των
ουρανων κατεπαυσας Χριστινα σεμνη οθεν σου
την ενδοξον, εορτην εκτελουμεν, πιστει προσ-
κυνουντες σου, των λειψανων την θηκην, εξ ης
πηγαζει πασιν αληθως, Ιαμα Δειον, ψυχης τε
και σωματος.

Συναξάριον.

Τη ΚΔ' του αυτου μηνος, Μνημη της Αγιας
Μεγαλομαρτυρος Χριστινης.

Στιχοι.

Την Χριστιναν ηνωσε Χριστω νυμφιω,
Νυμφην αμωμον, αιμα του μαρτυριου.

Εικαδι βλητο τεταρτη Χριστινα οξεσι πελταις.

Αυτη ην εκ πολως Τυρου, Ουρβανου τινος στρατηλατου
δυατηρ. Ος εν πυργω υψω τω αυτων αναγαγων,
και τους εαυτου Θεου, εκ χρυσου και αργυρου, και εξ
αλλης τιμιας κατασκευασθιντας υλης, εν αυτω διαιτασθαι
αυτην διωρισατο, και δυοιαν τοις ειδωλοις προσφιρειν
η δε ταυτα συντριψασα, τοις πηννοι διαδιδωκε. Δια ουν
ταυτα, πασαισ τιμωριαϊσ υπο του πατροσ υποβαλλεται, και
εν φυλακη τιθεται. ενθα αιτοισ προσκαρτηρησασα, αγγε-
λικησ μεταλαμβάνει τροφησ, και τα εκ των πληγων ελκυ
θεραπευεται. Ειτα εν θαλασση βαλλεται, και υπο του
κυριου το Δειον Βαπτισμα δεχεται, και υπο Δειου Αγ-
γελου τη χερσω εκδιδεται. Επειτα γνωσθεισα ζην, εις
φρουραν κατακλειεται, του πατροσ αυτης τουτο προσταξαν-
τος. οσ αυτη τη νυκτι εκρηγνυται της ζωης.

Διωνος δε τινος την αρχην αυτ' αυτου ειληφοτος, εις
εξιτασιν αγει την Μαρτυρα ο αλιτηριος. Η δε, τον Χρι-
στον κηρυξασα, σφοδρωσ αικιζεται και παραδοξα τελε-
σασα, εξεκαλισατο προς την πιστιν ανδρων χιλιαδας τρεις.
Μετα δε τον Διωνα, Ιουλιανος τις την ηγεμονειαν εδεξα-
το, και καμινω πυρος υποβαλλει αυτην και αφλικτον
φυλαχθεισαν, ερπετοις ιεβολοις καταδικαζει, και τους μα-
σθουσ εκτμηθηναι κελευει, εξ ων αντι αιματος γαλα ρυη-
ναι φασι και την γλωτταν εκτμηθηναι κελευει. Και τε-
λευταιον υπο των στρατιωτων πιλταισ βληθεισα, τω Θεω
το πνευμα παρειτο.

Ταις αυτων αγιαϊσ πρεσθειαισ, ο Θεος ελεησον
ημασ. Αμην.

Ωδη ζ'. Παϊδες Εβραϊων.

Υμνον τω παντων ευεργετη, τω παφλαζον-
τι πυρι προσομιλουσα, ανεβοασ τω σην,
δροσιζοντι καρδιαν Ευλογητοσ ει Κυριε, ο Θεοσ
εισ τους αιωνασ.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρήνησω Χριστὸν, Παρθένε μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ομβροῖς αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρνας τῆς εἰδωλομανίας ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῆς Δείας σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν, ἐκήσας βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κείμενον.

Κυμανομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, Δεία κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς βυθῶ· ὅθεν Παραδείσῃ, τῆς ἀκλύστου λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τῆς αἰῶνας.

Οφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπὶ δαῖς ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τέτων βλάβης ἐκτός, ἔμεινας τῷ Κτίστη, μελωδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρήματι ζῶντι ἠγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δῆγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε ἰοβόλων ὄφρων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας Δεία ταφῆ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύσως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηκραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπάρθενε, ρῦσαί με τῆς πλάνης, τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπυδόντος· Σὺ γὰρ ἀπλανῆς, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βωόντων ἀπαύσως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτης ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Αὐτρωτῇ ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδεῖν κατηξιῶθης, κατηγλαῖσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστραπτουσα, τὸν σὸν ἱμνίον Χριστίνα Μάρτυς πολυάθλε.

Ωραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει ὠραῖος Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, Ἐνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὀμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Πανοικτίρμονα.

Ηλίου λαμπροτέρα, ὦφθη σου ἡ μνήμη, μαρτυραῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγαθύνον, καὶ αἰώνιου φλογός με ρῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἄσωμάτοις χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότη σου σε σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ τε δαψιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον.

Περαίρουσι τὸν τόκον σε, Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τῆς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.

Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας. δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σε ἐλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ολθὸν λιποῦσα πατρικόν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ τῆς Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες, ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθείς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Εθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταιὸν, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῆ παρθερικῇ σε θελήθεισ ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἠρόσατο, συναφεία ἀκηράτω. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς σε κατέστρεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σε δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ πανυπέριμον καὶ ἀχραντὸν αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε· Διὸ περ ὀρώσά σε, προσηλωμένην ἡ Μήτηρ σε, ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο, Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ρύσασθαι τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγματῶν συνηριθμηθῆς ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστίνα πανεύφημε, αἰτουῦσα, ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμáμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. Ἄλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζήτει Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δ΄. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (*).

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

Εἰάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριοις ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδες, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας—Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιόνομός ἐστι, κτλ. Μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα· ἀντὶ δὲ τῶν Θεοτοκίων, τὰ τῆς Ἁγίας. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀπό γ΄. Ὁδῆς, Καθίσμα τῆς Ἁγίας. Ἀφ' ἱκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Αἱ Καταβασαί, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δεξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀφοτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον οὐδὲν ἕτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰμὴ τρία Προσόμοια, (διάφορα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐνταῦθα) τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν δύο Δεξαστικά, καὶ τὸν ἐνταῦθα Κανόνα. Συνάπτει δὲ μετὰ τεύτων καὶ ἑτέραν

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν παιδρῶν καὶ ἁγίων, δοξαζόμεν ἀπαύστως, ὧδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Ἡ πρῶν ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἴλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκη καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κηύσασα, ἡ ἔμφυχος κιβωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κηύσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἄγνην, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῖς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφρανομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον ἧσπερ νῦν τὴν ἁγίαν, ἐορτάζομεν πανηγύριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῆ σεπτῆ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἱαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμγούντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβασμιον μετάστασιν.

Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐπραξίας τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ τοῦ Νικοδήμου Συναξηριστῆ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὰς Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδας Σεμναῖς γυναιξὶ σεμνὸν ἐξάδω μέλος. Ἰωσήφ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηναίς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνης Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιαι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονους. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμησει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν, ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμύνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσθουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8. 7. **Δ**ίκαιος, ἐὰν φθιάσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἔστι, φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, παιδρῶς ἡ γεννήσασα σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζωμεν· Σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγῳ βαστάσασα· καὶ οἱ μαζοῖ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἀληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς

τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιαζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὶς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, Συγχάρητε κραυγαζόντες, μερόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεστῶσα, καὶ ἡμῖν αἰτούσα τοῦ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσωμεν Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζωμεν· Ζεῦγος ἀγίολεκτον, ξυνωρὶς ἀγία καὶ Θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρία δυαῖς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. Μακάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοπη χελιδῶν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἀμωμον. Ἄμνας τιμία, ἡ κηύσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμῳ τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμητορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυαῖς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθερμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ Θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἀ-

σκιον· οί εύθυνοῦντες τήν χάριν, τήν Θεοτόκον τήν ἄχραντον· μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εύλογημένη ἡ γῆ, ἡ τήν Θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τήν χάριν πᾶσαν ὑπογράψασα· δεσμά τῆς στειρώσεως ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τήν φθοράν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. "Αννα Θεομακάριστε, Προμητορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τήν Θεοτόκον κηύσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβαλοῖς ψαλμικοῖς, εύφημῶμεν "Ανναν τήν Θεόφρονα, τήν τὸ θείον ὄρος ἀποκηύσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητᾶ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεθηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν· Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βασιάσασα ἀληθῶς, τήν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βασιάσασαν· καὶ οἱ μασοῖ σε ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τήν θηλάσασαν Χριστόν, τήν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ζωὴν τήν κηύσασαν, ἐκνοφάρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, Θεόφρον "Αννα· διὸ πρὸς λῆξιν ἕράνιον, ἐνθα εύφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, ταῖς τιμῶσί σε πάθω, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμόν αἰεμακάρισε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἡ εύκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, "Αννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσιμος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διακωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τὴς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ταῖς νόμις ἐντολαῖς, θεαρέστως τηρῶσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερήρας ἀπάσας, τήν μόνην

ἀειπαρθενον, Θεοτόκον κηύσασα, ἀγίολεκτη "Αννα Προμητορ Κυρίῃ· μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς θείον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγράν διοδεύσασ καὶ τῆς Ἁγίας. Μετὰ δέ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων, ψάλλομεν.

Καταβασία· Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίβι διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τήν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, "Αννα πανεύφημε.

Ζωὴν τήν κηύσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰείζων, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, "Αννα Θεόκλητε.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέθηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρήσιᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσία τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἁγνή παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κηύσασαν· διὸ σου τὴν κοίμησιν, "Αννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνήν Θεομήτορα, "Αννα Θεόκλητε.

Ἡλιος ὡς περ, τῇ σελήνῃ τῇ "Αννῇ ἐνθήμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθεσίας ἀκτίνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεκτημένα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸ σέ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας "Αννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προσταγμάτων, ἀνευδότης φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανούσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετέτεθες ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν

πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βωῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτη, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἡ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κησασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κράζουσα· Παντοδύναμε, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Ὀὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξειςιν, αὐλῷ τῷ νοῦ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμπσεως, τῆς πλουτοδοτίδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐδαλῆ ράβδον τὴν Ἀγνὴν, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Επὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτάκε μὴ παρίδῃς με.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Απάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι Παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότης πλήρης ἡ μνήμη σου μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, ταῖς σωτηριῶδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Εξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασιλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀνωτέρα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὐσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ηὐδόκησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα, ἔτη, ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἣν ἐκ φυλῆς Λευὶ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ Ἰερώς καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναικός· ὅς τις Ματθάν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπῶρου ἢ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν καὶ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Ματθάν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβὴν, καὶ Ἄνναν. Ἐγέννησε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. Ἐγέννησε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. Ἐγέννησε δὲ καὶ ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεξαδέλφους δὲ πρὸς ἀλλήλας· αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννηθῆναι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναι τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμον δῶρον, τῷ παντοκράτορι Θεῷ, νηστείαις καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιαῖς τὸν ἐπίλοιπον

ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμῃσι. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὁριγένους δόγματα καθελόντων.

Στίχ. Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὁριγένους,
Ὁ ὑπερκαθεῖλον προσκυνηταὶ τῷ Λόγῳ.

Επὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ αἰρετικός, γεγονώς μὲν πρότερον Τραπεζοῦτος Ἐπίσκοπος, μεταταθεὶς ἐπιτα, καὶ προβιβαθείς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἰρετικός ὢν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν ὀρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἀγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἐπιδοχός τοῦ Σαμφών· Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβήρος καὶ Πίτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὁριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. Διάτοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἰσθμῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξί. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾶ, ἀνιημάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτῶν. Ἐκτοτε οὖν ἰορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακραζούσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Η τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὠραῖον, ὑπὲρ υἱοῦ τῶν γηγενῶν, ἀπεκύνθασα Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπιναῖς ὠραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Η μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρῖν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὡσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμναῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτεκες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Αγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα Ἁγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας· ἦτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύνθην, ἀγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνους, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὐραῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογενῆτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύνθασα ἀγνήν Θεομήτορα· ἡ συγχορεύεις Ἀξιάγασε.

Εκ γῆς τῆς γαστρὸς σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἀγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Εδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ Πανεύφημε. Εὐλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Η μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσημενε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα· ἦν ἐκτελῶντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντὸς, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δαλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κηύσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγγιχεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τῷ λυτρωτοῦ ἡμῶν ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτερεῖντες τὸ ἁ. Ἦχος ἁ. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄγγελον, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαιροῦ, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Μνήμην ἀγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύτως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς τὰς αὐλοὺς χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηναῖς, ἐνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἐνθα δῆμος Ἀγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἄγεται νῦν τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ νῦν Ἄννης· οἷς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρῖαν τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιαζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραάμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἄψας.

Ζῆτει Σαββάτω ε'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐρμιόπου καὶ Ἐρμοκράτους· καὶ τῆς Ἀγίας Ὀσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Εάν τύχη ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἐρμολάου, καὶ συμφάλλεται ἡ τῆς Ἀγίας μόνον μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, ὡς δεδηλωται· καὶ ἐν ἄλλαις Ἀγίων μνήμαϊς. Ὅρα εἰς τὴν ΙΑ' τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερωῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέθηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια τῶν ἀθλητῶν, αἵματι λουσαίμενος, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότητα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.

Ερμιόπον τε καὶ Ἐρμόλαον, καὶ Ἐρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθλούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερωῶς δοξάζοντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἐορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὁμοία.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευῆ ἡ σοφῆ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα· καὶ τῶν βραβείων τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιοθεῖσα σεμνῆ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνεῖαν ποιῶ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὀλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα· καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάξιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεομακάριστε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τῆ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονὴν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνῆ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευῆ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος; σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

(*) Ἐκ τοῦ χειρογράφου ἐλλείπει παντάπασι ἡ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀκολουθία.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ παν-
ένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλησιν τὴν σὴν ἑορτά-
ζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυθῆναι, πειρασμῶν καὶ
θλίψεως, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σὲ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφρά-
στως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύ-
σει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀ-
συγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστῆναι Πανένδοξε,
ἀνδρικῶ φρονήματι νῆτομόλησας· καὶ τῶν
Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ
γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἐκ-
τείνας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον
θρόνον θεῖναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη,
ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, θεϊκῆ προνοία Ἄγγελος τά-
χιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὐ-
ραν ἔνδροσον, οἷα παλαὶ τοῖς Παισὶ, τῆ τετάρ-
του ἢ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες· Σοῦ τὸ ἔλεος
μέγα, Πανοικτίρμον· ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας με,
κατεύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμ-
πρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὦφθης ἄ-
μωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος
ἐβάδισας, νοητῆ μύρου σεμνῆ, Παρασκευὴ αἰοί-
διμε· καὶ νῦν πρέσθευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων
λύσειν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτε-
λοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-
τικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν
Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγον-
τες· Χαίροις, Παρασκευὴ Ὅσια καὶ Θεοτίμητε.
Χαίροις, ἢ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη.
Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν Ὁ-

σίων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Δόξα, Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει καταλλήλον, ἐρ-
γασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου
πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκληρώσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ
δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παν-
τοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύη-
σαι, ὡσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν,
οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, ταῖς δυναξείας
σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προί-
ξασο πρεσβεύσασα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσού-
των κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευ-
θέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς
γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνή-
φθης μουσικῶς, ἐν σεμνότητι βίβη, τῷ κάλ-
λει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν εἴλη-
φας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ
ἀρρώσθηματά πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρ-
θένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθό-
τητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προσασίαν·
σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μό-
νην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων
οἱ ἐπόμενοι δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υἱμοῖς γεραίρω τῆς Ἐρμολαῖα πόνους. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Υἱμοῖς τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ
ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἐρμο-
λαίου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γάρ, ἀνεδείχθης θειάπων θειρότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομήντων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Οὐβίος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμακάρε Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Γλέων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβεράς καταδίκης ἐξαίρουσα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Υμνοῖς γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Υμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεις.

Μαρτύρων, σὺ καλλονὴ ἀνέφανα, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μηχαναῖς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Θεοτοκίον.

Οὐ λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα, αἰμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ γ΄.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ πανουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἁγιε, πάντα γνωστοῦς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Εἴγνωσ διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ Σοφὲ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθησεν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, ταῖς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μαστιγὰς, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἠνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμοὺς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ· ἐστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γερῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίσει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀβλοφόρε Ἑρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Εκ σπαργάνων μητρῶων σὺν τῷ Χριστῷ σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας· καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοῖς στεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἰ πορεῖαί σου Πνεύματι, θεῖω εὐδοούμεναι ὑπεσκελίσαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὤφθησαν.

Γερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ρωμαλέω φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, μαρτυρίου στέφους εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην Θεοχαρίτωτε· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.

Τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσιν.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδὲ ὅπως σχοῦσα, ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἁγγελούς τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικίῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Καλάμος, Στέφανον καὶ Σπύγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόπον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κερρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ὁί τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται Ἑρμιππὸς τε, καὶ ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ἦπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κερτημένοι Παρθένε, ρυθίσθημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἡγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἐκτεινας, ἠρτορεύσει ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτω φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξει.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεάνυμφε κερτημέθα.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ερμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἑρμιππος ἅμα, μίαν στερρόως ἐπέδειξαντο γνώμην, ἓνα Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· θανόντες τε διὰ Χριστὸν οὐρανοῖς στεφάνους ἐδέξαντο.

Ράνισι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίζαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυναμέσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θεῖω, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθὴν· καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε· μεθ' οὗ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Ὀκλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνωσέως Κόρη. Ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μου ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοῦς, μετανοίας λιμένας ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεισάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἦλους ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ὀπῆ θεῖα θάττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θεύκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θεῖω λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐνθεὸν πίστιν ρυθμίσασαν.

Ερρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνώσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησία, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον.

Ὡθαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρω, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε

» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσμενε, ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Ητὲ νυμφίε σε φωνή, καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, Θεόφρον Παρασκευὴ πάνευκλεῖς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε μεθ' ὧν εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀγίαν ἑορτήν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γερομαρτύρων Ἐρμολάου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους.

Στίχοι.

Ἐρμίππος, Ἐρμόλαος ἠδ' Ἐρμοκράτης,
Ἐρμῆν σέβοντας ἤσχυναν παρῆσιά.

Ἐρμόλεως ἕκτη τε καὶ εἰκάδι δειροτομήθη.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καινῶν Ἀγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανῶ τοῦ τυράννου, κρυπτόμενοι ἐν τιμῷ δωματίῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παρὰ τινος τὰ τῶν Χριστιανῶν ἐμνήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανῶ ἐρωτώμενος, ἐκείνος, μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, Παρὰ Ἐρμολάου, ἔφη, τοῦ Πρεσβυτέρου, αὐτίκα πέμπονται οἱ τούτου πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄγοντες· σὺν αὐτῷ δὲ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παρῆσιά τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ἔσφι τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Στίχ. Θεῷ παρασκευάσας ἀγνὸν ὡς δόμον,

Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνῇ, εἰς κατοικίαν.

Παρασκευὴν ἔκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἕκτη.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίου, ἐκ κόμης τινὸς τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γυνῶν, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἱ τινεὶ, τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἀσκήως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἀτακτοῦ· ἔφ' ᾧ καὶ προσήχοντο τῷ Θεῷ ἀδιαιεπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεός, ὁ καὶ τὸ Σῆμα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον θῆλυ, τὴν παροῦσαν ἀγίαν ἦν καὶ τεκόντες ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευὴν. Αὕτη δὲ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, ἦν παιδευομένη καὶ νευθετομένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαθεύσα δὲ καὶ τὰ ἱερά γράμματα, ἀνεγίνωσκε δυνακῶς τὰς Δείας Γραφάς, καὶ οὐ διέλειπε ἀχολαζοῦσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρείσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἰλκυσε πρὸς Θεογνωσίαν· διὸ τινεὶ Ἰουδαῖοι διεβάλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλεῖα Ἀντωνίνου, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τις, ὀνομάτι Παρασκευῆ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ἐν δὲ κατέρας ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευεν ἀθῆναι αὐτὴν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ἐκθαμβὸς ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Αἰετοῦσιν αὐτῇ· Ἐάν πεισθῆς μοι, καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔση κληρονόμος· εἰ δὲ μή εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερότατῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθησαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῷ θυμῷ ὑπερξείσας, κελύει κασιδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὐ γενομένου, θεία δρῶσα ἀδλαθῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θανάτῳ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελύει λίθῃτα χαλκοῦν, ἐλαίου μιστὸν καὶ πίσσης, ἐκκαυθῆναι σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὐ γενομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μίῳ ὠρᾶτο τοῦ λίθῃτος δροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς, ἔφη· Πάντισόν με ἀπὸ τοῦ λίθῃτος, ᾧ Παρασκευῆ, ἔπως γυνῶ, εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἐλαῖον ὑποκαῖόν ἐστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λίθῃτος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἔρριψε. Καὶ εὐθὺς ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐδόθησε φωνὴ μεγάλη λέγων· Ἐλέησόν με δούλη τῆς ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πεισέσω εἰς τὸν Θεόν, ἐν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναθλέψας εὐθὺς ἐπίστευσεν ὁ, τε Βασιλεὺς Ἀντωνίνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν· καὶ ἐδαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκεῖθεν ἐξεληθούσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κόμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθούσα δὲ εἰς τινα πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ὠμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταρχαθῆς, ἐπεμφεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐμφωλεύοντα φοβερῶτατον δράκοντα, ᾧ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ καταβρωμα παρεῖχον. Ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρίστη τῷ χάρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατοικεῖ, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐδρόχησε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρίστη πλησίον τοῦ θύρου, εἶπε· Θηρίον, ἐφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὀλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτὸν, τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ, μέγα συρίζας, διεφάγη εἰς δύο, καὶ ἄρανος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθούσα εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ἣ ἐβασίλευε Βασιλεὺς ἑτερός, ὀνομάτι Γαράσιος, ἐκήρυττε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρίστηεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν

Χριστόν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λίθῃτος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσης καὶ μολύβδου γέμοντος, προτιθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθίντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Θεῖου δὲ Ἀγγέλου ἐπίστασία τοῦ λίθῃτος ψυχρανθέντος, ἀβλαβῆς ἢ Ἁγία διέμεινε. Πολλοὶ δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγῶν, τὸ στερρὸν αὐτῆς οὐκ εἰσάλευσε. Τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὐ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπίστη μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χαλδαίαις· καὶ τῶν Ἀγίων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίσεως Ὅσιε, πρὸς φῶς Θεογνωσίας, πληθύν τῶν σωζομένων, μελωδοῦσαν ὠδήγησας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αδελφὰ συμφρονῶντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ Θεῖος Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμακάαρ, σὺν σοὶ τοῦ μαρτυρίου, πόμα πίνουσι ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας Μάρτυς θέσει θεόμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις, τῷ Δεσπότη Ἑρμόλαε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπερθέου Τριάδος, ἐκκαϊόμενοι πόθῳ, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ταῖς ῥάνισι, κατεσθέσατε ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἢ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυσάσα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαὸν σου περισώζε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδὸλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς παλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδελεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτονόμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ ὁ Κύριος, πλαστουργὸς ἐστὶ πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,

Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστία τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῶ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνήλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἑρμόλαε τρισμάκαρ.

Οἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἑρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, ἢ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν· θύματα δεκτὰ δὲ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἑρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον γενεαῖς μυστήριον, πεισοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῆ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία Δέσποινα, ὑμῶμεν δεόμενοι· Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σεῦ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύσως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Οὐκ ὄντας θεοὶ ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύσως μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τῆ πόθῃ σε Χριστὲ Παρασκευῆ ἢ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκυσιν κράζουσα· Εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄλυσκτα, σοῦ ὀπίσω ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες σε, εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **Σ**ματα, ἐν λαίικῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύ-
• ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ Δ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασο ἐναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν
Παναοῖδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ
Πιλάτῃ καλὴν· καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν,
τὴν γῆν μὲν ἠγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανὸς
δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ωφθητε τρίφωτος λαμπάς, θείου Πνεύματος
πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἐρμιππε ἐνδοξε, σὺν
Ἐρμοκράτῃ· τῷ Ἐρμολαίῳ τε, καταφαιδρύνον-
τες ψυχὰς, πιστῶν θεία χάριτι, καὶ ἐκδιώκον-
τες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοῖδιμοι.

Στόματι ἀπαντες λαμπρῶ, γεγηθότι τε φρο-
νήματι μέλψωμεν, τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,
τὴν θείαν δόξαν ὡσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους
εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολεύον-
τας, καὶ θαυματῶν ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ηλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἐρμολαίου ἱεραῖς πα-
ρακλησεσι, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμο-
κράτους, καὶ τῶν συναθλῶν αὐτῶν, μὴ ἀποστή-
σης ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέησθ· ἀλλὰ συνήθως
ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκοῦσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κή-
σιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς
ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μῆ, ὡς ἀ-
γαμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαιρίου, Μάρτυς
τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμή-
χανον ἐράν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπειγομένη τρα-
νῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων
καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευῆ
σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν
δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνῇ διήνυσας, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν
ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευῆ
Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῶ
σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν
ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑ-
ψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βου-
λῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ
συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀ-
θλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ
ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευῆ
πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ
τιμώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον,
τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημέ-
νη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠδύοκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνω-
σε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ
Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα
σεμνῇ, ἅμα Παρθένοισ Μάρτυς, ταῖς φρο-
νίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφῆ,
τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα
μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοὶ.

Ρήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σε-
μνῇ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα
Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμὸν μο-
λυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν
σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν τῶν λεθῆτων, οὔτε
ξίφους σφαγὴν.

Ασκήσει πρώην τὸ σῶμα, τήξασα ἐνδοξε,
τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρέ-
να, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ,
οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὡσπερ χρυσὸς ἐν
χωνεῖα δοκιμασθὲν, ταῖς αἰκίαις Καλλιπάρθενε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐ-
τοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν
λαμπαδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκουσῶμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· Ω Παρθενία, ναὸς Θεοῦ!

ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία, Ἄγγέλων συμμέτοχε!

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὰ ἐλλείποντα
τῇ Δ'. Δεκεμβρίου.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Εἴαν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῷ Ἁγίῳ Παντελεήμονος ἐν Κυριακῇ,
ἔρα τὴν τυπικὴν διάταξιν εἰς τὴν ΙΑ'. τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν Θεραπείαν ἐπίδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον κλησιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δεχθεῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἱαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς μισήσας δυσσέβειαν· τότε σε τὴν ἔνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία προγνώσει προειδώς σε, Παντελεήμον σοφὴ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ο ἐξ αὐλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων αἰεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαφίλως ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερρον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θεία τούτους καταύγασον, θεόμιμῆτω κεχηρμένους, προσωνομία σαφῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσιμος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Εἰπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμον ὁ στερρός ἀθλητῆς· καὶ πρεσβεῦει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράσως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσει ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθε μοι μάρτυρες· καὶ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι Θεός, καὶ ἔτι ἐπιπάρεξ ἐμέ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἁγίος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δακτύλιον ψυχῆ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κήκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυ-

σὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδόξίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενεῖσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁμισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παραΐψισω. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὄπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετραβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆν· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αἴγωνά καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλευκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίσοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, θωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναργύρωσ τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε· καὶ πνεύματα διώκει, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ

τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεραπεύων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ, παμμακάριστε, τοῦ θωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθῆραν, καὶ τοῖς σὲ προβοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Αΰπσεισω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτεκῶς δυσωπήσας, εὐδύς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολαῖσ στηριχθεῖς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν αἰσιθέαστον μνήμην σου.

Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Η παμφαῆς τῷ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύξως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἵκετεύει γὰρ οἰεὶ Παντελεῆμον τῷ Χριστῷ, θωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκμένης, καὶ αἰλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνεύκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θεῖαν χάριν ἐκομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίθασιν εὗρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὶς ἂν ἀξίως τῆς ἀθλοῦς ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως, ἄπασαν ἰδέαν τιμωρῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόητα σοὶ πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τρῶς σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγάπήσας εὐσέβειαν, τὴν τῆ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· καὶ τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεῖα χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτής, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτής ἀναδεδείξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἀθλοῖς τὸ εὐτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κερτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

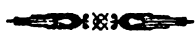
Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σοῦ γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητὸς τὸ εὐσεβὲς, ἀγαπήσας παμμακάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν,

Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, δερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυμῷ.

Ως στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιοτάτον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλοπῆ, πίσει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπέειν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἄλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τῆτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνησ σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστατήν δερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιοτάτας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγαζόντας· Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, Ἦχος β'.

Ελεήμονα Χριστὸν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, δεῖτε Ἱατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαι με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον β'.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

Εἰν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραων-
 νίτιδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύ-
 ναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμό-
 χθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος
 Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμη-
 τον, ἐν γυναιξί Θεὸς σέ ἐκλεξάμενος, σοῦ
 τὴν μήτραν ὤκησε, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει
 Πανάμωμε, μῶμη ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆ-
 ναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασιλίσ-
 σα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύους ἀναλάμψαν-
 τος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν πα-
 ραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς ἀνταποδό-
 σεως Θεόνυμφε.

Χερσωθείσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτο-
 πήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
 ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς με
 τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθείσαν, δεῖξον καρπο-
 φόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·
 Παντελεήμονα τὸν πανάριζον Μάρτυρα μέλπω.
 Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τε-
 λειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶην
 ἠγειρας· νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς
 ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἰεσσίαις, ὦ
 Παντελεήμον ζωοποίησον.

Ἀνατείλας οἷά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότη-
 τι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν,
 καλλονῆ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυ-
 χῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθω-
 ράθης ὠραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστὸν, μάκαρ ἐν-
 δυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος
 γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐ-
 νεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων,
 πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος,
 καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπὲρ
 αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρί-
 των κειόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀ-
 ποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγγε σεμνῇ, φύσιν τὴν ἐπάρα-
 τον, παρακοῆς γενομένην τῷ Κτίσαντος, τὸν
 Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς

ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ
 σὲ μακαρίζομεν. Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον Ἐ-
 ρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες,
 ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν
 αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον·
 Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνηθesen ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἢ
 τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
 παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου
 πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρ-
 σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνω-
 θεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ἰπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
 να· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτιρῆσαι τὴν
 ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρο-
 πάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεραπεύσον, τῆς ψυχῆς μου
 Ἄχραντε· τὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρ-
 μαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφους, δραστηκῶ σου φαρ-
 μακῶ περιποίησαι.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
 γονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπὸς, δεξα-
 μένη σπὸρον πολύτμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμά-
 καρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγ-
 ματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύ-
 στως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων
 παριστάμενος.

Ἡλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσαγ-
 μα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ
 πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας Θεό-
 φρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σε τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας Ἐνδοξε,
 τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθείας τὴν πολυ-
 τάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.
 Θεοτοκίον.

Ὅ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κυ-
 ριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρ-
 θένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶ-
 ντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
 ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ
 τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλ-

κυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὄθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεῆ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχες, τὸν πάντα βασιάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δωρησαι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» **Ε**ἴγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόναμοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεραῖς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἠδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης ἀλλ' ἰασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότης τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αινέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα· ὅλον δὲ τὸ φρύγγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τερωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσαίμενος;

Ο πρεσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνίδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρα, εἰς ἐν συνήψας ἀφράστως Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» **Ε**ἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου
» **Ε**Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρ-
» θένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζον-
» τας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
» **Μ**Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
» τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ
» νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ενώσας φρενὶ, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε ἀγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίσρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρῶν πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομητορ ἄχραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν προϊστάμενος Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἄθλων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγνοητέην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικὴν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλασσωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδό-

ξου γέγονεν αἴτιος, τῆ σῆ συνεργείᾳ Χριστέ δου-
ναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδο-
ξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγο-
ρεύσεις, σέ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων,
έδομένην Θεῷ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σε,
αἴγνην οὐ γινώσκωμεν.

Καταβασία.

» **Ο** τοῦ φωτός διατηρήσας τὸ πρωτόγονον
» χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῆ σε Χρι-
» στέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, ταῖς
» ὁδοῦς ἡμῶν εὐθυνον.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλωμένος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Μή με δείξης δαιμόνων ἐπίχαραμα, ἐν τῷ κρι-
τηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμε-
νῶς προσθλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου,
δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς
πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς
ἔλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτι-
ρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαι με Δέσποινα, τὸν αὐ-
τοκατάκριτον ὄντας τοῖς πταισμασιν, ὡς
τὸν Κριτὴν κηύσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων
καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ινδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ
κορυφουμένην ἀπάτην κατήρησας, θαυμα-
τουργῶν ἐξαισία, καὶ τελῶν τοῖς ἰάσεις Θεό-
σοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάρισος· σὺ δια πυρὸς
γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ
τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, ταῖς
δυσφορωτάτας αἰκίας τῆ σώματος, τῆ τῆς
ψυχῆς σερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν
ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνή περιέχεται,
περιγραφῆ τοῦ σώματος, ὃ τῆ θείᾳ μορφῇ ἀ-
περίγραπτος.

Καταβασία.

» **Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύ-
» ριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σω-
» τηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Μημητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰα-
μάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος,
ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστὸ τῆ Θεῷ ταῖς εὐχαῖς
σου, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀ-
πελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τοῦ σκαῖνδαλα, ἐκ
τῶν βοώντων ἀπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τῆ γενναίᾳ τὴν
ἀθλήσειν, τοῦ πισοῦ ταῖς ἰατρείας, εὐσεβῶς
ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μά-
λις αὐτῶν βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τῆς ἑαυτῶν
ναοῦς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θε-
ραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, Ἀδελφοί,
ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς,
τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοώντας ἀπαύ-
στως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παν-
τελεήμονος.

Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἶμα σῆς κείρας,
Δι' ἣν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.

Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντε-
λεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἐκ πόλεως
Νικομηδείας, πατὴρ μὲν Εὐστοργίου τινός Ἑλλη-
νος, ὕστερον δὲ Χριστιανῶ γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νο-
θεσίαις· μητὴρ δὲ Εὐβούλης, ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν
σεβόμενης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην
παρὰ Εὐφροσύνου, δέξαν μεγίστην ἔχοντος, ὃς καὶ ἰδο-
κει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐφικέσθαι· τὴν δὲ κατὰ Χρι-
στὸν ἱατρικὴν τέχνην καὶ πίστην παρὰ Ἐρμολάου τοῦ
πρεσβυτέρου μαθάνει· δι' ἧς παῖδα τινα, ὑπὸ ἐχίδνης
πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανίστησι,
ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἐρ-
μολάου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς
Χριστὸν πίστιν· ὃ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγο-
νεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως
παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς
αὐτῷ τῆς θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ
Παντολέων, εἶπε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα.)
ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν καὶ αὐ-
τὸς ἔφη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντελεὼν ἤχη πρὸς τὸν Βασιλέα·
καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσεται μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ
τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθῆς, τύπτεται δεινῶς, καὶ
λαμπάσαι φλίγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν
σχήματι Ἐρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θάρρειν παρακαλεῖ-
ται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, εὐθα ὁ Ἅγιος
ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἰδεξέ αυ-
εισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀδελφῆς, θηρίοις ἐκδίδεται· ἐξ ὧν αἰσινὴς διαφυλαχθεὶς, διαμεῖται τροχῶ, καθηλωθίντι μαχαίραις, καὶ ἀφέντι ὑψόθεν κατὰ πρᾶνοῦς. Εἶτα, δεξιόμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, νύξατο· καὶ φωνὴ ἀνωθεν ἠνέχθη αὐτῶ, ἀντὶ Παντολίοντος, καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἐν τῶ μέλλειν τὸν αὐχίνα τέμνεισθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖραν, ἀπιστράφη ὁ σίδηρος, καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρόν· καὶ ἐν τοιοῦτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῶ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς, ἰκουσίως τὸν αὐχίνα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυθναί, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδίθη, ἀθρόως τελειοφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐγὴν ἐφεύρων σαρκικῶν τυφλὸς λυχνῶν.

Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» Ἀράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπι-
» σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ,
» δρόσον τὴν τῆ Πνεύματος, ὁ ὧν, εὐλογημένος
» καὶ ὑπερένδοξος.

Ισχὺς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαι με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διὰ με τοῖς πάθεσι καταρρύπουμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδεῖαις, ῥύσαι πρεσβείαις σου.

Ηκαμίμος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἐφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἀστεικτόν· ὅθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥύσαι τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνας χρυσοῦς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανευδίας, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πανααίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, ὅς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν Μακαριώτατε, ἀπολαθόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων ψυχῶν, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχίνα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Καταβασία.

» Ἀβραμαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες,
» Ἀκαμίμου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕ-
» μνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμιμος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταί-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ πισοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσβεύουσα, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλόνηρον.

Ελυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύων σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τῆ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκῆσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσα, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίῳ τοῦ πυρός,

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφύιας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμακάρι προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὠφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει,

τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τὴν ὑπερυψῶντας Χριστὸν εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Α'θανασίας διαυγῆ, ἐπισημέθια πηγῆνισε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψῶντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλῆν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Πνευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρῆγησε· ξύλῳ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιώσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Α'γάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἠδονῶν κακωθείσαν ταῖς ἐπικλύσειν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοχυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέξης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον· ἔνθα κατασηνωσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Ε'φέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμμακάρι χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγῶνων.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἐχάλικωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε Πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρησότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος· καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τέ εὐδίων, καὶ προσάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ο'ς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

• **Ο**'τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεγράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν Ἁγίε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβέων.

Εἰς τὴν Ἄνθης, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ε'λεος Θεῷ μιμνήμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὠνομάσθης καταλλῆλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθῆς γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τίτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γινώσιν Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Ε'ργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδεδεικται· τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρός· ἔτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατροῦν ἅπαντας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κἀλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβολῶς ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι· καὶ τὴν ὀρώντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίας λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, πρεσειληφῶς, πίστευτε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη· Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν,

καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασιάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγαλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμῆν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τῆς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῆ. Ζῆτει τῇ ΚΣ'. Ὀκτ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

~~~~~

Τῆ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγμαίων.

Ε'ν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν τὰς χρεῖαις, τῶν Ἀγίων ὡς ὄντες, σοφίας Θεῆας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος Ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραίνόμενοι.

Φωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἡστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Α'νευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ Θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προσταξέων, καὶ πλουτισταί τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταί, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προσταίτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἰλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σε, ὡς παντελής σωτηρία καὶ ἰλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀπασκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητέρα ἀγνή· Οἴμα! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ! ἵνα σώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας, παθῶν ἀχλὺς ῥύσασθε, καὶ φωτισμὸν καταξιώσατε.

Ε'θέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ Μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολοθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες, ἀνατολῆς ὀρμώμενοι, τῆς φωτοδότηδος, φωταγωγοὶ γεγονόασι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμασιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι, αἱ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγεννημένα ἕκω τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἐνώσει τε· Ὄθεν ὡς πάντων Δέσπαναν, τῶν ποτημάτων σὲ δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Ω'ς ὄντες πνευματικαί, νεφέλαι ὑδῶρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἐνδοξοὶ, ἐν ἀγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτῆς χάριτος, διακονεῖν Πάνσοφοι, χορείαις τῶν Ἀγίων ἐτάχθητε.

Αἰνέσωμεν Παρμενᾶν τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμονα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνοον Νικάνωρα. Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἵψραντε Παρθένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κρᾶζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος αΐ.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνωρ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἔνδοξε· ὅθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντα λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἀναλάμπαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀστῆρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυσσεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώτισαν οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Υπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμακάαρ, ἀριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, ποιμνὴς τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γιέρας θεῖον ἐκκληρώσω Νικάνωρ μάκαρ, σφαιγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρῶταθλος.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμω ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σύ Κυρίε μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, Μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγειρούσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψει, κεικείμενος ἐκτελέσας σὺν σπουδῇ θερμότητι, τὸ θεῖον διακόνημα. Θεοτοκίον.

Ἦμνουμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Πανάμωμε, τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννοῦσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλων τὴν ἀληκτον, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγγνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χειρὶν ἀναιρούμενος.

Ὁ μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσταγαῖς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὀλοκαύτωμα, θεῖον γενόμενος.

Ἦ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἀγιαζει πάντων, τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων ταύτην μακάριοι. Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας. Ὁ Εἰρμός.

Ἦ θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε· κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετράς Μαθητῶν τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοαίτη Μυσῶν ξυνηλήλυθε τετράς.

Ὁ ὅσοι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ ἐμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἤθλησαν ἐν διαφόροις τόποις· καὶ πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν αἰσιδῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ ὅσος στρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἠγεμῶνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παρρησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν. Ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς· καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιδεθεὶς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας ἕως τοῦ Σαγάρως ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντες καὶ ὀρώντες τοῦ Ἠγεμόνος· ἐκείσε δὲ, ἐν γλωσσοκέμφῳ βληθεὶς, ρίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστάς θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσοκόμενον ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ εὐρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἄ-

γιος ἀβλαβής, ψάλλον· Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά
τοῦ Ὑψίστου. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Ἠγεμών, καὶ αἰ-
σχυνθείς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνέϊλεν, ἑαυτόν. Ὁ δὲ
Ἅγιος Μάρτυς εὐχάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Σίας Δω-
ρεῆς διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστέρως,
ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου τὸ πνεῦμα παρέθε-
το· καὶ κατετίθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ
πόλει Ἀγκύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀκακίου· καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ
ναοῦ τῆς Ὑπεράγιας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακο-
νίσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ολικωτάτη, διανοία Χριστὸν ἀγαπήσαντες
μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς,
Παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κληρον εἰλήφατε, τὴν
βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Υπὸ τοῦ Λόγου, τῆ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνα-
τείλαντος, λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱε-
ροῖς, τῶν πιστῶν σωτῆρες ὠφθήτε, τούτους με-
τάγοντες πρὸς τὴν ὁμολογίαν Θεόληπτοι.

Ἡθλησας ξένως, μάκαρ Νικάνορ ἀναιρούμε-
νος, γνώμη δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ
Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος, Εὐλογημένος
εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέ-
τοκας, λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν
γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον πάναγνε, λόγον παρέ-
χοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ιλύος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος,
ἰτούς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι Πάν-
σοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβι-
βάσατε Θεῷ, εὐαρεστοῦντας καλῶς καὶ βοῶν-
τας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο΄ Δεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐνθέοις ἄσμα-
σιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος
Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ Θαυμασίος, ὡς μαθη-
ταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν
βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιπούς, προκρίτης
Κύριος, Μαθηταῖς εἴλετο, συνταττομένους
μὲν ἐνδοξοί, τοῖς λεχθεῖσιν Ἑβδομήκοντα, ἐκλε-
λεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις Πίστεως τῶν
Ἀγίων, διακονῆσαι ταῖς χρεῖαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ Σηγοῶν αἰ φωναὶ, πέρασ ἐδέξαντο,
ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον,

ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν
πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοῶντων· Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ωράθητε σκευὴ τοῦ Λόγου, πᾶσαν χωρήσαν-
τα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακό-
νων, Ἀγίων χρεῖαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ
Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνή-
μην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικά-
νορ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως
μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Ἡρῆθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ
Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χο-
ρείαις, καὶ ἀσωμάτων νῦν ἐπαγάλλεσθε μεθ' ὧν
αἰεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεθηῆναι ἡμᾶς ἐνδοξοί.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τῆ Ἀρ-
χαγγέλου· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ
Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ
κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
στός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου,
καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλνίκε, ὑπὲρ τὸ ζῆν
τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ

(*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοδότης εὐχὴ ὑπάρχει ἐν τῷ
Χειρογράφῳ· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Συναξαριστὴς τοῦ Νικοδήμου περιέ-
χει τὸ Συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν
κβ΄. τοῦ Δεκεμβρίου.

Χριστοῦ τὸν Θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνισας ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

Μάρτυς παμμακάρι Καλλίνικε, πρὸς ἀόρατους ἐχθρούς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχόμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἀθλων σου, καταβαλῶν, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθρῶ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιωτὴν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τῶν ἱαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως παρθένος καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφθορον, ὡς τῷ Δείῳ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στεργῶς, καὶ πολυπλοκα βάσανα, ὑπομείναςαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει, Θεοδότῃ, καὶ τὴν μηνίμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα, ἐν Πνεύματι τῷ Χριστῷ διαπίστεως, ὡσπερ προῖκα πάνσεμνε προσενηνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλησιν, τοὺς ἀπίερους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσωκίσθης τὸν Δεῖον, σεσηφόρος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων προσθεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς Δεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὐσας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος, Θεοδότῃ, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθεξέως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα, καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὐσας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητή, τοὺς θνητοὺς ἡ μεταίγουσα, πρὸς οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν. Χαῖρε κράτος ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀρράγες φυλακτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανισῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Καλλίνικου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ὠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματα Φαραῶ.

Αρματα νοητῶ, ἐπιθαῖς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θεῖαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος Σοφέ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμακάρι, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὤρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐδραϊμῆυσας.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμεῖς ἐν τοῖς ἀθλοῖς σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἐρύψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσὶ σου συνέτριψας. Θεοτοκίον.

Ἡ ὑπὲρ τῶν Προφητῶν προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βῆτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότης, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς Τὴν πρὸς Θεὸν μοι Μάρτυς ἴθυνον τρίβον.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Τῆς Θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὕμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότῃ δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ Δείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότῃ πανεύφημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὕμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδασχῆς, κοσμομένη λαμπρότητα, καὶ τὰς βουλαῖς ἐμώρνας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθῃς Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω

καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Τῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερωῶν· Εἰς ὁσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει σου, τῆ ἀθλήσει τῆ δι' αἵματος.

Ανεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστῆς, ἐν τοῖς ἡλοῖς διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμῶν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρα τῆ τῆ Πνεύματος, τὴν τῆ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας Παμμακάαρ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότη σθ.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδυῖ σου τὸν πρό σου, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένο, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἁγίας. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ δυσσεβῆς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ὤφετο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Οπόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὐτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας! ὅθεν δειναῖς μάλιστα, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνὲς, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἀνθραξι, τῷ νοητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σθ Χριστῷ.
» **Ε**στὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἐνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διηλεγξας· καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνεῖας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τῆ τῷ κατηγύωσαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἤξιώσεν,

οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. Σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτῆμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένο, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔθλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; Ἄλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Λελοῦμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμακάαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἐντιμος ἀληθῶς, ὠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδῶλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Ιοβόλους τὰ τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπέσω Μάρτυς· ἐν ταῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον. Θεοτοκίον.

Νῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδυῖ φέρουσαν Ἀχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίριμον.

Επιτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀλγεῶν βασάνων, ἐκ ἠσθάνου Θεόφρον, τὸν νῦν μετασῆσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Οἀπατήσας τὴν Εὐάν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὠραίου, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰώνια λήξεως, τυχοῦσα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· Σὺ μου εἰ φιλόνηρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ιλυῖ περιέπεσον, ἀνυποστάτω Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τῇ καταγιγίδει τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεῖς, κραυγαζῶ σοι. Σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπίσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἔφαλλες. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ελαίω σῶ τὸν ἔλεον (*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας Παμμακάρι· δι' ἧς ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ Λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς. Τῆς Ἁγίας. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ονοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότῃ, τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

Ιθύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασιάνων καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδωρηταί σοι Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἰδεῖται δωρεαί, ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζαλῇ.

Ητῆς ποιμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἰρέσεων· τῶν σῶν γὰρ ἄθλων Ἐνδοξε, κατέχουσα τὴν στεφάναν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὠφθη διώκτρια.

Νύξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὀπλίτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ως τῆς πίστεως κήρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἐτοιμότητα· τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμκτος, τὴν ψυχὴν στερρότεραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κοῦφα. Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρογάμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος· τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνημφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ κεῖται· Ἐλίφ σὺ τὸν ἔλεον.

Τῆς Ἁγίας. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ρομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· νῦν γὰρ νεάνιδες τοῦτον, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

Τὴν πτώσιν, τῆς προμήτορος Εὐσας ἀνώρθωσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθείσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Υπέστης, τὴν τοῦ πυρός δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότῃ Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσση θεόφρονι, τὰς τῶν τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχοι.

Βληθεῖς εἰ Καλλινίκος ἐν τῇ καμίνῳ,
Τὸ νικοκαλλὲς εὔρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκαδὶ ἀμφενατὴ φλόξ Καλλινικὸν κατέδαψε. Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφέροντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἶδωλα μεμνημένοι παρήνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός ἐπιγνώσει· ἔθεν συλληφθεῖς, ἵγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. Ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάναις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ἐρδούς ἐχούσαις ἤλους, ὑποδεθείς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίου ἐγδοσίκοντα. Διῆπυσας οὖν τὰ ἐξήκοντα, ἐπειδὴ, τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκ εἴτε πρὶσω βαίνειν ἠδύνατον, εὐξάμενος, ἐκ πέτρας ἀνέικμου ἐξήγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσὶ πηγάζει. Φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς πλησίον τῆς Ἰουστιανιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,

Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβῆς εὐσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τὰς χρόνους, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συσχεῖσα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἀρχόντος (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμον κοινωνίαν προσκαλούμενος οὐκ ἐπέθετο)· περιπέμφθη Νικαίᾳ

τῶ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὑφ' οὗ, ἅμα τεῖς τρισὶ τέκνοις αὐ-
τῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρ-
τυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ
Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ἔντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου·
καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὴν καὶ Βηρίου, πλησίον
τῶν Παλατιῶν τοῦ Ἐβδάμου. Καὶ Μνήμη τοῦ
μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κων-
σταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως·
καὶ τοῦ εὐσεβῆς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον Ἄγγελος.

Ηδονῆς μοι πρόξενά, τὰ τῶν κολάσεων ὑ-
πάρχουσι φόβητρα· οὐ γὰρ πῦρ οὐ μά-
στιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ μου, ὁ Μάρτυς ἐ-
βόα, χωρίσει με.

Νευρούμενος Ἐνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ,
εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἐρ-
ριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν τυ-
ράνων Καλλίνικος.

Διάβολον ἡσχυνας, Ἄγγελοι εὐφρανας, τοῖς
ἄθλοις σου Ἐνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγα-
ζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εὔλας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε,
Εὔας τῆς προμητῆρος, τὴν ἀράν ὑπάρ-
χεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότη, τοῖς
πάσι χαράν προξενήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιᾶσι.

Ιμειρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐ-
ρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλι-
νῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος
εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔρ-
γον, Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ δυσσεβῆς, κατα-
τέμνων σε ταῖς μαστίξιν, Εὐλογημένος εἶ ἀνα-
βῶσταν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Υπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα,
δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστὸς,
Θεοδότῃ ἐδώρησατο· Εὐλογημένος εἶ ἀναβῶ-
ση, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἠγει-
ρας, μόνῃ, σὺ ζωνὴν ἀθάνατον τὸν Χρι-
στὸν, Θεοτύμφευτε γεννήσασα· Εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμη.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ η'. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Χαίροις ἐντρυφήμα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀλη-
θείας. Χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πί-

στεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν
Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάην σκεδάσας
τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ φῶς ἀναλάμπας τῷ κό-
σμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ο τύραννος ἡσχύνθη, τῇ τῶν ἀγῶνων σου
ἐνστάσει· ἠττήθησαν δῆμιοι τοῖς μῶλωψί-
σθ Μάκαρ· τοῖς ἡλοῖς τῆς πτέρνηςσε κατετρώ-
θη ἡ πλάην· κατεφλέχθη δὲ πάντα καὶ ἠφάνι-
σαι, τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλῆντός σου.

Υπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου
παρρησίᾳ, Καλλίνικε χρώμενος, ἰκέτευε
ἀπαύστως· τῆς ποιμένης σου πρόστηθι, ἐξαιρού-
μενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀ-
λάστορος, καὶ στηρίζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ
αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Εν πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον
προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν,
καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον,
καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥά-
βδον, πύλην ἔνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἡ-
νοίχθη ὁ παλαιὸς Παράδεισος.

Τῆς Ἁγίας. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ.

Οὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μά-
στιγες, ἠδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ
θάνατος ἴσχυσε, διαρρήξαι τὴν συναφειαν, πρὸς
τὸν Δεσπότην καὶ στοργὴν, δι' ἧς ἐκραύγαζες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νυμφῶνα τερπνόν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς νυμ-
φίος Χριστὸς, σοὶ νῦν δεδώρησαι, διπλαῖς
ἐκλάμπουσιν χάρισι, καθαρῶν σε πανσεβάσμιε·
ὄν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἐψαλλες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ πόθῳ καταλλήλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σε
Χριστὸς, σαφῶς ἐνέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἀ-
σπτεκτον ἠλεγξας, ἀθεότητα Πανόλβιε, καὶ τοὺς
ποικίλους πειρασμούς, ἔφερες ψάλλουσα· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζο-
μεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον,
εὐρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν,
Λόγον γεννήσασαν· ὧ βῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δαυιὴλ, λεόντων χά-
σματᾶ, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδή δ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Γράνηθαι σοι ἄνωθεν, ὁ χιτῶν τῆς πίστεως, δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ. Μάρτυς ἐνδοξε.

Μεμνηνῶς ὁ τύραννος, ὑπεκλύειν ὤετο, Δωπείαις τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῆ πίστει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὀλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἐνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγῶνων σου προσηνέχθης Θεῷ.

Νέον σε Παραδείσον, οἱ πιστοὶ γνωρίσαντες, ταῖς πόνοις τῶν ἀθλῶν σου, ὡς ἐν θείων ναμάτων ποτιζόμεθα.

Οραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἡλοῖς πειρώμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θείων πορευόμενοι. Θεοτοκίον.

Σκέπην σὲ κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Παίναγγε, καὶ ὄπλον καὶ ἀγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις αἰεὶ.

Τῆς Ἁγίας. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Γλεων γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνήτων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Βήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ τοῦ Δεσπότη, οἷα εὐσεβῆς τε καὶ Μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεσῆσασα, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλοτοδότως στεφανώσαντι.

Οἷον εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότη· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὄλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὠφθης, τοῦ τῶν ἀπάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

- Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- Λαθὸν Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήρηθη, Χριστὸς συναΐψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ
- ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκεύετο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἐθλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ηπλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπης Ἀγαθῆ, ἡμᾶς τοὺς

κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγγχον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ Κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αστραπαῖς φωτιζόμενοι, τοῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ λόγου Ἀπόστολοι· ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἀγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ος νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντον, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπιρείας, Πνεύματι θείῳ ἐξάιροντας.

Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία· θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν τάπεινήν μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τύχειν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως· ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων αἰδήμει, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με' πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς γύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηἀμνάς ἡ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἀνάκον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχαρτε, αἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ζῶσαν τὰ

σύμπαντα· σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πανευκλεεῖς μαθηταῖς ὑμῶν τῷ Λόγῳ. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἀπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Αναλάμψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντα, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξείροντες σοφοί, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γκῶσιν τὴν σωτήριον.

Επαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θείον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἑδραῖωμα.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σου φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἀγνή· ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίαις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς παλαιὰ προσηφύεσας.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς παλαιὰ δεδεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Αμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενα τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες ταῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θείος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν

ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος. Θεοτοκίον.

Εὐρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεότοκε· καὶ ὥφθη ἄνθρωπος, ἐκ σου σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρὸς μου·
• ἠψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ος ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεπαθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζεν· Οἴμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὡδὴ δ΄. Ὑμῶν σε, ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ισχυῖ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει, δεινῶς Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασιν κηρύττων τρακῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ Ἐώας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὡς περ ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφῆ, φωταυγῆς ἠλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἐθνῶν καρδίας ἐφώτισατε.

Αινεῖσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθω, Σιλβανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος σταίζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα· νομίμων γὰρ ἀνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίκτεται

τὴν παράβασιν, τῶν προπατόρων, λύοντα Παν-
άμωμε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ἦρθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐ-
ρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων,
τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ
τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ,
Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρολαμπρον σκεῦος τοῦ
Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδη-
γίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περίδοξον εὐχος, Ἀπο-
στόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν
σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Ἀνδρειωθείς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τῆ συμ-
μαχία, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐ-
πιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρεΐαις τοῦ
πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ κατα-
νόησιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαυῖδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμέ-
νον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος πῖον, ἐν
σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι
σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

ᾠδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Υψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συννεύ-
σεσι, τῆς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς
τὰ βάραθρα, εἰλκύνσατε σοφοί, ὕψος πρὸς οὐ-
ράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσία, χαρακτηῖρσι Τριάδα δέ,
Θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαν-
τες, πολυθεὸν ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ
φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς, τὸν λογισμόν, Κρή-
νη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχη-
δόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσε-
βῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δει-
κνύοντα (*).

Θεοτοκίον.

Ῥαίαν σε κάλλει, ὁ Ποιητῆς εὐραίμενος, ἐν
σοὶ ἐσκῆνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἅπαντας.
υἱοῦ τῶν γηγενῶν, ὦφθη σωματούμενος, Παν-
αγία Παρθένε πανύμνητε.

(*) Ἐν τοῖς τετυρωμένοις Μηναιοῖς γράφεται οὕτω· «Νευ-
ρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμόν, Κρήνη χρίσματοι τῆς ἀ-
γαλλιάσεως, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, κτλ.». Ἡ ἐνταῦθα ἔ-
μως ἐκ τοῦ Χειρογράφου διόρθωσις φαίνεται ὀρθότερα· καθότι
περὶ τοῦ Κρήσκεντος τοῦτε γράφων ὁ Παῦλος λέγει· «Κρή-
σκης εἰς Γαλατίαν· ἐπορεύθη δηλαδὴ (Β΄. Τιμ. δ΄. 10).
ὅπερ ἐρμηνεύων ὁ Θεοδώρητος, λέγει, ὅτι Γαλατίαν τὰς
Γαλλίας ὠνόμασεν ἐνταῦθα ὁ Ἀπόστολος. Ἐτι δὲ ἡ Καρ-
χηδὼν αὕτη οὐχ ἡ παλαιὰ τῆς Ἀφρικῆς ἥτις καὶ Καρθα-
γέννη ὠνομαζέτο, ἀλλ' ἡ κολουμένη Νέα Καρχηδὼν, κει-
μένη κατὰ τὴν ἀνω Ἰσπανίαν, τὴν πρὸς μὴν κυρίως Γαλλίαν
γειτνιάζουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

• Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωναῖς ἐβόησε.
• Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄδῃ δέο-
• μαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῆ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀ-
• ληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀ-
ποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουα-
νοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι.

Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότης μύσαι Θεῶ ἐν τριακοστῇ.

Οὗ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότερον Καρχη-
δόνι), καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀ-
ριθῆλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπεί-
ραντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθίων διδάξαντες καὶ βαπτί-
σαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Γουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Ἀὕτη ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας,
τῆν καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐγκωμίους ἐτίμησε. Τοί-
νου, δίκης αὐτῇ συνιστώσης πρὸς τινα πλεονεκτικὸν ἄν-
δρα καὶ βίαιον, δε, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἕπιτιμῶν,
καὶ ἀγροῦς, καὶ κώμας, καὶ βροσκήματα, καὶ οἰκίας,
καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέ-
στροφος, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συ-
κοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικα-
ζόντων ἐπεριδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη
γυνὴ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἄρπαγος,
πάραντα αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς
οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν
τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δὲ, πρὸς μηδὲν ἰδρῶσα τῶν
παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτω, εἶ-
πεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν
ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρ-
νήσομαι. Τότε ὁ ἀδικὸς κριτὴς πυρὶ ταύτην παρέδω-
κεν. Ἡ δὲ κάμινος, περιοχούσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα,
ἀκίραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πι-
στοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Πρῶτες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκευῆ τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Πα-
ρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς
πλάνης γεγεννημένου, ἀποτελέσαντα δεκτοῦς
Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν
τὸν θαυμασόν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ.
τὰ δὲ αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε
συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ καλῶς ἠγωνισμένος.

Υμνεῖσθω Κρήσκης ἄσμασι θεοῖς, ὁ κε-
κρυμμένος τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ
ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,

τὴν κατάκριτον ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκα-
τακρίτους δείξας. Θεοτοκίον.

Λύσον μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ
μεσιτεία σου Ἀγνή, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως
τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδεσον, μακρυνόμενον
καθ' ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

ᾠδὴ ἡ. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἀγρυπνοί
τοῦ Λόγου ὑπνέται, ἕως οὗ ὕπνου βα-
ρέος πιστοῦς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς
καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπεδειξαν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτίσασθε αὐτὸν
ἠνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσσαν ἡμᾶς.
Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τῆς
πλάνης συντρίβοντα.

Ο πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος
ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέ-
σθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φω-
στῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικόν.

Γμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρα-
κτῆρσι τρισσεμμένην, γνωριζομένην δὲ φύ-
σει μιᾶ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
- **Π**αῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
- βληθέντες, Θεὸν, ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
- λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Γατροὶ ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων γεγόνατε σω-
τήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθαί-
ροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες
ἀμφοτέροθεν, Θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι· ὅθεν ἀ-
ξίως μακαρίζεσθε.

Ωφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτον-
τες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς
πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμέ-
νας πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ
Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
δοξαζόντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀν-
δρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρή-
σκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας,
καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων Θεῖου
Πνεύματος, καὶ ἱερά καὶ ὄντως ἀξιεπαι-
νος, ὑμῶν μνήμη Θεουργικαῖς, ἀκτίσι καταυγά-
ζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς
Σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχε-
σθαι Θεότητος, κρῖναι τὸν οἰκνήμενῃ παν-
τοδύναμε, ἰκεσίσι τῆς ἀπειράνδρου, Δέσποτα
τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψης με, κα-
νεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν. Ὁ Εἰρμός.

- **Ἡ** τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
- **Ἡ** ανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-
- **Ἡ** μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
- **Ἡ** σωματώσασα, εὐλογημένη πάνταγενε, σέ Θεο-
- **Ἡ** τόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη, τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ
Προεόρτια τῆς προελεύσεως τῆ τιμῆ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ε΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆ Σταυροῦ γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων νῦν προεόρταζε,
χαρμονικῶς καὶ σκίρτα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ
τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς ἰα-
τρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ
παθῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατιδῶμεν ξένον πιστοὶ τεράστιον·
ἄπως τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, καταπαύει
φλογώσεις, κοιμίζει ἀλγηδόνας, πάθους παντός,
ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. Προεορτάσωμεν
τοίνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν σκιρτή-
σωμεν.

Ζῶντες ὁμῶ καὶ θανόντες προευτρεπίσθητε·
τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νε-
κρῶσαν, ὁ φυλαχτῶν ἀνθρώπων, ἢ τῶν νεκρῶν,
ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἀφθονον χάριν
νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτούσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου γ΄. Ὁμοῖα.

Μακαριώτατον τέλος εὖρες Εὐδόκιμε, εὐδο-
κιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ
κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ
λάμπρας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων,
καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάσας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδία καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ τῆς
ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προστάτης,
γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σιεπαστής, σωφροσύ-
νης τὸ ἀγαλλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ
πληρωτής, εὐφημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῆ καθαρά σου καρδιά Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε θεόφρον· ὄθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β΄.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ σῆ, Δεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· ὄπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν, καὶ κράτος ἀήττητον, Τριάδος ὁμοουσίου πίστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων συναναπαύη ἀείμνηστε.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σύμου σκέπη κραταία, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγιάσόν με τῆ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, ἐν πεπλανημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκημένης ἀσφάλεια, νοσούντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰώνιους μονὰς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώθητον, τὸ σῶμά σου Ἁγία· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνῶ Μάκαρ σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Υψηλὸν τὸν βίον ἐσχηνῶς, καὶ ταῖς ἀνάβασεσι, ταῖς θεϊκαῖς ὀλολαμπῆς γεγόμενος, φωτισμόν μοι αἶτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτά προτερήματα, οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἠλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπνόους στέργων διδασκᾶς, καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ εὐδιάσθης, θεΐαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας ἐπαγρυπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὄθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήνησας.

Θεοτοκίον.

Ως πασταῖδα ἔμφυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἀνθρακος, τὴν αἰεμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὡδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ρημάτων ζωηρόντων πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατὰ πικρὸν ἀμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· Ὡς ἐκ ἔστιν Ἁγίος πλήν σε Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτίσω χρισομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλθον σοι προξενῶντα· οὐπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἁγίος πλήν σου Κύριε.

Οἰκειωθείς τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ θεῖα, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ Μάκαρ μετέχεις, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἐνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἁγίος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Ἀγγέλων τιμωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῆ σῆ νηδυῖ, ἐβάξασας καὶ τέτοκας Θεομητορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἀχραντος πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μὲ ἐπ' ἐχθρῆς μου·
- Εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
- Οὐκ ἔστιν Ἁγίος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε αἰοῖδιμε· ὄθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύξεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσήματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γὰρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάθητον γνώμην Ἀξιόγαστε.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικρατεία, οὐ δόξα ἐπικηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἤμβλυεν Εὐδόκιμε· ἀλλ' εὐδοκίμησας ἔντως θείαις πράξεσιν.

Υψούμενος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις ἐκάστοτε, ἐχθρὸν ἐταπείνωσας, καὶ ἰαμάτων ἐνεργειαν, εἴληφας Εὐδόκιμε, κρίσει δικαίᾳ τῆ πάντα διευθύνοντος.

Σταλαΐζουσα, γλυκασμὸν ἢ σορὸς τῶν λειψάνων σου, πλουσίων ἰάσεων, πάθη καθαίρει Εὐδόκιμε, πίσει τῶν τιμώντων σε, καὶ καταφλέγει δαιμόνων πάσας φάλαγγας. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλη σεπτῆ, τῆς ἀγνεΐας θεόφρον λελαμπρυσμένος, νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίας θείαις πτερούμενος, μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζῶν κατασηκνήωσας.

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὄραται, καὶ θαμβους πλήρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται ἀδιαλύτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὕγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρησίας· εὕγε τοῦ πόθου, οὐ περ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκίμησας φερωνύμως καὶ λάμπας παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομήτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σέ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σταλαγμὸς γλυκυτάτης ἐστάλαξαν, Μάκαρ οἱ ἰδρωτέες σε καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀΐνεσιν.

Εν αὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος εὐκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν τῆς βότρυας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ πατρῴων βασιλεύσας, Ἀοίδιμε, κατ' εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Εκλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὠραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον, τούτου Παρθένε γέγονας, καὶ πασταῖς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
• ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχοι.

Τὸν Θεῖον Εὐδόκιμον, ὃ βίος γέλως,
Τὸ Θεῖον εὐδόκησεν ἐκστήναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρῶτη τάφος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχριστοῦ· εὐ οἱ γεννήτορες, σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ (Πατριτικοὶ γὰρ ἦσαν)· καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο, Βασίλειος καὶ Εὐδοκία καλούμενοι, Καππαδόκαι τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, Κανδιδάτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. Ἦν γὰρ ζυγὸς τις δίκαιος καὶ κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων, ἐλεημοσύνης τε ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ' ἑκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιέργων τε καὶ καρποφορῶν, χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐπαρκῶν, καὶ ἀπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. Οἱ δὲ προσήκοντες, τὴν αὐτοῦ κέλυσιν ἀποπληροῦντες, μετὰ γε τῶν ἐνδυμάτων καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθῆναι, ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουλίῳ ς'. ἡ δὲ ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίῳ λά.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἐνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός.

Καὶ προεόρτια τῆ τιμῆς καὶ ζωοποιῆ Σταυροῦ, ἥτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,
Οἴκοις ἑορταῖς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχυρὸν ῥωννύμενος τοῦ Ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας, ὀρέξεων Πανόλθιε, καὶ νοῦν

ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συντονώτατα. Ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Σαυτὸν ἐξευγένισας, εὐγενεστάτης, τῆς τρόπης κτησάμενος, νοὸς ἀκεραιότητι, μελέτη σχολάζων δέ, τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν, ὅλην σε τὴν ἔφεσιν Θεῷ, τῷ παντεπόπτη Μάκαρ ἀνέτεινας.

Τὴν ἄνω βασιλείαν, τὴν ἄνω πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφήν τὴν ἀνόθευτον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν, κατηξιώθης μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας· ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείας λαμπρότησι, βίου τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔτεκες Δέσποινα αἰεὶ δυσώπει, δουλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχῆς με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με αἰεὶ ἐπικρατείας θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ἦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερόν, πρὸ τοῦ θρόνου τῆ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, κατανύξει καρδίας, θερμούς ἐκχέεις κρουνοὺς δακρύων, ἐναποτεφροῦντάς σοι, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ολον τετέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον σοφῆ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλύος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπομονῆς καρτερικός, καὶ καρδιά ταπεινός, σὺ καθωράθης, συμπαθῆς δεομένοις, ἦθος προσφέρων χρῆσόν, καὶ τρόπης ἐναρέτης Πάντιμε, οἷς εὐδοκιμήσας, θαυμαμάτων βρούεις χάριν.

Σύνεσιν ἔχων θεϊκὴν, πληρωτὴν Δεσποτικῶν ὠφθης λογίων, δεξιὰς στέργων τρίβους, τὰς εὐωνύμους σαφῶς, ἐκκλίνας, ὡς ἔννης καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ο τοῦ Ἀδάμ δημιουργός, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται ὁ διατρέφων πνοήν, Παρθένε θεοτόκε ἅπασαν· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε θαξάζομεν Μητέρα. Ὁ Εἰρμός.

ᾠδὴ ἦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων

• τῶν Παισὶν συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-

• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ιδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφία σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπηφόρος εἰσηλθες εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ως ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα· σὺ γὰρ καὶ φῶς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, θεόφρον Εὐδόκιμε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Σοφία κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὠραϊζόμενος, ὑψεῖ πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέβης ἐπαυλεις· μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμῶντων σε Εὐδόκιμε.

Ημέραν ἐόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτὴν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν· σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης, ὠφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε. Θεοτοκίον.

Φῶς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης θεοχαρίτωτε· γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη· διὸ σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Τῆ Ἀγίου. Ὁ ἕρανόν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὠφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιαζέται· τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαυτικῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Κ Η Ρ Υ Κ Ο Υ Κ Α Ι Ι Ο Υ Λ Ι Τ Η Σ

ΤΩΝ ΜΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ' ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σῶματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρείοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιόρροεστος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰηλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' ἧ βλύσασα, κατανύξεως οἴνον, ταῖς καρδίαις, κατευφραίνετε τῶν πίσει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ἀίκισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ παικίλας κολάσεις, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλαῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς, τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὃ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἄεϋτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θεάμα καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὡς τοῦ θανάτου! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῶ ἐβάα· Μὴ πταοῦ μητέρου, ταῖς ἀ-

πειλαῖς τοῦ δεινῆ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὃ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὃ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίσεως, σὺν μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν, αὐτῶ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλησιν.

Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἄεϋτε πιστοί, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσιν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάστην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνεύφημοῦντες ἀνακραζώμεν λέγοντες· Χαίροις Ἰηλίττα πανσεβάσμιε, ἢ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις

Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετής τῆ ἡλικία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλησιν· οὓς ἰκετεύομεν πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ο ἓκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτήσαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδειχθῆς τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ μητρί σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τριετής μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίος, ὁ φερωνύμως κήρυξ, γεγονὼς τοῦ Δεσπότου, μητρῶν ἀποσπᾶται ἐξ ἀγκαλῶν, καὶ θυσία προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρί, Ἰουλίττῃ τῇ θεόφρονι.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῇ ἱερᾷ ξυνωρίδι, Μητρός ὁμοῦ καὶ Παιδός, τῇ ἀγωνισαμένη, καρτερῶς καὶ γενναίως, προσάξωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱεράν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων αἰεὶ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαιμάστωσεν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες ἀνευφημήσωμεν, ἀρρενόφρονα γνώμην, γυναικεία ἐν φύσει, στερρόως ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβάλλουσαν τύραννον δυσσεβῆ, σὺν ἀθέῳ τῷ φρονήματι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ο τριετὴν τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλαχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· Παῦσαι, ὡς Μητέρα μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρύων· ἀνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον.

Η λογκὴ Χριστοῦ ἀμναῖς Ἰουλίττα, σὺν τριετεί ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρύνῳ, δικαστικοῦ πρὸς βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν· οὐδόλως ἐπτοήθησαν, ἀπειλαῖς τῶν τυράνκων· καὶ στεφηφόροι νῦν ἐν ἑρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ὁρῶσα τὴν λαμπράν, ἣν ἐτέλεσας νίκην, ἀήττητε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοσητῷ συνεπλάκῃς, καὶ κατέρραξας, τούτῳ συνθλάσας τὴν κάραν, τῆ πετρᾷ τῆς πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάριος, δεινῆς ἀπογνωσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεως· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς τοὺς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πῶς τὰς ὀδύνας σου, ἐπαίνοισ στέψωμεν οὓς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτλης ὑπὲρ τοῦ Κτίστην; τὸ γὰρ σῶμα εἶσας, αἰκισμοῖς καταξάινεσθαι, τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσι, συμπαθείας ἐμπείρεσθαι, τὴν θλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὀρῶσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἰκέτευε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόᾳ σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάην βοῶ σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ἦχος πλ. δ'.

Υἱὸν ἀποδοῦσα ὡσεὶ ξηρῶν.

Καὶ τῶν Ἁγίων ὄρα τῆτον ὀπισθεν τῇ ΙΕ'. κτλ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὰ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκακον δράκοντα, εἰς χθὲν καταβέβηκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετὲς βρέφος μητροφορέμενον, δυνάμει θεῖα, Χριστοῦ ῥωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῶς φρονήματι, ὡς ἀδρανὲς, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

Μάρτυς Ἰουλίττα ἔνδοξε, σὺ ταῖς μητραῖσι λαμπρὸν εὐσεβείας προβέβησαι, ἀκραίφνους ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφερες ἥδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναθλοῦντά σοι, ὄραν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκαρτερήσασα, μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστόν, ᾧ συμβασιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

Μάρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι, τὴν καρτερίαν, ὑμῶν, κατεπλάγησαν ἄγγελοι δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδῶλων οἱ πρόμαχοι, θεομαχοῦντες, ὑμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἐκλυθέντες, αἰσχρῶς ἠττήθησαν· ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστῆ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφθητε (*).

(*) Τὰ ἀνωτέρω τῶν Δίνων Προσόμοια, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστίχων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὐρεθέντα εἰς χειρόγραφα νεω-

Δόξα, Ἦχος δ'.

Α γάλλου τέρπνου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σῆ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τῆς στεφάνου τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβασθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησία βοῶμεν, τῷ τέτοις δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε ἡ παντοίων κινδύνων τοὺς δέλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν· Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῆ Κανόνας τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδὴ, κτλ.

τέρων, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεχωρήθησαν ἐνταῦθα εὐλαβείᾳ τῇ πρὸς τὴν Μάρτυρα, διὰ τοὺς βουλομένους ἐορτάζειν αὐτούς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

